

εργατική

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

15 Οκτώβρη 2014

www.sekonline.gr

No 1143

Η ΨΗΦΟΣ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΔΕΝ ΣΩΖΕΙ ΜΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

ΦΤΩΧΕΙΑΣ

ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ

ΠΟΛΕΜΟΥ

ΣΚΟΥΠΑ ΣΤΟΥΣ

ΣΑΜΑΡΟΒΕΝΙΖΕΛΟΥΣ

Η
άποψη
μας

σελίδα 3

Διεθνής
Αντιφασιστική
Συνάντηση

σελίδες 9, 10, 11

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 1944
Η απελευθέρωση της
Αθήνας από τους Ναζί
τα μηνύματα 70 χρόνια μετά

Ομιλητές: Δημήτρης Μελισσανίδης, Μανώλης Λαμπρινός, Γιάννης Αποστόλου, Γεώργιος Παπαδόπουλος, Μανώλης Ζαβιτάς

22 ΟΚΤΩΒΡΗ, Γκάζι 7μμ
Αμφιθέατρο **9.84** Πειραιώς 100
Οργανώνεται από το περιοδικό **ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ** ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΑ

Ανοιχτές εκδηλώσεις
Αθήνα 22/10
Θεσσαλονίκη 29/10

σελ. 12, 13

Χωρίς να κερδίσει ούτε έναν παραπάνω βουλευτή από ό, τι υπολόγιζε, η κυβέρνηση συγκέντρωσε 155 ψήφους στην διαδικασία για την ψήφο εμπιστοσύνης στη Βουλή που τελείωσε μετά τα μεσάνυχτα την Παρασκευή 10 Οκτώβρη.

Μπορεί ο Σαμαράς να ξάφνιασε αρκετούς βάζοντας τον Βορίδη στη θέση του στο άνοιγμα της συζήτησης, όμως όλη η τριήμερη διαδικασία ανέδειξε ότι ο τσεκουροφόρος ΕΠΕΝίτης και νυν Υπουργός Υγείας ήταν η πιο ταιριαστή επιλογή για το ακροδεξιό πρόσωπο που έδειξε η κυβέρνηση για μια ακόμα φορά.

Πίσω από τα παχιά λόγια των βουλευτών –και ειδικά του ίδιου του Σαμαρά– καθώς και τα ρεπορτάζ από τον φιλοκυβερνητικό τύπο πως κοντεύουμε να φτάσουμε στην «έξοδο από τα Μνημόνια» κρύβεται η νέα μεγάλη επίθεση από τη μεριά της κυβέρνησης.

Μπορεί ο Σαμαράς να μίλησε για πάνω από μία ώρα στο τέλος της συζήτησης προσπαθώντας να πει ότι η κυβέρνησή του επιχειρεί να φτάσει σε μια «συμφωνημένη έξοδο» από την επιτήρηση της Τρόικας και την αποχώρηση του ΔΝΤ, όμως τίποτα δεν μπορεί να κρύψει αυτά που έρχονται στη δημοσιότητα σχετικά με τους όρους που ζητούν οι δανειστές.

Δεσμεύσεις

Μέσα στο 2015-16 θα χρειαστούν 25 δις, ενώ ακόμα και οι πρωτοκλασάτοι Υπουργοί στις τοποθετήσεις τους απειλούσαν ότι η επιλογή της «συμφωνημένης εξόδου» θα χαθεί αν δεν επιταχυνθούν οι δεσμεύσεις που έχουν δώσει στην Τρόικα και θα κρίνουν αν η αξιολόγησή της θα εναι θετική.

Με άλλα λόγια, ζητούσαν να υπομείνουμε όλες τις επιθέσεις που βρίσκονται σε εξέλιξη (απολύσεις, αξιολόγηση, περικοπές, ΕΝΦΙΑ) χωρίς

Ο Σαμαράς ζητάει συναίνεση για μνημονιακή “έξοδο” από τα μνημόνια

διαμαρτυρία για να πιάσουν τους στόχους των τροϊκανών.

Έτσι κι αλλιώς, αυτό που υποσχονται δεν περιλαμβάνει καμιά πραγματική αλλαγή. Δεν περιλαμβάνει καμιά αλλαγή πολιτικής ακόμα και αν το ΔΝΤ δώσει την πρωτοκαθεδρία στον έλεγχο πάνω στην ελληνική οικονομία στους Ευρωπαίους εταίρους. Βέβαια, το μόνο που έχει γίνει γνωστό ακόμα και για αυτό είναι ότι η συνάντηση του Υπουργού Οικονομικών, **Γκίκα Χαρδούβελη** με

την **Κριστίν Λαγκάρντ** του ΔΝΤ την Κυριακή 12/10 ήταν «σε καλό κλίμα».

Η τελική ομιλία του Σαμαρά είναι απόδειξη ότι δεν πρόκειται να υπάρξει καμιά αλλαγή, αλλά αντίθετα ακολουθούν νέες επιθέσεις. Αρχικά, υποστήριξε με ένταση ότι το χρέος της χώρας είναι βιώσιμο κι ότι χρειάζεται να συνεχιστεί η αποπληρωμή του.

Στη συνέχεια τοποθετήθηκε σε σχέση με τις «ελαφρύνσεις». Η μόνη πραγματική ελάφρυνση θα είναι για τους ένστολους που θα πάρουν πί-

σω αναδρομικά τα χρήματα των περικοπών που τους είχαν γίνει. Το μοναδικό άλλο συγκεκριμένο που επαναλάμβαναν οι υπόλοιποι βουλευτές είχε να κάνει με τις δόσεις για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές, ρύθμιση που αν ψηφιστεί έχει στόχο να διευκολύνει την Εφορία στην είσπραξη χαρατσιών από τον απλό κόσμο ενώ θα ανοίξει νέα παράθυρα για τις επιχειρήσεις που φοροδιαφεύγουν.

Κατά τα άλλα, με πλάγιο τρόπο επανέλαβε ότι πρέπει να γίνουν νέες

περικοπές. «Τα πάρτυ στην υγεία και την παιδεία τελείωσαν» τόνισε και σίγουρα δεν εννοούσε τους ιδιοκτήτες κολεγίων ή τις εταιρίες που επιχειρούν να μπουν μέσα στα σχολεία και τα Πανεπιστήμια.

Ρατσισμός

Ακόμα, δεν έλειψαν οι αναφορές στους «λαθρομετανάστες» και η σημασία των ΑΟΖ σε κόντρα με την Τουρκία, όπως και η συσχέτιση της αριστεράς με την τρομοκρατία.

Με όλα αυτά το μόνο που κατάφερε να κάνει η κυβέρνηση είναι να συγκρατήσει τους 155 που είχε και πριν από την ψηφοφορία. Όμως, ακόμα και βουλευτές που ψήφισαν υπέρ ξέρουν ότι αυτή η κυβέρνηση δεν έχει πολύ χρόνο ζωής. Για αυτό έχει ανοίξει η συζήτηση και μέσα στη Νέα Δημοκρατία για το ποια θα είναι η επόμενη κυβέρνηση.

Πρώτος άνοιξε αυτή την κουβέντα ο Περιφερειάρχης Κεντρικής Μακεδονίας, **Τζιτζικώστας**, που κάλεσε τον Σαμαρά να παραπτηθεί για να σχηματιστεί «μια κυβέρνηση εθνικής ενότητας με πρωθυπουργό κοινής αποδοχής». Η ΝΔ του επιτέθηκε, αλλά δεν έκανε το ίδιο στον βουλευτή της, **Γιώργο Βλάχο** που τοποθετήθηκε παρόμοια. Προφανώς, δεν είχε περιθώρια να τον χάσει πριν από την ψήφο εμπιστοσύνης. Ίσως το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο **Νικήτας Κακλαμάνης** που επέστρεψε στο «γαλάζιο» μαντρί μετά από ραντεβού με τον Σαμαρά έχοντας την ίδια θέση με τους παραπάνω. Στο ίδιο μήκος κύματος και ο **Λυκούδης** που προβάλλεται από την κυβέρνηση σαν ο «λογικός» της ΔΗΜΑΡ.

Η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου ψάχνει αγωνιωδώς στηρίγματα για να συνεχίσει τις επιθέσεις της. Είναι στο χέρι του εργατικού κινήματος και της αριστεράς να την διώξουν χωρίς καμιά αναμονή με κλιμάκωση των αγώνων εδώ και τώρα.

Κατήφεια στα κυβερνητικά επιτελεία, μετριοπάθεια από τον Τσίπρα στο βήμα

Στον ΣΥΡΙΖΑ πανηγυρίζουν που η κυβέρνηση δεν κατάφερε να συγκεντρώσει ούτε κατά διάνοια έναν αριθμό βουλευτών κοντά στους 180 που χρειάζεται για την εκλογή του Προέδρου Δημοκρατίας.

Πραγματικά η αδυναμία της κυβέρνησης είναι προφανής. Όμως, όποιος παρακολούθησε τις τοποθετήσεις των βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ και ακόμα περισσότερο την τελική ομιλία του **Τσίπρα** επιβεβαίωσε ότι οι δημόσιες τοποθετήσεις στρογγυλεύουν όλο και περισσότερο, έδειξη ότι οι μεταπολίσεις προς τα δεξιά συνεχίζονται.

Ο Τσίπρας προσπαθώντας να απαντήσει στις επιθέσεις του Σαμαρά ότι το κόμμα του «δεν είναι συνεννοήσιμο» και «δεν κάνει σωστή αντιπολίτευση αφού δεν βάζει πλάτη στην έξοδο από τα Μνημόνια» ανταπάντησε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αυτός που επιδιώκει τη συνεννόηση ακόμα και για τον Πρόεδρο, αλλά στην επόμενη Βουλή.

«Σας ζητώ να το ξανασκεφτείτε. Δεν είναι

Πώς απαντάει ο ΣΥΡΙΖΑ;

ωφέλιμο για τον τόπο ούτε και για εσάς. Συναίνεση 180 βουλευτών από την παρούσα Βουλή δεν πρόκειται να υπάρξει. Θαρρώ πως όποιος θέλει να δώσει τέτοια συναίνεση θα έχει το σθένος να δώσει σήμερα ψήφο εμπιστοσύνης. Δείτε το αποτέλεσμα και ξανασκεφτείτε το» είπε χαρακτηριστικά και πρόσθεσε ότι πρέπει να γίνουν «εκλογές τώρα και εκλογή Προέδρου με ευρύτατη συναίνεση». Δεν υπάρχει πρόβλημα δηλαδή να ψηφίσουν μαζί με την ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, αρκεί να είναι στην κυβέρνηση...

Στη συνέχεια επιχειρηματολόγησε ότι η κυβέρνηση Σαμαρά δεν μπορεί να διαπραγματευτεί. Αντίθετα, ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να το κάνει αφού μπορεί να βρει συμμαχίες και συγκεκριμένα υπογράμμισε ότι «εμείς διεκδικούμε μία ευρωπαϊκή διάσκεψη για το χρέος που θα δώ-

σει λύση σε ένα ευρωπαϊκό πρόγραμμα. Ζητάμε τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους και ρήτρα ανάπτυξης για την αποπληρωμή του υπολοίπου».

Χρέος

Για άλλη μια φορά ανέπτυξε την -γεμάτη αυταπάτες- θεωρία ότι οι ευρωπαίοι εταίροι μπορεί να μας καταλάβουν και ότι με τον ΣΥΡΙΖΑ θα έρθει η ανάπτυξη από την οποία θα βρεθούν τα λεφτά για το χρέος.

Κάθε βδομάδα που περνάει η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ απομακρύνεται ακόμα και από τις προτάσεις που είχαν συσπειρώσει ένα ολόκληρο κόσμο του κινήματος δίνοντάς τους τη δυνατότητα να είναι αξιωματική αντιπολίτευση.

Η κυβέρνηση της αριστεράς έχει γίνει «κυ-

βέρνηση εθνικής σωτηρίας» με ανοιχτό ποιοι θα συμμετέχουν, η διαγραφή του χρέους έχει γίνει αποπληρωμή μέσα από την ανάπτυξη, ενώ από την ομιλία του Τσίπρα φαίνεται ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει αποδεχτεί ότι οι εκλογές θα γίνουν σε τέσσερις μήνες μετά από τις διαδικασίες για την εκλογή του Προέδρου.

Αυτή η επιλογή έρχεται να «κουμπώσει» και με τις επιλογές του ΣΥΡΙΖΑ μέσα στα συνδικάτα. Η απεργιακή σύγκρουση αναβάλλεται μήνα με το μήνα με την τακτική της αναμονής ακόμα και εκεί που ο ΣΥΡΙΖΑ διαθέτει πλειοψηφία.

Ο κόσμος της εργασίας και ανάμεσά τους η βάση του ΣΥΡΙΖΑ επιθυμούν την άμεση σύγκρουση με τις κυβερνητικές επιθέσεις και την ανατροπή των Σαμαροβενιζέλων κι όχι την τακτική του «ώριμου φρούτου». Δίπλα τους θα βρεθούν το ΣΕΚ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ για να δοθεί αυτή η μάχη τώρα χωρίς υποχωρήσεις.

Νεκτάριος Δαργάκης

Συγκέντρωση της ΑΔΕΔΥ στο ΣτΕ την Παρασκευή 10/10

Σκούπα στην κυβέρνηση της φτώχειας, του ρατσισμού και του πολέμου

Ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος πήραν από τη Βουλή παράταση για τη συγκυβέρνησή τους και προσπαθούν να μας πείσουν ότι θα την χρησιμοποιήσουν για να διαμορφώσουν μια «στρατηγική εξόδου» από τα μνημόνια και όλα τα δεινά. Τίποτα, όμως, δεν μπορεί να κρύψει ότι ακόμη και στην τελευταία της πνοή είναι μια κυβέρνηση της φτώχειας, του ρατσισμού και του πολέμου.

Οι φίλοι του Σαμαρά στο ΔΝΤ και στην ΕΕ κάνουν ό,τι μπορούν για να τον στηρίξουν στην τελική ευθεία προς τις εκλογές, να τον διευκολύνουν να ζωγραφίζει εικόνα «εξόδου» από τα μνημόνια. Αλλά όλες οι συνταγές και οι φόρμουλες που μαγειρεύουν σημαίνουν μεγαλύτερες περικοπές και περισσότερη φτώχεια. Με ή χωρίς το ΔΝΤ, η εποπτεία της ΕΕ είναι έτσι κι αλλιώς μηχανισμός λιτότητας που απαιτεί θηριώδη ποσά για την εξυπηρέτηση του χρέους. Όσο για την «έξοδο στις αγορές», σημαίνει δανεισμό με επιτόκια επιπέδου 2010, τότε που ξεκίνησαν τα μνημόνια. Αυτή την αλήθεια την ομολόγησε το Χρηματιστήριο με την βουτιά την Τρίτη. Αν το χρέος δεν είναι βιώσιμο τώρα (που δεν είναι), θα γίνει ακόμη χειρότερο με αναχρηματοδότηση από τις αγορές.

Ο ίδιος ο πυρήνας της σαμαροβενιζελικής «εξόδου» είναι σάπιος και γι' αυτό συνδυάζεται με απόπειρες κλιμάκωσης της ρατσιστικής υστερίας. Χρειάζονται πλέον μόνιμα ένα μηχανισμό αποπροσανατολισμού και τον αποζητούν στα πιο βάρβαρα μέτρα κατά των μεταναστών. Η επιχείρηση-σκούπα που

οργανώνει η ΕΕ αυτές τις μέρες είναι γενίκευση της αθλιότητας του «Ξένιου Διά» που ξεκίνησαν ο Σαμαράς και ο Δένδιας το 2012. Η διεθνής αντιφασιστική συνάντηση που οργάνωσε η ΚΕΕΡΦΑ το περασμένο Σαββατοκύριακο επιβεβαίωσε την ανάγκη να παλέψουμε συντονισμένα ενάντια στα ρατσιστικά αίσχη.

Φρικαλεότητες

Η ρατσιστική υστερία κλιμακώνεται και με την ισλαμοφοβική προπαγάνδα που εκπορεύεται από τη νέα ιμπεριαλιστική εκστρατεία των ΗΠΑ και των «προθύμων» τους στη Μέση Ανατολή. Θέλουν να μας κάνουν να ξεχάσουμε ότι μόλις πριν από λίγους μήνες το Ισραήλ σκότωνε μαζικά γυναίκο-κόπαιδα στη Γάζα και να πιστέψουμε ότι τώρα οι αμερικάνοι

και οι σύμμαχοί τους υπερασπίζονται τον πολιτισμό και τον ανθρωπισμό απέναντι στους «ισλαμοφασίστες». Έσπειραν και σπέρνουν το θρησκευτικό μίσος στο Ιράκ και στη Συρία και οι βόμβες τους μόνο χειρότερες φρικαλεότητες μπορούν να φέρουν.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της Καθημερινής της Κυριακής, οι ΗΠΑ θέλουν εκτός από τη Σούδα να χρησιμοποιούν και το Καστέλι σαν βάση για τους βομβαρδισμούς στη Μέση Ανατολή, αλλά ο Σαμαράς φοβάται ότι για να παραχωρήσει το Καστέλι χρειάζεται ψηφοφορία στη Βουλή, την οποία δεν είναι σίγουρος ότι θα την κερδίσει. Τόσο «σταθερή» είναι η συγκυβέρνηση της φτώχειας, του ρατσισμού και του πολέμου!

Μπορούμε και πρέπει να τους «σκουπίσουμε» χωρίς αναμονή.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ **Στόχος 120.000€**

Στα 30.345 ευρώ ανέβηκε οι δείκτης της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης με τα 7.345 ευρώ που συγκεντρώθηκαν τη βδομάδα που πέρασε. Εβδομήντα έξι ευρώ συγκεντρώθηκαν στις εκλογές του ΙΣΑ, 60 ευρώ από τους γιατρούς στο ΙΚΑ Μενιδίου, 37 ευρώ στο νοσομείο του Ρίου, από 8 ευρώ στο ΚΑΤ και στα ΕΛ-ΤΑ Πάτρας, 12 στην πλατεία στα Χανιά, από 7 ευρώ στα Βριλήσια και στην πλατεία Νομαρχίας στα Γιάννενα.

Ευχαριστούμε τους Γιάννης Σ., Δήμητρα Χ., Θανάση Δ., Γιώργο Π., Αντιόπη Π., Μυρτώ Μ. που γράφτηκαν συνδρομητές στην Εργατική Αλληλεγγύη καθώς και όλους τους φίλους της εφημερίδας που έστειλαν: από 100 ευρώ Έφη Σ. και Μανώλης Φ., Δάνος Π. 55, Λευτέρης Π. 50, από 20 ευρώ Δημήτρης Ρ., Κατερίνα Τ., Δημήτρης Γ., Ζανέτα Λ., Βασίλης Κ., Μαρία Κ., Δημήτρης Λ., Ρούμπα Α., Δημήτρης Τ., από 15 ευρώ Πέτρος Μ., Σεραφείμ Ρ., Χρίστος Κ., Ελένη Τ. και Μαργαρίτα Π., από 10 ευρώ Πωλίνα Γ. και Ελένη Τ.

Αυτή τη βδομάδα εξορμούμε σε όλες τις πλατείες και τις γειτονιές, σε σχολές, σχολεία και χώρους δουλειάς καλώντας στην εκδήλωση στο Γκάζι για την επέτειο της απελευθέρωσης της Αθήνας και ζητώντας την ενίσχυση όλων. Με αφίσες, προκηρύξεις, αυτοκόλλητα, κουπόνια στο χέρι, με τον ίδιο ενθουσιασμό που είχε ο κόσμος εκείνες τις μέρες. Θα νικήσουμε!

STOP στο νέο ιμπεριαλιστικό πόλεμο στη Μ. Ανατολή
STOP στην ελληνική συμμετοχή

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 23/10 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΠΕΜΠΤΗ 23/10 Στέκι Πολιτιστικών ομάδων
Πανεπιστημίου Κρήτης 7μμ
Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/10 Παλιά Λαχαναγορά 6μμ
Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/10 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης

ΞΑΝΘΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/10 Πολυτεχνείο-προκάτ 7μμ
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΚΟΜΟΤΗΝΗ

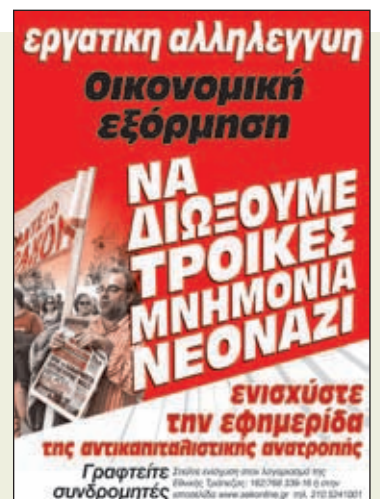
ΠΕΜΠΤΗ 30/10 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 30/10 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31/10 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

Βιβλιοσυνεργατική Να πληρωθούν τα δεδουλευμένα

Οι εργαζόμενοι στη Βιβλιοσυνεργατική έχουμε ξεκινήσει απεργία διαρκείας με καθημερινές 24ωρες απεργίες, ενώ τη Δευτέρα 13/10 πραγματοποιήσαμε συγκέντρωση έξω από το υπουργείο Εργασίας.

Απαιτούμε όχι μόνο τα προηγούμενα δεδουλευμένα αλλά και την πληρωμή των δύο τελευταίων μηνών. Τους δύο τελευταίους μήνες η εργοδοσία δεν μας έβαζε ούτε όλο τον μισθό, ούτε πλήρωνε την νυχτερινή και την υπερωριακή εργασία. Συνολικά έχει φτάσει να χρωστάει μισθούς 5 μηνών και η απάντησή τους στα ερωτήματα της εργοστασιακής επιτροπής για το πότε θα γίνει η αποπληρωμή, ήταν ότι από εδώ και μπρος θα είναι έτσι και χειρότερα. Ούτε διασφάλιση για αποπληρωμή των χρωστούμενων, ούτε των τρεχόντων μισθών αλλά ούτε και των επόμενων. Επίσης όπως μας δήλωσαν επισήμως, στο επόμενο διάστημα θα πρέπει να γίνουν 40 (;;;) απολύσεις, μείωση μισθών και εκ περιτροπής εργασία.

Με το ξεκίνημα των 24ωρων απεργιών, απαίτησαν να τις σταματήσουμε και να μπούμε για δουλειά με το εξευτελιστικό 20% του ενός μισθού, με το επιχείρημα ότι οι κινητοποιήσεις το μόνο που θα φέρουν είναι το κλείσιμο του εργοστασίου. Με άλλα λόγια όλο το βάρος της κρίσης πάνω μας, οι ευθύνες όλες σε μας και το φταίξιμο όλο δικό μας, γραμμή την οποία υποστήριξαν και στην τριμερή συνάντηση που έγινε στην επιθεώρηση εργασίας μαζί με το σωματείο.

Ταυτόχρονα άρχισαν οι απειλές για μηνύσεις, ασφαλιστικά μέτρα κτλ εναντίον μας, με ότι όπλα δηλαδή τους έχει εξοπλίσει το σύστημα για να τσακίζουν τους εργάτες όταν σηκώνουν το κεφάλι τους και διεκδι-

8/10, Οι εργαζόμενοι της Βιβλιοσυνεργατικής ψηφίζουν απεργία

κούν. Η δική μας απάντηση μέσα από μαζικές συνελεύσεις με σχεδόν καθολικά ποσοστά στις ψηφοφορίες, ήταν να αγωνιστούμε και να μην σκύψουμε το κεφάλι. Ήταν μονόδρομος πλέον η απόφαση για έναν δίκαιο, τίμιο και γεμάτο αξιοπρέπεια αγώνα.

Αποφασίσαμε να περιφρουρήσουμε την απεργία και το εργοστάσιο φτιάχνοντας βάρδιες περιφρούρησης για όλο το 24ωρο. Από την πρώτη στιγμή άρχισαν να μας επισκέπτονται συμπαραστές από τους γύρω εργατικούς χώρους στην πύλη του εργοστασίου. Από το σωματείο των διανομών Τύπου, από την Ιντρακόμ, από το Σ.Μ.Τ, από την παράταξη ΑΤΕ στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας, από τους συνταξιούχους του Κορωπίου, από την Επιτροπή Γυναικών Κορωπίου.

Μήτσος Αργυροκαστρίτης,
εργάτης Βιβλιοσυνεργατική

Στο πλευρό των απεργών της Βιβλιοσυνεργατικής βρίσκεται από την πρώτη στιγμή ο Συντονισμός Εναντία στα Κλεισίματα και τις διαθεσιμότητες. “Οι εργαζόμενοι στη Βιβλιοσυνεργατική χρειάζονται την στήριξη μας για να νικήσουν. Καλούμε κάθε εργαζόμενο και κάθε συνδικάτο να δείξει την αλληλεγγύη του στους εργαζόμενους της επιχείρησης. Με ψηφισμα συμπαράστασης και με την οικονομική ενίσχυση στους απεργούς για να συνεχίσουν τον αγώνα μέχρι τη νίκη” αναφέρει σε προκήρυξη που εξέδωσε.

• Εξελίξεις σχετικά με την απεργία υπήρχαν την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο. “Με εξώδικο που έστειλε η εργοδοσία στο σωματείο και δικαστικές απειλές μας ανάγκασαν να επιστρέψουμε στη δουλειά, σήμερα Τρίτη 14/10. Είμαστε ακόμα πιο οργισμένοι και τις επόμενες ημέρες θα ξαναβάλουμε μπροστά τη συνέχεια των κινητοποιήσεων”, μας μετέφερε ο Μήτσος Αργυροκαστρίτης, μετά από επικοινωνία της τελευταίας στιγμής.

COCA COLA

Μεγάλη συγκέντρωση συμπαράστασης στους απεργούς της Κόκα Κόλα έγινε την περασμένη Τετάρτη 8/10, στα δικαστήρια Θεσσαλονίκης. Η Εργατική Αλληλεγγύη μίλησε με τον Στράτο Ναλμπαντίδη, απεργό της Κόκα Κόλα και μέλους του ΔΣ του σωματείου εργαζομένων:

“Η δίκη αφορούσε τη μήνυση που κάναμε εμείς στην εταιρία, γιατί πιστεύουμε ότι οι απολύσεις είναι παράνομες, πράγμα που φάνηκε και στην αίθουσα του δικαστηρίου. Έξω από το δικαστήριο έγινε χαμός από τον κόσμο που μαζεύτηκε να μας συμπαρασταθεί. Η Ομοσπονδία εργαζομένων Εμφιαλωμένων Ποτών, είχε 24ωρη απεργία και ήταν όλοι οι συνάδελφοι του κλάδου μας εκεί. Το παρών έδωσαν σχολικοί φύλακες, εργαζόμενοι της ΕΡΤ, καθαρίστριες του υπ. Οικονομικών, εργάτες από τα Τσιμέντα Χαλκίδας, από τοπικά κινήματα κλπ. Περιμένουμε με αισιοδοξία την απόφαση.

Αλληλεγγύη

Η αλληλεγγύη των συναδέλφων είναι συγκλονιστική. Πριν την δική, το ίδιο πρωί, έγινε γενική συνέλευση του συνδικάτου οδηγών, βοηθών και πωλητών εμφιαλωμένων ποτών Βορείου Ελλάδος. Από το Μάρτιο μέχρι τώρα οι συνάδελφοι των άλλων εταιριών έδιναν δύο μεροκάματα το μήνα ο καθένας, για την ενίσχυση του αγώνα μας. Στη συνέλευση αποφασίστηκε ομόφωνα τα δύο μεροκάματα να γίνουν τέσσερα. Ο αγώνας μας συνεχίζεται. Απεργία - ενημέρωση στον κόσμο – μπούκοτάζ.”.

Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για την ΕΡΤ που κυκλοφόρησε τις προηγούμενες ημέρες έδωσε ένα γερό χαστούκι σε όλους τους αγωνιζόμενους της σε όλη την Ελλάδα. “Οι συντάκτες του σχεδίου αυτού μας εξέπληξαν με την προχειρότητα και την ασάφεια προσέγγισης στα θεσμικά και νομικά ζητήματα αλλά και τη χρησιμοποίηση όρων και οργάνων, όπως π.χ το εποπτικό συμβούλιο, που αντιγράφουν το αποτυχημένο μόρφωμα της ΝΕΡΙΤ!”, σχολιάζει μεταξύ άλλων η ΠΟΣΠΕΡΤ. Γιατί δεν είναι αρκετή η αναφορά στην «πλούσια αυτοδιαχειριστική λειτουργία» και η επαναφορά του «brandname ΕΡΤ» για να κρύψει όλα όσα περιγράφονται στην προγραμματική πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ.

Η πρόταση μιλάει για “επιστροφή εργαζομένων [...] με αξιολόγηση των προσόντων τους πριν και μετά την 11 Ιουνίου 2013” τη στιγμή που το σύνολο των εργαζομένων στο δημόσιο είναι σε αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση εδώ και μήνες. Ερωτήματα εγείρονται για το ποιος θα αξιολογήσει και με ποιό σκοπό; Θα αξιολογηθούν τα αντικειμενικά προσόντα όσων με θέρμη συμμετείχαν στη συγκρότηση της απεργοσπαστικής ΔΤ, με τα αντικειμενικά προσόντα αγωνιστών που για 16 μήνες τα έχουν δώσει όλα στο αγώνα διατηρώντας ανοιχτή την ΕΡΤ;

Μιλάει για “αξιοποίηση της εμπειρίας της

ΕΡΤ Ανεπαρκής η πρόταση ΣΥΡΙΖΑ

αυτοδιαχείρισης....μέσω ριζοσπαστικού εσωτερικού κανονισμού και οργανογράμματος” όπως επίσης και για διοίκηση της ΕΡΤ από “ένα εποπτικό συμβούλιο” ή για διορισμό “ΔΣ μεσω διαγωνιστικής διαδικασίας”.

Αυτό που κράτησε ζωντανό τον αγώνα κι έβγαλε τον καλύτερο εαυτό των εργαζομένων ήταν οι γενικές τους συνελεύσεις, η συλλογικότητά τους, ότι αποφάσιζαν το τί θα παίξουν, πότε θα το παίξουν, ποιοί θα το κανουν κλπ. Αυτό δεν θεσμοθετείται σαν «ριζοσπαστικός κανονισμός», αλλά επιβάλλεται απο τους αγωνιζόμενους της ΕΡΤ. Εμπειρία της αυτοδιαχείρισης και κεκτημένο της είναι η ΕΡΤ να διοικείται απο τους εργαζόμενους της με τη στήριξη των φορέων της κοινωνίας και των εργαζομένων και όχι να φέρουν είτε απ’ ευθείας (με διορισμό ΔΣ) είτε δια της πλαγίας (εποπτικό) τους φωστήρες πάνω απο το κεφάλι τους.

Λιγότερες ΕΡΑ;

Συνεχίζει ο ΣΥΡΙΖΑ προτείνοντας “να διατηρηθεί ο μεγαλύτερος αριθμός των 19 περιφερειακών σταθμών [...] σταδιακά θα πρέπει να μειωθεί για λόγους κόστους ο αριθμός τους”. Κατάκτηση και δύναμη του αγώνα όλους αυ-

τούς τους μήνες είναι η διατήρηση της λειτουργίας των περιφερειακών ΕΡΑ ανά την Ελλάδα. Νίκη του αγώνα των εργαζομένων της ΕΡΤ σημαίνει νίκη όλων των εργαζομένων της και επαναλειτουργία όλων των σταθμών, με προσλήψεις μάλιστα, για την καλύτερη λειτουργία τους.

Σε σχέση με τους μισθούς των εργαζομένων που έχουν “ματώσει” δουλεύοντας 16 μήνες απλήρωτοι, προτείνεται “δίκαιο μισθολόγιο για όλους τους εργαζόμενους, λαμβάνοντας υπόψη τις συνθήκες της κρίσης [...] ο έλεγχος της εργασίας με πλήρες ωράριο, η αύξηση της παραγωγικότητας...”.

Δίκαιο μισθολόγιο είναι αυτό που φέρνει αυξήσεις πίσω στο επίπεδο του 2009. Δίκαιο μισθολόγιο είναι αυτό που επαναφέρει τις συλλογικές συμβάσεις και δεν αφήνει τα περιθώρια στην κάθε κυβέρνηση να κάνει μειώσεις. Δεν πρέπει να αφήνεται περιθώριο για μπηχτές για “τεμπέληδες” της ΕΡΤ που πρέπει να ελεγχθεί το ωράριό τους και να αυξήσει την παραγωγικότητά τους. Αυτοί που τεμπέλιαζαν ήταν τα τσιράκια των κυβερνήσεων και τους ήξεραν οι ίδιοι οι διοικούντες και τους προστάτευαν.

“Η πρόταση δεν κάλυψε κανένα που είναι μέ-

σα στον αγώνα. Αντίθετα δημιούργησε οργή” μας λέει η εργαζόμενη στην ΕΡΤ, **Ειρήνη Φωτέλλη**. “Οι 16 αυτοί μήνες της αυτοδιαχείρισης παρήγαγαν επιτεύξεις και κεκτημένα, που η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ δεν τα λαμβάνει υπ’όψιν. Μπορώ να πω ότι και μέλη ή φίλοι του ΣΥΡΙΖΑ που είναι στο ερτοpen, ήταν οργισμένοι με τα αποπήματα της πρότασης. Εμείς συνεχίζουμε για να ξαναοίξει η ΕΡΤ όπως την ονειρεύονται όλοι όσοι δίνουν αυτό τον αγώνα. Ήδη προγραμματίζουμε ένα μεγάλο συλλαλητήριο στις 7/11, ημέρα που συμπληρώνεται ένας χρόνος από την εισβολή των ΜΑΤ στο Ραδιομέγαρο. Και φυσικά μεγάλος σταθμός για μας θα είναι η επέτειος του Πολυτεχνείου, όπου θα διαδηλώσουμε μαζικά και υπάρχει η σκέψη να παρέμβουμε όπως και την περασμένη χρονιά, στήνοντας ραδιοφωνικό σταθμό μέσα στο χώρο της εξέγερσης του ’73” συνεχίζει.

“Αν ο ΣΥΡΙΖΑ θελει να βοηθήσει, να κάνει κάλεσμα σε διάφορα μέλη και φίλους του να προσεγγίσουν το ερτοpen να το στηρίξουν με τη δουλειά που χρειάζεται και να σταματήσουν να σχεδιάζουν παλάτια στην άμμο. Εμείς θα πούμε την τελευταία λέξη” σχολιάζει ο εργαζόμενος της ΕΡΤ, **Νάσος Μπράτσος**.

ΥΓΕΙΑ Οργή ενάντια στις περικοπές

Συνεχίζεται η μάχη σε μια σειρά νοσοκομεία, ενάντια στην αξιολόγηση, την ΕΣΑΝ Α.Ε και τη γενικότερη προσπάθεια διάλυσης της δημόσιας Υγείας.

6ωρη στάση εργασίας πραγματοποιήσαν την Τρίτη 14/10, οι εργαζόμενοι στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο του Ηρακλείου Κρήτης (ΠΑ-ΓΝΗ), απαντώντας στην απόφαση της διοίκησης να προχωρήσει τη διαδικασία της αξιολόγησης. Οι εργαζόμενοι του ΠΑΓΝΗ τις ώρες της στάσης εργασίας πραγματοποίησαν νέα γενική συνέλευση.

Μεγαλειώδες ήταν το συλλαλητήριο για την υπεράσπιση του νοσοκομείου στον **Αγ. Νικό-λαο** της Κρήτης που πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 10/10. Χιλιάδες κόσμος πλημμύρισε την κεντρική πλατεία της πόλης, ενώ οι τοπικοί φορείς που επίσημα συμμετείχαν και καλούσαν στο συλλαλητήριο ξεπέρασαν τους 30. Με τρίωρη στάση εργασίας συμμετείχε το Εργατικό Κέντρο Λασιθίου και με πεντάωρη στάση εργασίας ο σύλλογος εργαζομένων του νοσοκομείου. Οι δημοτικές υπηρεσίες και τα καταστήματα έκλεισαν από τις 12 το μεσημέρι για να συμμετέχουν όλοι στη συγκέντρωση. ΕΛΜΕ και μαθητές από τα σχολεία της περιοχής έδωσαν επίσης το παρών. Σύμφωνα με τους εργαζόμενους του νοσοκομείου, πρόκειται για την δυναμικότερη κινητοποίηση που έχει δει η πόλη με τον λαό του Αγ.Νικολάου να

εκφράζει την οργή του για την απαξίωση του νοσοκομείου. Χαρακτηριστικό είναι ότι οι ελλείψεις νοσηλευτικού και ιατρικού προσωπικού είναι τέτοιες, που η орθοπεδική κλινική λειτουργεί μόνο 15 μέρες τον μήνα, ενώ και η παιδιατρική κλινική κινδυνεύει με κλείσιμο.

Συγκέντρωση συμπαράστασης στην **Φωτεινή Μανωλάκου**, μέλους του ΔΣ του σωματείου εργαζομένων στο νοσοκομείο των Μολάων Λακωνίας, πραγματοποιήθηκε το πρωί της Δευτέρας 13/10, στη Σπάρτη. Η Φωτεινή Μανωλάκου διώκεται για την αγωνιστική συνδικαλιστική της δράση από τη διοίκηση του νοσοκομείου, με κίνδυνο να τεθεί σε αργία χωρίς αποδοχές, ενώ έχουν προηγηθεί μια σειρά μέτρα εναντίον της ξεκινώντας από την παράνομη μετακίνησή της

στο νοσοκομείο της Σπάρτης, την οποία και αρνείται, στέρηση 15ημερών αποδοχών κλπ.

Όπως καταγγέλλει μάλιστα το Συντονιστικό των Νοσοκομείων που οργάνωσε και τη συγκέντρωση συμπαράστασης, στην περιοχή υπάρχει ολόκληρη βιομηχανία συνδικαλιστικών διώξεων καθώς είχε προηγηθεί η δίωξη της άλλης “ενοχλητικής,” συνδικαλίστριας, της προέδρου του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Μολάων, **Ελισσάβετ Παπαδοπούλου**. “Με κάλπικα ‘υπηρεσιακά’ προσχήματα η διοίκηση επιχειρεί να βουλώσει το στόμα σε όσους το προηγούμενο χρονικό διάστημα στη Λακωνία ανέδειξαν τις διαλυτικές πολιτικές στο χώρο της υγείας και πάλεψαν εναντίά τους. Στην κατεύθυνση αυτή αξιοποιούν πλήρως όλο το αντιδραστικό νομικό οπλοστάσιο που ψηφίστηκε ή ενεργοποιήθηκε τα τελευταία χρόνια και που προάγει την αυθαιρεσία, τον εκφοβισμό και τους εκβιασμούς σε βάρος των υπαλλήλων. Δηλώνουμε αλληλέγγυοι και συμπαραστεκόμαστε στη διωκόμενη αγωνίστρια συνάδελφο” αναφέρει το Συντονιστικό.

Αντίστοιχο κρούσμα εις βάρος του αντιπροέδρου του, **Σωτήρη Λέγγα**, καταγγέλει και ο σύλλογος εργαζομένων στο νοσοκομείο της Ικρίας.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Συνεχίζουν οι καθαρίστριες

Τη συνέχιση του αγώνα και τη διατήρηση του κέντρου αγώνα στην Καραγιώργη Σερβίας, αποφάσισαν σε συνέλευσή τους οι αγωνιζόμενες καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών.

“Στη συνέλευση συγκεντρωθήκαμε όλες και αποφασίσαμε ότι συνεχίζουμε να παλεύουμε στο δρόμο κι εδώ με τη σκηνή, εμπλουτίζοντας τη δράση μας με μια σειρά κινητοποιήσεις” μας είπε η **Γεωργία Οικονόμου**, μέλος του συντονιστικού των αγωνιζόμενων καθαριστριών. “Θα μείνουμε έξω από το υπουργείο Οικονομικών, στην Καρ. Σερβίας, τουλάχιστον μέχρι το Φλεβάρη που θα είναι η νέα εκδίκαση της υπόθεσής μας στον Άρειο Πάγο. Στη συζήτηση μπήκαν διάφορα θέματα, γιατί είναι πολύς ο καιρός που είμαστε εδώ. Το μόνο που δεν παίζει είναι να χάσουμε το στόχο μας και ο μόνος τρόπος για να το πετύχουμε είναι να παραμείνουμε εδώ. Κρίναμε ότι διατηρώντας το κέντρο αγώνα παραμένουμε συγκεντρωμένες και ενωμένες. Ξέρουμε ότι ο χειμώνας θα είναι δύσκολος αλλά θα τα καταφέρουμε. Εδώ τα καταφέραμε τον Αύγουστο με τον καύσωνα. Θα νικήσουμε”.

Εκλογές ΙΣΑ Βατερλώ ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Χ.Α.

Εκλογές έγιναν στον Ιατρικό Σύλλογο Αθήνας στις 12 και 13/10. Τα αποτελέσματα ήταν αντανάκλαση των αγώνων που έχουν γίνει στο ΕΣΥ και την πρωτοβάθμια περίθαλψη τα τελευταία χρόνια.

Τη διαφορά σε αυτές τις εκλογές την έκαναν οι νοσοκομειακοί γιατροί που ψήφισαν σαφώς αριστερά και οι γιατροί του ΙΚΑ και του ΕΟΠΥΥ, που θυμούνταν ποιές δυνάμεις τους στήριξαν στη μεγάλη απεργία που έκαναν στο τέλος του 2013.

Το πρώτο που μπορούμε να πούμε είναι ότι ο δεξιός πρόεδρος του ΙΣΑ, **Πατούλης**, ο Μπαλτάκος του Ιατρικού Συλλόγου, έφαγε ένα γερό χαστούκι. Από τις 9 έδρες που είχε η παράταξή του πέφτει στις 6 κι από το 50% στο 35%.

Το δεύτερο μεγάλο νέο είναι ότι για πρώτη φορά, μια αριστερή δύναμη το Αγωνιστικό Μέτωπο Ιατρών που πρόκειται στο ΣΥΡΙΖΑ, βγαίνει δεύτερο, υπερδιπλασιάζοντας τα ποσοστά του στο 15,1% από 6,1% που είχε πάρει το 2011.

Το τρίτο καλό νέο είναι η άνοδος της αντικαπιταλι-

στικής αριστεράς, του Ενωτικού Κινήματος για την Ανατροπή, από 1,5% που είχαμε πάρει το 2011, στο 5,3% σε αυτές τις εκλογές και μια έδρα. Τέταρτο καλό νέο είναι ότι παρά τις πλάτες που έκανε η δεξιά στους φασίστες της Χρυσής Αυγής, επιτρέποντάς τους τη συμμετοχή στις εκλογές, δεν κατάφεραν να πάρουν έδρα, συγκεντρώνοντας 2,9%.

Αυτό ήταν αποτέλεσμα όλης της προσπάθειας που έγινε κυρίως από τη δική μας μεριά, με το αίτημα αποκλεισμού του ναζιστικού ψηφοδελτίου. Από την πρώτη στιγμή. Οι κινητοποιήσεις σε κάθε νοσοκομείο έκαναν την εμφάνισή τους, με αποτέλεσμα να μην μείνει πουθενά η αφίσα τους, ενώ η αφίσα του Νυστεριού με σύνθημα “Έξω οι φασίστες από τον ΙΣΑ” μπήκε παντού. Με την κινητοποίηση δεκάδων αντιφασιστών γιατρών την Κυριακή 12/10, πρώτη μέρα των εκλογών, με τη μαζική παρουσία και τα συνθήματά μας, καταφέραμε να τους απομονώσουμε.

Τα αποτελέσματα αυτά φέρνουν αλλαγές στον ΙΣΑ. Χάνεται η απόλυτη πλειοψηφία της δεξιάς, που έκανε

ότι ήθελε μέχρι τώρα και είχε κάνει τον ΙΣΑ ένα κλαμπ των ιδιωτών γιατρών. Αυτό δημιουργεί προβλήματα και στην κυβέρνηση και στους δικούς της μέσα στο σώμα των γιατρών. Και μεγαλώνει η φωνή της αριστεράς δίνοντάς μας καλύτερες δυνατότητες να βάζουμε το πως παλεύουμε για τη δημόσια δωρεάν Υγεία, τους μετανάστες κλπ.

Χρήστος Αργύρης
γιατρός ΓΝΑ “Γεννηματάς”

Παράσταση διαμαρτυρίας πραγματοποιήσε το Σάββατο 11

Οκτωβρίου, στην ιδιωτική κλινική **Euromedica** στον Βύρωνα, το Σωματείο Προσωπικού Ιδιωτικής Υγείας Αθήνας.

Οι εργαζόμενοι στην κλινική παραμένουν απλήρωτοι για πέντε μήνες ενώ η εταιρία ανακοίνωσε υψηλά κέρδη και την περασμένη χρονιά. Ο τζίρος των επιχειρήσεων στον κλάδο έχει εκτιναχθεί μετά την κατάργηση της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, με το κλείσιμο των ιατρείων των ΕΟΠΥΥ, αλλά δεν συμβαίνει το ίδιο με τους μισθούς των εργαζομένων, που είτε μειώνονται είτε δεν καταβάλλονται για μήνες. Πριν μία εβδομάδα άλλωστε οι ιδιοκτήτες των διαγνωστικών κέντρων προσέφυγαν στον Οργανισμό Μεσολάβησης και Διαιτησίας ζητώντας νέες συμβάσεις με μισθούς πείνας 586 ευρώ μικτά για τους νεοπροσλαμβανόμενους και 586 ευρώ +1 % για τους παλιότερους εργαζόμενους.

Στην συγκέντρωση στην είσοδο της κλινικής παρουσία είχαν το ΠΑΜΕ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και συνδικαλιστές από την δημόσια υγεία και εκπαίδευση. Ψηφίσματα συμπαράστασης διαβάστηκαν από τα επιχειρησιακά σωματεία του ΙΑΣΩ και της ΕΥΡΩΚΛΙΝΙΚΗΣ που επίσης είχαν προχωρήσει σε απεργίες και κινητοποιήσεις το προηγούμενο χρονικό διάστημα.

Προκλητική η στάση της διοίκησης της επιχείρησης, δεν αρκέστηκε απλά

Euromedica

στο να καλέσει αστυνομικές δυνάμεις να “εποπτεύουν” την

συγκέντρωση διαμαρτυρίας. Όταν αντιπροσωπεία από το κλαδικό σωματείο αποφασίσαμε να μπορούμε στην κλινική για να μιλήσουμε με τους εργαζόμενους, με έκπληξη διαπιστώσαμε πως στους ορόφους μας ακολουθούσαν δύο αστυνομικοί οι οποίοι μας ζήτησαν να περάσουμε έξω γιατί ενοχλούνται οι ασθενείς! Είναι τέτοια η αμηχανία της διοίκησης να πείσει τους εργαζόμενους ότι πρέπει να παραμένουν απλήρωτοι που δεν διστάζει να μεταμφιέσει τους αστυνόμους σε αποκλειστικές νοσοκόμες. Πρόκειται για προσπάθεια ποινικοποίησης της συνδικαλιστικής δράσης και τρομοκρατίας του εργατικού κινήματος που θα πέσει στο κενό.

Αυτό που μπορεί να ανακόψει το θράσος των αφεντικών στον κλάδο είναι το μαζικό εργατικό κίνημα, με την ανάγκη προκήρυξης νέας απεργίας στον κλάδο. Η Γενική Συνέλευση του κλαδικού σωματείου Αθήνας την Τετάρτη 15 Οκτώβρη στις 4μμ στο ΕΚΑ μπορεί να αποτελέσει ένα βήμα σε αυτή την κατεύθυνση. Αυτό είναι που θα δώσει ώθηση σε όλους αυτούς τους χώρους που παλεύουν για να ανατρέψουν τις πολιτικές της συγκυβέρνησης, της τρόικας και των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων.

Κώστας Πολύδωρος

Δ.Σ. Κλαδικό Σωματείο Προσωπικού Ιδιωτικής Υγείας Αθήνας

Παράταξη	2014	έδρες	2011
ΑΔΕΣΜΕΥΤΟ ΙΑΤΡΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ-ΔΗ.Κ.Ι.-ΙΣΑ (ΝΔ):	35,40%	6 έδρες	50,74%
ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΓΙΑΤΡΩΝ (ΣΥΡΙΖΑ):	15,12%	3 έδρες	6,16%
Ν.Ι.Κ.Ι. Ι.Σ.Α. (Προερχόμενο από ΝΔ):	11,83%	2 έδρες	-
ΔΗ.Π.Α.Κ. ΙΑΤΡΩΝ (ΚΚΕ):	5,67%	1 έδρα	6,84%
ΕΝΩΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ (Αντικαπιταλιστική Αριστερά):	5,33%	1 έδρα	1,47%
ΙΑΤΡΟΙ ΜΠΡΟΣΤΑ (ΠΑΣΟΚ):	4,19%	1 έδρα	11,03%
ΝΕΟΙ ΙΑΤΡΟΙ-ΚΙ.Ν.Ι.:	3,77%	1 έδρα	-
ΘΑ ΠΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ-ΙΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ:	3,76%	1 έδρα	-
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΙΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ:	3,73%	1 έδρα	4,01%
Κ.Ι.ΑΝ. ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗ-ΒΕΛΟΝΙΣΜΟΣ:	3,07%	-	-
ΙΑΤΡΟΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ (Χρυσή Αυγή):	2,91%	-	-
ΙΑ.ΣΥ. (ΔΗΜΑΡ):	1,99%	-	5,37%
Λοιπά:	3,22%	-	-

Εμπρός για απεργία

**ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ
ΟΧΙ ΑΛΛΗ ΑΝΑΜΟΝΗ**

Συγκέντρωση έξω από το Συμβούλιο της Επικρατείας έγινε κατά την διάρκεια της στάσης εργασίας της ΑΔΕΔΥ την Παρασκευή 10 Οκτώβρη, ημέρα που ξεκίνησε η εκδίκαση της προσφυγής της Συνομοσπονδίας κατά της εφαρμογής της «αξιολόγησης».

Η διαδικασία ξεκίνησε, ενώ μέχρι τις 20 του Οκτώβρη θα πρέπει να έχουν κατατεθεί τα υπομνήματα από τις δύο πλευρές –την ΑΔΕΔΥ και το Δημόσιο- έτσι ώστε να βγει η τελική απόφαση. Η ΑΔΕΔΥ εκτιμά ότι η απόφαση θα έχει βγει μέχρι το τέλος του χρόνου.

Στη συγκέντρωση συμμετείχαν οργανωμένα η ΠΟΕ-ΟΤΑ, ο Συντονισμός ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες, το Συντονιστικό των Νοσοκομείων, οι Διαθέσιμοι του Υπουργείου Πολιτισμού, η ΟΛΜΕ, οι εργαζόμενοι του ΕΜΠ, οι φοιτητές του ΣΕΚ.

Συμμετείχαν ακόμα οι διαθέσιμοι εκπαιδευτικοί και οι **Σχολικοί Φύλακες**, οι οποίοι στη συνέχεια πραγματοποίησαν κατάληψη στο πολιτικό γραφείο του «Υπουργού των απολύσεων», Κυριάκου Μητσοτάκη στο Παγκράτι. Αφού παρέμειναν εκεί για αρκετή ώρα με πορεία επέστρεψαν στο κέντρο αγώνα στην Καραγιώργη Σερβίας όπου συνεχίζουν να βρίσκονται και οι **Καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών**.

Η επιλογή της ΑΔΕΔΥ να καλέσει στάση εργασίας, ενώ είχε υποσχεθεί 24ωρη απεργία έδωσε τη δυνατότητα στους δικαστές να καθυστερήσουν την έναρξη της διαδικασίας. Αυτό είχε αποτέλεσμα πολλοί από τους διαδηλωτές να φεύγουν για να προλάβουν να είναι στους χώρους δουλειάς τους αφού η στάση έληγε στις 12 το μεσημέρι. Όταν ξεκίνησε η εκδίκαση, υπήρχε λιγοστός κόσμος έξω από

Συγκέντρωση της ΑΔΕΔΥ στο ΣτΕ στις 10/10

το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Η ΑΔΕΔΥ έχει προγραμματίσει Γενικό Συμβούλιο για την Παρασκευή 17/10 για να αποφασίσει την συνέχεια των κινητοποιήσεων. Μέχρι τώρα η Εκτελεστική Επιτροπή δεν έχει καταλήξει σε εισήγηση προς τα μέλη του ΓΣ. Στη σύσκεψη που έκανε η ΑΔΕΔΥ με φορείς (ΓΣΕ-ΒΕΕ κ.ά) και Ομοσπονδίες μπήκε η πρόταση για Γενική Απεργία στις 12 Νοέμβρη με κάλεσμα και προς τη ΓΣΕΕ.

Η ΓΣΕΕ από τη δική της μεριά έβγαλε απόφαση ότι η Εκτελεστική της Επιτροπή έχει εξουσιοδότηση να καλέσει 24ωρη όταν θα ψηφιστεί ο προϋπολογισμός. Δηλαδή κάποια

στιγμή προς τα μέσα Δεκέμβρη.

Αυτή η τακτική έχει οδηγήσει να πηγαίνει το ζήτημα της κλιμάκωσης από τον ένα μήνα στον άλλο. Στην ΑΔΕΔΥ συζητιέται από τα τέλη Αυγούστου μετά από τον ξεσηκωμό και το μπλοκάρισμα της «αξιολόγησης» σε όλους τους χώρους του Δημοσίου με την απεργία-αποχή. Παρά τις απειλές της κυβέρνησης και τις δικαστικές αποφάσεις η απεργία-αποχή συνεχίζεται, όχι μόνο από τις διαδικασίες «αξιολόγησης», αλλά και από αυτές του επανελέγχου των συμβάσεων αορίστου χρόνου.

Το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ μπορεί και πρέπει να καλέσει άμεσα σε απεργία χωρίς κα-

μιά καθυστέρηση. Με αυτόν τον τρόπο μπορεί να βάλει πίεση και πάνω στη ΓΣΕΕ. Οι επιστολές που έστειλε αποδείχτηκαν, το λιγότερο, αναποτελεσματικές.

Οι δυνάμεις της αριστεράς πρέπει να κινηθούν προς αυτή την κατεύθυνση κι όχι να κρατούν στάση αναμονής ή να έχουν την αντιμετώπιση του ΠΑΜΕ που έφτασε να καταγγέλλει από τις σελίδες του Ριζοσπάστη (9/10) ότι οι προτάσεις για απεργία ... υπονομεύουν το συλλαλητήριο που οργανώνει την 1η Νοέμβρη.

Μια ενδεικτική αναφορά: «Προσπάθησαν οι ίδιες δυνάμεις στη συνεδρίαση του ΔΣ της ΟΛΜΕ στις 16 Σεπτέμβρη να βάλουν θέμα γενικής απεργίας λίγο πριν τη 1 Νοέμβρη. Ο στόχος είναι προφανής: Να υπονομεύσουν την απόφαση εκατοντάδων σωματείων, κύρια του ιδιωτικού τομέα, για κάθοδο στην Αθήνα. Είναι κυριολεκτικά αδίστακτοι. Δε δίνουν δεκάρα για την επιτυχία των αγώνων, προτείνουν γενικές απεργίες λες και είναι καραμέλες, μόνο και μόνο για μικροκομματικούς - παραταξιακούς λόγους». Το συλλαλητήριο φαίνεται να υπονόμευσε και η απεργία στην Βιβλιοσυνεργατική που έκλεισε μετά από πρόταση του ΠΑΜΕ την Τρίτη 14/10.

*Διαδήλωση έγινε και το απόγευμα της Παρασκευής 10/10 κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας για την ψήφο εμπιστοσύνης στη Βουλή. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και οργανώσεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς έφτασαν στο Σύνταγμα με προσυγκέντρωση από τα Προπύλαια, ενώ έξω από τη Βουλή με πανό ήταν η ΑΔΕΔΥ, οι Σχολικοί Φύλακες, οι Καθαρίστριες, ο ΣΥΡΙΖΑ κ.ά.

Νεκ. Δ.

Ανοιχτή σύσκεψη για την καλύτερη οργάνωση και κλιμάκωση του αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση και τον επανέλεγχο των συμβάσεων, οργανώνουν την Πέμπτη 16/10, ο Συντονισμός ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες και το δίκτυο εργαζομένων στους ΟΤΑ, «Σκουπιδιάρα». Η σύσκεψη θα πραγματοποιηθεί στις 6μμ, στα γραφεία της ΠΟΕ ΟΤΑ, στην πλατεία Καραϊσκάκη.

Η κυβέρνηση τα έχει βρει σκούρα με την εφαρμογή της αξιολόγησης η οποία έχει μπλοκαριστεί από την αντίσταση των εργαζομένων όλο το προηγούμενο διάστημα. Επανερχεται προσπαθώντας να απολύσει χιλιάδες πρώην συμβασιούχους που με αγώνες κέρδισαν το δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή δουλειά πριν μια δεκαετία. Δεν παραιτείται από την προσπάθεια να επιβάλλει τα μέτρα αφού με την εφαρμογή της αξιολόγησης αλλά κυρίως με τον επανέλεγχο των συμβάσεων γεμίζει η δεξαμενή των απολύσεων που χρειάζεται. Η συγκυβέρνηση έχει δεσμευτεί απέναντι στην τρόικα για

Σύσκεψη συντονισμού και κλιμάκωσης

6.500 απολύσεις μέχρι τον Δεκέμβρη. Γι' αυτό απειλούν με προσφυγές στη δικαιοσύνη, όσες δημοτικές αρχές επιμένουν στην άρνηση. Η μάχη δεν μπορεί να μείνει στα χέρια των δημοτικών συμβουλίων. Χαρακτηριστική η περίπτωση του Χαλανδρίου όπου με απόφαση από της ΓΓ Αποκεντρωμένης Διοίκησης ακυρώνεται η ομόφωνη απόφαση του δημοτικού συμβουλίου σχετικά με το μη επανέλεγχο των συμβάσεων αορίστου χρόνου και τη μη εφαρμογή της αξιολόγησης.

Για το σταμάτημα της επίθεσης επιβάλλεται η ενιαία και συντονισμένη απεργιακή απάντηση των εργαζομένων. Η επίθεση του Μητσοτάκη στοχεύει σε απολύσεις χιλιάδων σε μια σειρά δημόσιες υπηρεσίες, οδηγώντας τες ουσιαστικά στη διάλυση. Γι' αυτό και το κάλεσμα του Συντονισμού δεν περιορίζεται στους εργαζόμενους των δήμων, αλλά όλου του δημοσίου. Δημοτικοί σύμβουλοι κι εκπρόσωποι τοπικών σχημάτων της

αριστεράς έχουν επίσης δηλώσει ότι θα συμμετέχουν.

Ήδη σειρά εξορμήσεων σε εργατικούς χώρους και γειτονιές πραγματοποιούνται από εργαζόμενους που συσπειρώνονται στο Συντονισμό, για την εξασφάλιση της μεγαλύτερης δυνατής συμμετοχής στη σύσκεψη.

“Μέχρι τώρα έχουμε καταφέρει να σταματήσουμε την αξιολόγηση, αλ-

λά είναι ώρα για το παραπάνω βήμα” δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη, ο **Κώστας Μεγαγιάννης**, εργαζόμενος στο δήμο Αγ.Παρασκευής. “Ο Μπαλασόπουλος μπορεί να απειλεί το Μητσοτάκη για νέο '93, θυμίζοντας τους απεργιακούς αγώνες που γκρέμισαν τον πατέρα του. Οι απειλές όμως δεν αρκούν. Χρειάζεται απεργιακή κλιμάκωση για να σταματήσουμε τις απολύσεις είτε

αυτές έρχονται με την αξιολόγηση, είτε με τον επανέλεγχο των συμβάσεων. Πάμε να οργανώσουμε από τα κάτω αυτή την κλιμάκωση. Γι' αυτό το λόγο καλούμε τους εργαζόμενους στους δήμους αλλά και όλο το δημόσιο να συμμετέχουν στη σύσκεψη, για να συντονιστούμε καλύτερα και να οργανωθούμε πιο αποτελεσματικά”.

Σ. Μ.

Συγκέντρωση της ΠΟΕ-ΟΤΑ στο Υπ. Διοικητικής Μεταρρύθμισης στις 8/10

ΑΕΙ-ΤΕΙ ΜΑΖΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΔΙΑΓΡΑΦΕΣ – ΑΥΤΑΡΧΙΣΜΟ Εμπρός για καταλήψεις και διαδηλώσεις

Δευτέρα 13/10, φοιτητές του ΕΚΠΑ έξω από την Πρυτανεία στα Προπύλαια

Την απάντησή τους ενάντια στην προσπάθεια διάλυσης της δημόσιας παιδείας από την κυβέρνηση, οργανώνουν οι φοιτητικοί σύλλογοι ήδη από την πρώτη βδομάδα λειτουργίας των σχολών μετά την εξεταστική περίοδο. Σε δεκάδες σχολές πανελλαδικά έγιναν οι πρώτες συνελεύσεις της χρονιάς οι οποίες υποδέχτηκαν τους πρωτοετείς φοιτητές και έβαλαν μπροστά τη συζήτηση για τη σύγκρουση με το υπουργείο και την κυβέρνηση.

Στην πλειοψηφία των συνελεύσεων βγήκαν αγωνιστικές αποφάσεις που περιελάμβαναν προτάσεις για καταλήψεις διαμαρτυρίας στις γραμματείες και τις πρυτανείες των σχολών με στόχο να εμποδίσουν την αποστολή της λίστας ονομάτων των φοιτητών που ζητά το υπουργείο για να προχωρήσει στις διαγραφές. Σε αρκετά σημεία της χώρας έγιναν κινητοποιήσεις των συλλόγων ενώ μέσα στις συνελεύσεις άνοιξε η συζήτηση όχι μόνο για την πάλη ενάντια στις διαγραφές, αλλά και για τα μεγάλα πολιτικά ζητήματα της περιόδου. Το ρατσισμό, το φασισμό, τον πόλεμο, τη λιτότητα.

“Την Παρασκευή 17 Οκτώβρη θα γίνει η συνέλευση του συλλόγου της Ιατρικής”, μας λέει η **Ζανέτα Λυσικάτου** από την Αλεξανδρούπολη. “Τέσσερις μέρες μετά είναι η συνεδρίαση της Συγκλήτου και θα συζητηθεί η ίδρυση του οργανισμού λειτουργίας της σχολής, όπου θέλουμε να παρέμβουμε και να διεκδικήσουμε να πάρει θέση ενάντια στις διαγραφές. Την ίδια μέρα γίνεται η δίκη δύο συντρόφων μεταναστών στην Κομοτηνή που συνελήφθησαν άδικα, ενώ ο ένας έχει χαρτιά και ο δεύτερος δεν ξέρει καν για ποιο λόγο τον συνέλαβαν. Θέλουμε ο σύλλογος να συμμετέχει μαζί και να διεκδικήσει την αθώωσή τους. Στην ίδια τη συνέλευση από τη μεριά του ΣΕΚ θα προτείνουμε τη διεξαγωγή φοιτητικού συλλαλητηρίου σε όλες τις πόλεις, για την Πέμπτη 6 Νοέμβρη. Βάζουμε αυτή την πρόταση γιατί θεωρούμε πως χρειάζεται συντονισμός και κλιμάκωση με καταλήψεις. Υπάρχουν σχολές που το έχουν ξεκινήσει ήδη και μπορεί μέχρι τότε να έχει δημιουργηθεί γενικευμένο κίνημα καταλήψεων. Μια πανελλαδική μέρα δράσης με κατειλημμένες σχολές θα βοηθήσει στη γενίκευση του αγώνα και θα μπορέσει να βγάλει το φοιτητικό κίνημα μαζί στους δρόμους. Θεωρούμε ότι είναι μια πρωτοβουλία που χρειάζεται να υιοθετηθεί από όλους τους συλλόγους που συνεδριάζουν αυτές τις μέρες”.

“Στους Ηλεκτρολόγους- Μηχανικούς του Πολυτεχνείου Πάτρας, οργανώσαμε συνέλευση την Πέμπτη 9 Οκτώβρη από την οποία προέκυψε πενήνθημερη κατάληψη της σχολής”, μεταφέρει ο **Νίκος Βεκράκος**. “Μέσα στη συνέλευση συζητήθηκε το πρόβλημα που προκύπτει από την εφαρ-

μογή των απαιτούμενων διδακτικών μονάδων για να πάρει ένας φοιτητής πτυχίο, με το γεγονός πως στο Πολυτεχνείο μπαίνει πλαφόν του πόσα μαθήματα μπορούμε να δηλώσουμε σε κάθε εξεταστική. Αυτό θα οδηγήσει στον αποκλεισμό πολλών συμφοιτητών μας από τη δυνατότητα να πάρουν πτυχίο, και ακριβώς αυτό θέλουμε να μπλοκάρουμε. Έχουμε οργανώσει κάποιες δράσεις μέσα στην κατάληψη, όπως προβολές ταινιών και συζητήσεις. Πιστεύω πως στην επόμενη συνέλευση που θα γίνει στις 16 του μήνα, θα βγει απόφαση για συνέχιση της κατάληψης και αυτό θα μπορέσει να λειτουργήσει σαν παράδειγμα και για τις υπόλοιπες σχολές στην πόλη.” Αντίστοιχη κατάληψη διαρκείας γίνεται στην Αρχιτεκτονική Θεσσαλονίκης.

Φοιτητικό κίνημα

“Στο Χημικό Αθήνας κάναμε συνέλευση την Τετάρτη 8 Οκτώβρη όπου αποφασίσαμε να οργανώσουμε κατάληψη στη γραμματεία της σχολής για να μη σταλούν τα χαρτιά των διαγραφών. Συζητήσαμε για την επίθεση της κυβέρνησης στην παιδεία και για το πώς χρειάζεται να χτίσουμε ένα φοιτητικό κίνημα συντονισμένο, που θα κλιμακώσει την απάντησή του και θα συνδεθεί με τους εργαζόμενους που παλεύουν”, μας είπε ο **Πέτρος Μπίγκος**.

“Δυο μέρες μετά έγινε κοινή διαδήλωση από τους συλλόγους του Βιολογικού, της Πληροφορικής, του Χημικού, της Νομικής και της Φιλοσοφικής Αθήνας μέσα στο χώρο της Πανεπιστημιούπολης διεκδικώντας να φύγουν οι εταιρείες security από το χώρο του ασύλου. Διεκδικούμε την επαναπρόσληψη των φυλάκων και όλων των απολυμένων εργαζομένων”.

Την ίδια μέρα έγινε συνέλευση και

στη Φιλοσοφική Αθήνας όπου κατέληξε στην ίδια απόφαση, και στην ανάγκη να υπάρξει συντονισμός μεταξύ των σχολών του ΕΚΠΑ. Εκεί έγινε και παρέμβαση από την ΚΕΕΡΦΑ φοιτητών Φιλοσοφικής και αφορούσε στη σημασία της αντιρατσιστικής και αντιφασιστικής μάχης μέσα στις σχολές. Έγινε αναφορά στη μαζική κινητοποίηση των φοιτητών και της νεολαίας στο αντιφασιστικό διήμερο για τον Παύλο Φύσσα στις 18 και 19 Σεπτέμβρη. Ο **Μηνάς Χρονόπουλος** που μίλησε στη συνέλευση, μας μεταφέρει: “Η ΚΕΕΡΦΑ στις σχολές έπαιξε πολύ σημαντικό ρόλο στο προηγούμενο διάστημα στο να αναδείξει την ανάγκη συζήτησης και οργάνωσης δράσεων ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό. Ειδικά τώρα, με την ιμπεριαλιστική επέμβαση στη Μέση Ανατολή, η συζήτηση για το ρατσισμό αναδεικνύεται σε ένα από τα πιο κεντρικά ζητήματα. Η μάχη ενάντια στην ισλαμοφοβία μπαίνει στην ημερήσια διάταξη. Χρειάζεται να οργανωθούν συζητήσεις μέσα στις σχολές που να ξεσκεπάζουν τις ρατσιστικές υστερίες της κυβέρνησης και να βάλουν στόχο να αγκα-

λιαστούν τα αντιπολεμικά και αντιρατσιστικά αιτήματα για νομιμοποίηση όλων των μεταναστών χωρίς προϋποθέσεις, για άνοιγμα των συνόρων, από όλο το φοιτητικό κίνημα”.

Συμβολική κατάληψη

Στην επόμενη κινητοποίηση που οργάνωσαν από κοινού οι ίδιοι σύλλογοι, τη Δευτέρα 13 Οκτώβρη προσπαθώντας να κάνουν συμβολική κατάληψη στην Πρυτανεία του Πανεπιστημίου, ο πρύτανης Φορτσάκης απάντησε με λοκ-άουτ του κτιρίου σταματώντας τη λειτουργία του. Επιστρατεύθηκαν δυνάμεις των ΜΑΤ για να κλείσουν το δρόμο στους φοιτητές, ενώ δεν έλειψαν οι βρισιές προς τους διαδηλωτές. Η κινητοποίηση όμως έγινε με επιτυχία και κατάφερε να φτάσει έξω από την Πρυτανεία.

“Προσπαθούμε να οργανώσουμε συνελεύσεις σε όλες τις σχολές των Ιωαννίνων μέχρι τις 20 Οκτώβρη για να παρέμβουμε οργανωμένα στη Σύγκλητο και να απαιτήσουμε να μη γίνει καμία διαγραφή φοιτητή. Στην προηγούμενη συνέλευση της Συγκλήτου παραβρέθηκαν οι διοικητικοί

του πανεπιστημίου οι οποίοι απαιτήσαν να μη γίνει καμία διαγραφή”, λέει στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Νεφέλη Βαγγέλη**, φοιτήτρια Ιατρικής. “Ταυτόχρονα ξεκινάμε την προσπάθεια ίδρυσης φοιτητικού συλλόγου μέσα στις πανεπιστημιακές εστίες στο Δουρούτι. Θέλουμε να πολιτικοποιήσουμε τις συνελεύσεις και τις δράσεις των φοιτητών που μένουν στις εστίες. Θέλουμε να συνδέσουμε τις διεκδικήσεις για τα ζητήματα των εστιών, που είναι πολλά, με τη διεκδίκηση να ανατραπεί αυτή η κυβέρνηση. Η επίθεση στο δικαίωμα στέγασης των φοιτητών δεν είναι ξεκομμένη από την επίθεση στους μισθούς και τις απολύσεις. Είναι κομμάτι της ίδιας πολιτικής που αφήνει τους γονείς μας χωρίς δουλειά. Μαζί με αυτό θέλουμε να κερδίσουμε τη συμμετοχή πολλών φοιτητών στην εκδήλωση που οργανώνει το ΣΕΚ ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στη Μέση Ανατολή και την ελληνική εμπλοκή, στην πόλη στο τέλος του μήνα. Πιστεύουμε πως το αντιπολεμικό κίνημα είναι εδώ και χρειάζεται να βγει και να διεκδικήσει: καμία εμπλοκή, στοπ στον πόλεμο. Λεφτά για την παιδεία, όχι για τις σφαγές αμάχων στη Μέση Ανατολή. Οι φοιτητές έχουν να παίξουν σημαντικό ρόλο και σε αυτό το επίπεδο”.

“Σε συνάρτηση με τις “εθνικής σημασίας” ανακαλύψεις των αρχαιολόγων στην Αμφίπολη, πάει μάλλον και η “εθνική αναγκαιότητα οικονομικής προσαρμογής” με ουσιαστική κατάργηση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων Τμημάτων Ιστορίας Αρχαιολογίας”, μας λέει η **Άλε Κρήτη**, τελειόφοιτη του τμήματος. “Οι φοιτητές δε μπορούν ακόμη να δηλώσουν ούτε καν τα μαθήματα του τρέχοντος εξαμήνου γιατί οι καθηγητές μετριούνται στα δάχτυλα, τα πλαφόν συμμετοχής φοιτητών και στις παραδόσεις πλανώνται σαν το φάντασμα του καπιταλισμού πάνω από την σχολή, και το ομολογουμένως “εμπορικό” σύστημα δήλωσης μαθημάτων (studentsweb)... πέφτει!

Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι η αγανάκτηση ολόκληρης της ακαδημαϊκής κοινότητας. Ως μέλη του ΣΕΚ και του τοπικού σχήματος της ΕΑΑΚ στο Ρέθυμνο οργανώνουμε τις συνελεύσεις των φοιτητικών μας συλλόγων για να διεκδικήσουμε αγωνιστικά και συλλογικά διαγραφή των κυβερνητικών πολιτικών και του χρέους και όχι των σχολών μας, επανακρατικοποίηση όλων των παροχών και υποδομών μας.”

Έλλη Πανταζοπούλου

Συνελεύσεις

Όλοι στις γενικές συνελεύσεις των φοιτητικών συλλόγων αυτή τη βδομάδα. Η σύγκρουση με τις πολιτικές του υπουργείου παιδείας έχει ξεκινήσει.

Μέσα από τις αποφάσεις των συλλόγων δίνεται η δυνατότητα για κλιμάκωση και συντονισμό του φοιτητικού κινήματος. Ένα κίνημα που μπορεί να ξεσηκώσει ολόκληρη τη νεολαία και να παίξει καθοριστικό ρόλο στη μάχη για την ανατροπή της κυβέρνησης.

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10

Φιλοσοφική Αθήνας 1μμ
Χημικό Αθήνας 1μμ
Μαθηματικό Αθήνας 1μμ
Πληροφορική Αθήνας 1μμ
Μαθηματικό Αθήνας 1μμ
ΑΣΚΤ Αθήνας 1μμ
ΣΤΕΦ ΤΕΙ Αθήνας 12 μεσ
ΤΕΙ Πειραιά 1μμ
ΣΓΤΚΣ ΤΕΙ Αθήνας 12 μεσ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10

Νομική Αθήνας 1μμ
ΣΔΟ ΤΕΙ Αθήνας 12 μεσ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/10

Νομική Κομοτηνής 1μμ
Ιατρική Αλεξανδρούπολης 1μμ
Αρχαιολογικό Ρεθύμνου 1μμ

ΜΑΡΟΥΣΙ

Κλείστε τα γραφεία της Χρυσής Αυγής

Συνεχίζεται η μάχη για να κλείσουν τα γραφεία της Χρυσής Αυγής στο Μαρούσι, με την συγκέντρωση και την πορεία που καλεί την Πέμπτη 16 Οκτώβρη στις 6.30μμ στον ΗΣΑΠ στο Μαρούσι, η Αντιφασιστική Πρωτοβουλία Φορέων και Συλλογικοτήτων Αμαρουσίου και Βορείων Προαστίων. Την Παρασκευή 10 Οκτώβρη έγινε με μεγάλη επιτυχία συγκέντρωση-συναυλία στο ίδιο σημείο.

Στη συναυλία έκανε παρέμβαση και η ΚΕΕΡΦΑ καλώντας τον κόσμο που συμμετείχε στη διήμερη Αντιφασιστική Συνάντηση στο Ρουφ.

Μετά τις αντιφασιστικές πρωτοβουλίες του κόσμου της περιοχής οι φασίστες αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τα γραφεία που άνοιξαν τον περασμένο Ιούλιο.

Όπως έχει γραφτεί στον τύπο, ο ιδιοκτήτης του γραφείων στο Μαρούσι ζητά από τις 8 Αυγούστου, με εξώδικη δήλωσή του, την αποχώρησή τους από το κτίριο που «όλως παράνομα και αυθαίρετα κάνουν χρήση», αφού δεν έχει υπογραφεί μισθωτήριο. Η επιτυχία της αντιφασιστικής κινητοποίησης αυτής της Πέμπτης, θα είναι ένα ακόμα βήμα για να προστεθεί και το Μαρούσι στον μακρύ κατάλογο των αντιφασιστικών πόλεων που με την πλατιά και ενωτική δράση του κόσμου κατάφεραν να κλείσουν τα γραφεία των χρυσαυγιτών, να διαλύσουν τα τάγματα εφόδου και την φασιστική τρομοκρατία στους δρόμους.

Λευτεριά στον Ναζιρ

Στις 20/10 εκδικάζεται στα δικαστήρια Κομοτηνής για δεύτερη φορά η αίτηση διακοπής ποινής, του Ναζίρ Γκασεμί, του Αφγανού πρόσφυγα που βρίσκεται στη φυλακή εδώ και 19 μήνες, κατ' αρχήν σε στρατόπεδο συγκέντρωσης και στην συνέχεια στις φυλακές Κομοτηνής.

Ο Ναζίρ, ήταν μέλος της οργανωτικής ομάδας στην μεγάλη απεργία πείνας των Αφγανών Προσφύγων στα Προπύλαια το 2010, καταδικάστηκε άδικα και χωρίς στοιχεία σε 7 χρόνια κάθειρξη και διοικητική απέλαση μετά το πέρας της έκτισης της ποινής του, επειδή προσπάθησε να φέρει στην Ελλάδα την οικογένειά του.

Την περασμένη εβδομάδα το τριμελές πειθαρχικό συμβούλιο του αρνήθηκε την 7ήμερη άδεια που δικαιούται για να δει την σύζυγό του Σπαίς και τον 5χρονο γιο του Σαχίλ, ο οποίος πρέπει να εισαχθεί στο νοσοκομείο για το χρόνιο πρόβλημα που αντιμετωπίζει στο χέρι.

Η τοπική ΚΕΕΡΦΑ και φοιτητικοί σύλλογοι καλούν σε συγκέντρωση συμπαράστασης έξω από τα Δικαστήρια Κομοτηνής στις 9πμ την Δευτέρα 20 Οκτώβρη.

Πορεία ενάντια στα γραφεία της Χρυσής Αυγής στο Μαρούσι, τον περασμένο Ιούλη

ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ Οι εκπαιδευτικοί ενάντια στους νεοναζί

Με στάση εργασίας και συγκέντρωση στα γραφεία της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, απάντησε η ΕΛΜΕ Κεφαλονιάς την Τετάρτη 8/10, στη νέα πρόκληση του υπουργείου Παιδείας να παίξει το ρόλο του υπερασπιστή της Χρυσής Αυγής.

Συγκεκριμένα με εντολή του υπουργείου Παιδείας καλέσθηκαν οι Διευθυντές των σχολείων του Νομού να απολογηθούν γιατί στις 18/9 ημέρα της συμπλήρωσης ενός χρόνου από τη δολοφονία του Π. Φύσσα, η τοπική ΕΛΜΕ αποφάσισε να καλέσει τους μαθητές να κρατήσουν ενός λεπτού σιγή στη μνήμη του. Ο Λοβέρδος στην ουσία διαβίβασε στα σχολεία της Κεφαλονιάς την ερώτηση που κατέθεσε η Χρυσανγίτσα βουλευτής Ζαρούλια που κάνει λόγο για “κομμουνιστικό παραλήρημα στα σχολεία”.

“Αντί ο Υπουργός Παιδείας να απαντήσει κατάλληλα στην κ. Ζαρούλια και το κόμμα της, παραπέμπει το θέμα μέσω των υπηρεσιών του στον Περιφερειακό Διευθυντή Εκπαίδευσης κ. Καραβασίλη, ζητώντας «τις απόψεις και τις ενέργειες» της Περιφερειακής Διεύθυνσης Εκπαίδευσης!!! Ο κ. Καραβασίλης, εν είδει εισαγγελέα και βασιλικότερος του βασιλέως, στέλνει

το θέμα στους Διευθυντές Εκπαίδευσης Α βάρθμιας και Β βάρθμιας του Νομού ζητώντας να απαντήσουν «άμεσα και οπωσδήποτε μέχρι την Τετάρτη 8 Οκτωβρίου»!!! Σε συνέχεια, ο Διευθυντής Β βάρθμιας Εκπαίδευσης κ. Μαρκάτος καλεί τους Διευθυντές των σχολείων να απαντήσουν. Με άλλα λόγια όχι μόνο δεν «κόβουν το βήχα» στους φασίστες – νεοναζί δολοφόνους αλλά και τους μετατρέπουν σε επιθεωρητές της σχολικής ζωής. Όχι μόνο δε στηρίζουν το αυτονόητο της αντιφασιστικής διαπαιδαγώγησης της νέας γενιάς αλλά και ποινικοποιούν τη διαπαιδαγώγηση στις λαϊκές αξίες και τα ιδανικά”, ανακοίνωσε η ΕΛΜΕ Κεφαλονιάς.

Ισως η Ζαρούλια προσπαθεί με αυτόν τον τρόπο να ρίξει στάχτη στα μάτια για τα όσα βγήκαν στη φόρα σχετικά με τη δράση των Χρυσανγίτων στην Κεφαλονιά. Μετά τις διαγραφές των τοπικών στελεχών της Χρυσής Αυγής, αυτοί προχώρησαν σε μεταξύ τους αλληλοκαρφώματα για ομαδικές ελληνοποιήσεις που έκαναν ιδιοκτήτες τοπικών ποδοσφαιρικών ομάδων - μέλη της Χρυσής Αυγής, οι οποίοι διαθέτουν ακόμα και σφραγίδα της Ελληνικής Αστυνομίας στα γραφεία τους, την οποία χρησιμοποιούν για

κάθε είδους παράνομες δραστηριότητες. Και όλα αυτά βέβαια με τις πλάτες της αστυνομίας.

Το σίγουρο όμως είναι ότι ο Λοβέρδος με τη βοήθεια της Ζαρούλια βρήκε μία ακόμα αφορμή να επιτεθεί στο αντιφασιστικό και εκπαιδευτικό κίνημα, που ένα χρόνο μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα συνεχίζει να παλεύει για να διώξει τους φασίστες έξω από τα σχολεία, τα συνδικάτα, τους δρόμους και τις πλατείες. Αυτή είναι η ελπίδα για να πετάξουμε τα αποβράσματα της Χρυσής Αυγής στους υπονόμους της ιστορίας όπου και ανήκουν και μαζί και όλους όσους τους κάνουν πλάτες.

ΠΥΣΠΕ Θεσσαλονίκης

Παρά τις αντιδράσεις του εκπαιδευτικού κινήματος, στελέχη της πρωτοβάθμιας Διεύθυνσης Δυτικής Θεσ/νίκης έκαναν δεκτή την υποψηφιότητα ψηφοδελτίου ναζιστών της Χρυσής Αυγής στις εκλογές για το ΠΥΣΠΕ (Υπηρεσιακό Συμβούλιο Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης) της Δυτικής Θεσσαλονίκης, εν όψει των εκλογών της 5ης Νοέμβρη.

“Οι δολοφόνοι της Χρυσής Αυγής, έχοντας την μισή τους ηγετική ομάδα στη φυλακή, προσπαθούν να παρουσιάσουν το πρόσωπο του «νόμιμου πολιτικού κόμματος» κρύβοντας για λίγο το αποκρουστικό πρόσωπο των ταγμάτων εφόδου. Σε αυτήν την προσπάθεια λογοδοτεί η συμμετοχή τους στις εκλογές”, αναφέρει η ανακοίνωση της “Τάξης μας” που καλεί σε άμεσο αποκλεισμό του φασιστικού ψηφοδελτίου και στη διαγραφή από τους συλλόγους των ναζι υποψηφίων και την αποπομπή των στελεχών της Διεύθυνσης Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Δυτικής Θεσσαλονίκης.

“Καλούμε τους συλλόγους Δασκάλων και τις ΕΛΜΕ όλης της Ελλάδας, τη ΔΟΕ και την ΟΛΜΕ να καταδικάσουν το γεγονός και όλους τους συλλόγους ΠΕ Θεσ/νίκης να προχωρήσουν στην πράξη, με καταλήψεις, με μπλοκάρισμα των εκλογικών κέντρων κλπ, να αποκλείσουν και να μην επιτρέψουν τη συμμετοχή του φασιστικού ψηφοδελτίου στις εκλογές της 5ης Νοέμβρη” καταλήγει η ανακοίνωση της «Τάξης μας». Ανακοίνωση - Καταγγελία εξέδωσε η ΔΟΕ στις 13/10 ζητώντας την ακύρωση του ψηφοδελτίου και την καταδίκη του φασισμού από το Υπ. Παιδείας.

Έξω από το ΔΣ Θεσσαλονίκης

Ο Δικηγόρος Χρήστος Πιτσάκης, ένας από τους επικεφαλής των νεοναζί της Χρυσής Αυγής στο ΔΣΘ από την «Κίνηση εθνικιστών δικηγόρων», συνελήφθη με την κατηγορία ότι εκταμίευε δήθεν για λογαριασμό εντολέων του σημαντικά χρηματικά ποσά από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, παραποιώντας δικαστικές αποφάσεις, συντάσσοντας ψεύτικα πληρεξούσια και συμβολαιογραφικές σφραγίδες. Όπως φαίνεται μέχρι στιγμής, του αποδίδονται κατηγορίες για κλοπή, απάτη και πλαστογραφία μετά χρήσεως κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση και παράνομη οπλοφορία.

“Από την πρώτη στιγμή είχαμε τονίσει ότι οι ναζιστές «συνάδελφοι», πίσω από τη μεγαλόστομη ρητορεία τους για την ανάγκη «να ξεβρωμίσει ο τόπος», έκρυβαν το φασιστικό δηλητήριο και τη μεγαλύτερη υποκρισία”, αναφέρει ανακοίνωση της Εναλλακτικής Πρωτοβουλίας Δικηγόρων Θεσσαλονίκης, η οποία δηλώνει για άλλη μία φορά ότι: οι νεοναζί είναι ανεπιθύμητοι στο Δικηγορικό Σύλλογο Θεσσαλονίκης όπως και παντού.

“Αλλωστε, η συμμετοχή τους στις εκλογές του ΔΣΘ το 2014 είχε σηματοθετεί από ένα παρόμοιο περιστατικό: υπενθυμίζουμε ότι δύο από τους δώδεκα υποψηφίους τους δήλωσαν δημόσια και με εξώδικες δηλώσεις τους προς το Σύλλογο ότι η υπογραφή τους πλαστογραφήθηκε!

Τα «καθαρά χέρια» των χρυσαυγιτών δικηγόρων μόνο καθαρά δεν είναι! Λαμογιές, πλαστογραφίες, παράνομος πλουτισμός, αντιδεοντολογική και αναξιοπρεπή επαγγελματικά συμπεριφορά, παραβάσεις του κοινού ποινικού δικαίου. Αποτελούν από κάθε άποψη ντροπή και όνειδος για το δικηγορικό σώμα και δεν έχουν καμιά θέση σ' αυτό. Δεν είναι μόνο μια φασιστική συμμορία: εκπροσωπούν ό,τι πιο σάπιο και ελεεινό έχει να δείξει τόσο η δικηγορία όσο και η ελληνική κοινωνία”.

Χρυσauγίτες στο σκαμνί

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Αντιφασιστική συγκέντρωση στα δικαστήρια του Πειραιά τη Δευτέρα 20 Οκτώβρη στις 9πμ καλεί η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία, όπου δικάζονται τα δύο στελέχη της οργάνωσης της Χρυσής Αυγής στον Πειραιά, Σαλούφας και Αποστόλου.

Η δίκη γίνεται μετά από μήνυση που κατέθεσαν μέλη της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας Πειραιά για την επίθεση που δέχτηκαν από 4 Χρυσauγίτες στις 15 Σεπτέμβρη 2012, στη διάρκεια αντιφασιστικής εξόρμησης στο κέντρο του Πειραιά στην οδό Σωτήρος. Η συμμορία των Χρυσauγιτών φωτογραφήθηκε λίγα δευτερόλεπτα μετά την επίθεση και έτσι αναγνωρίστηκαν τα δύο πρωτοκλασάτα στελέχη Σαλούφας και Αποστόλου.

Ο Αποστόλου, πυρηνάρχης της Χρυσής Αυγής του Πειραιά, είναι προφυλακισμένος από το Νοέμβρη του 2013. Κατηγορείται για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και για εκβίαση. Προφυλακίστηκε μετά από επεξεργασία στοιχείων από την άρση τηλεφωνικού απορρήτου των εμπλεκομένων στην υπόθεση της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα. Κατηγορείται επίσης για συμμετοχή σε εισβολές και επιθέσεις της Χρυσής Αυγής σε σπίτια και μαγαζιά μεταναστών. Όπως παρουσιάζει το Βήμα της Κυριακής (12/10) ο Αποστόλου ομολογεί σε ηχητικό ντοκουμέντο που διαθέτει η εφημερίδα ότι ο ίδιος έβαλε τον Ρουπα-

κιά στις ομάδες ασφαλείας της Χρυσής Αυγής. Επίσης, όπως αποκαλύπτει η εφημερίδα, ο Αποστόλου είχε συνεργασία με την αστυνομία, και συγκεκριμένα με τον Διοικητή Ασφαλείας του αστυνομικού τμήματος Νίκαιας, Γιοβανίδη.

Ο Σαλούφας ήταν προσωπικός φρουρός του βουλευτή της ΧΑ, Νίκου Κούζηλου. Και οι δύο μαζί συμμετείχαν σε επίθεση -βεβήλωση που είχε γίνει στο σημείο της δολοφονίας του Π. Φύσσα και αργότερα στο στέκι Ρεσάλτο, τον Ιανουάριο του 2014.

Η συγκεκριμένη υπόθεση της επίθεσης της Χρυσής Αυγής στα μέλη της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας, είναι μία από τις δεκάδες υποθέσεις που έχουν ενταχθεί στην δικογραφία με βάση την οποία η Χρυσή Αυγή διώκεται ως εγκληματική οργάνωση.

«Απαιτούμε να καταδικαστούν οι Σαλούφας και Αποστόλου για την επίθεση στα μέλη της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας Πειραιά και τα στελέχη και οι βουλευτές της Χ.Α για τις επιθέσεις και τις δολοφονίες που οργάνωσαν και εκτέλεσαν. Να μην θρηνήσουμε άλλα θύματα από ρατσιστικές και φασιστικές επιθέσεις. Να κλείσουν τα γραφεία της Χρυσής Αυγής στο κέντρο του Πειραιά που λειτουργούν ως ορμητήρια δολοφονικών επιθέσεων» καταλήγει η προκήρυξη της Πρωτοβουλίας που καλεί στη συγκέντρωση στα δικαστήρια.

Ο “φτωχός” Κουκούτσης

Εκδικάζεται στις 30 Οκτώβρη η μήνυση κατά του βουλευτή της Χρυσής Αυγής Δ. Κουκούτση που κατέθεσε ο Π. Κωνσταντίνου, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας και συντονιστής της Κίνησης Ενωμένοι Ενάντια στον Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή, για τον προπηλακισμό που δέχτηκε από τον βουλευτή στον προαύλιο χώρο της Βουλής στις 24 Αυγούστου 2012.

Μαζί με τον Π. Κωνσταντίνου ο Κουκούτσης επιτέθηκε κατά της βουλευτίνας του ΣΥΡΙΖΑ Βασιλικής Κατριβάνου και του επικεφαλής της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας και Ένωσης Μεταναστών Εργατών Τζαβέντ Ασλάμ. Οι τρεις τους βρίσκονταν στον προαύλιο χώρο της Βουλής για την κατάθεση ψηφίσματος μετά την ολοκλήρωση αντιφασιστικού-αντιρατσιστικού συλλαλητηρίου ενάντια στην ρατσιστική επιχείρηση του Ξένιου Δία που οδήγησε σε συλλήψεις χιλιάδων μεταναστών, τον εγκλεισμό τους στα αστυνομικά τμήματα ή σε στρατόπεδα συγκέντρωσης με μόνο «έγκλημα» την καταγωγή τους. Παράλληλα με τις ρατσιστικές σκούπες της αστυνομίας, δράση στις γειτονιές είχαν αναλάβει και τα τάγματα εφόδου της

Χρυσής Αυγής με μαχαιρώματα στους μετανάστες, επιθέσεις και εισβολές σε σπίτια, σε τζαμιά, σε μαγαζιά.

Η επίθεση του υπόδικου τώρα πια Κουκούτση στην αντιπροσωπεία με σπρωξιές, βρισιές και απειλές και η καθυστερημένη παρέμβαση της φρουράς της Βουλής, ήταν ένα ακόμα δείγμα της ασυλίας που απολάμβανε η Χρυσή Αυγή. Πρόσφατα δόθηκε στη δημοσιότητα βίντεο του Δεκεμβρίου του 2012, όπου ο Κουκούτσης παραπονιέται ότι ο μισθός των 3.500 ευρώ που παίρνει δεν του φτάνει ούτε για να βάζει βενζίνη στην Μερσέντες που του έχει παραχωρήσει η βουλή.

Τώρα δύο χρόνια μετά, το αντιφασιστικό κίνημα έχει καταφέρει να οδηγήσει πολλούς από τους βουλευτές της Χρυσής Αυγής στη φυλακή, να κλείσει τα γραφεία τους στις γειτονιές και να διαλύσει τα τάγματα εφόδου. Η καταδίκη του Κουκούτση θα είναι ένα ακόμα βήμα για το τσάκισμα της ναζιστικής συμμορίας και της κυβέρνησης των Μπαλτάκων που τους έδινε τον αέρα να τραμπουκίζουν ακόμα και μέσα στη βουλή.

Κατερίνα Θωίδου

Από αριστερά προς τα δεξιά: Ουρανία Μπίρμπα, Σουκράν Μπίμπι, Τόνια Λαχανιώτη, Έλλη Πανταζοπούλου, Ευαγγελία Αλεξάκη, Θανάσης Καμπαγιάννης, Μαρία Ψαρρά, Λίτον Χαν.

Το Διήμερο της ΚΕΕΡΦΑ Από τη Μανωλάδα μέχρι τη Λυών

Πανευρωπαϊκό κάλεσμα για μεγάλα αντιφασιστικά-αντιρατσιστικά συλλαλητήρια στις 21 Μάρτη 2015 αποφασίστηκε στην Διεθνή Αντιφασιστική Συνάντηση που έγινε στις 12 Οκτωβρίου στο κλειστό γήπεδο του Ρουφ στην Αθήνα με τη συμμετοχή αντιπροσωπειών από το εξωτερικό.

Την προηγούμενη μέρα, 11 Οκτώβρη, στον ίδιο χώρο εγκρίθηκε η απόφαση της Πανελλαδικής Συνέλευσης με συμμετοχές από πολλές πόλεις σε όλη τη χώρα και εκλέχτηκε το νέο Συντονιστικό της ΚΕΕΡΦΑ με στόχο την οργάνωση πλατιών κινητοποιήσεων: Για την καταδίκη των νεοναζί της Χ.Α, την διακοπή των εργατών Γης στη Μανωλάδα, τη νομιμοποίηση των μεταναστών, το κλείσιμο των στρατοπέδων συγκέντρωσης, το κλείσιμο της Φρόντεξ και το άνοιγμα των συνόρων στους πρόσφυγες, την υπεράσπιση των Ρομά, της ΛΟΑΤ και κάθε κοινότητας που δέχεται τις φασιστικές επιθέσεις.

Στο διήμερο συμμετείχαν εκατοντάδες αντιφασίστες και αντιφασίστριες, ενώ δεκάδες πήραν το λόγο για να μιλήσουν στις τρεις συζητήσεις (φασισμός, ισλαμοφοβία και ρατσισμός, διεθνής συντονισμός) είτε σαν εισηγητές στα πάνελ είτε από τα κάτω. Για δύο μέρες το γήπεδο του Ρουφ έγινε σημείο συνάντησης αγωνιστών από την πρώτη γραμμή του κινήματος ενάντια στον φασισμό, τον ρατσισμό, τα μνημόνια, αλλά και σημείο συζήτησης και αντιπαράθεσης για το πώς μπορεί αυτό το κίνημα να νικήσει.

Ανάμεσα σε εκείνους που πήραν το λόγο ο Γιάννης “Mistah Rude” από την Πρωτοβουλία των φίλων και της οικογένειας του Παύλου Φύσσα «Δεν Ξεχνάμε», η Σουκράν Μπίμπι μητέρα του Σαχζάτ Λουκμάν, ο Λίτον Χαν από τους εργάτες γης της Μανωλάδας, ο Τζαβέντ Ασλάμ και άλλα μέλη της πακιστανικής κοινότητας, ο Νίκος Γεωργίου από το κίνημα συμπαράστασης στους Ρομά του Χαλανδρίου,

η Βαγγελιώ Αλεξάκη από τις Καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών, ο Βασίλης Πέτσης από την ΕΡΑ Βόλου, ο Μοχάμεντ και ο Νασουρμπίλ από την αφγανική κοινότητα.

Δίπλα τους οι δημοσιογράφοι Δημήτρης Ψαρράς, Άρης Χατζηστεφάνου, Μαρία Ψαρρά. Η Τόνια Λαχανιώτη από την ΚΕΕΡΦΑ Πάτρας και η Ουρανία Μπίρμπα δημοτική σύμβουλος από το κίνημα συμπαράστασης στους εργάτες γης Μανωλάδας. Ο ιστορικός Μιχάλης Λυμπεράτος, η Νίκη Αργύρη από την ΚΕΕΡΦΑ, ο Βασίλης Συλαϊδής από το ΔΣ του Σωματείου στην Ιντρακόμ, η Μυρτώ Μαγγιώρου από την ομάδα φύλου και σεξουαλικότητας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ο Ορέστης Ηλίας δημοτικός σύμβουλος με την «Δράση» στα Βριλήσσια - και βέβαια οι δικηγόροι του αντιφασιστικού κινήματος Κώστας Παπαδάκης, Θανάσης Καμπαγιάννης και Τάκης Ζώτος. Μήνυμα στήριξης στην Αντιφασιστική Συνάντηση έστειλε και η ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Στην επιτυχία της Διεθνούς Αντιφασιστικής Συνάντησης καθοριστικό ρόλο έπαιξε η βοήθεια της ομάδας μεταφραστών -του Γιάννη, της Κατερίνας, του Νίκου, της Κατερίνας, της Βασιλείας- που στήριξαν εθελοντικά την προσπάθεια, όπως και ο φωτογράφος Άγγελος Μπαράι με την έκθεση φωτογραφίας που παρουσιάστηκε στη διάρκεια του διήμερου αλλά και οι κοινότητες από Πακιστάν, Μπαγκλαντές, Αφγανιστάν με τις εξαιρετικές κουζίνες τους.

Τις αποφάσεις, τα κείμενα του διήμερου καθώς και το νέο Συντονιστικό μπορείτε να βρείτε στο σάιτ της ΚΕΕΡΦΑ (antiracismfascism.org), ενώ σε μικρό χρονικό διάστημα θα ανέβουν σε βίντεο στο διαδίκτυο και παρεμβάσεις από τις συζητήσεις.

Γιώργος Πίπτας

Γυρίστε στις σελίδες 10, 11

Η Απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης

Με την αφίσα που μόλις κυκλοφόρησε, με εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους, σε σχολές, σε σχολεία, γειτονιές και πλατείες ξεκίνησαν οι προετοιμασίες για την σημαντική εκδήλωση που οργανώνει το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω την Τετάρτη 29/10 στις 7μμ, στο Εργατικό Κέντρο της πόλης, για τα 70 χρόνια από την απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης από τους Ναζί.

Η απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης στις 30 Οκτώβρη του 1944 από τους αντάρτες του ΕΛΑΣ που έσωσαν τις ζωτικές υποδομές της πόλης (υδραγωγείο, ηλεκτρική εταιρεία, λιμάνι, μύλους Αλλατίνη, κ.α.) από την ανατίναξη έχει πραγματικά θαφτεί από τις επίσημες πολιτικές ηγεσίες που αρνούνται να την εντάξουν στο τριήμερο των εκδηλώσεων της 28ης Οκτώβρη. Στις 2 Νοέμβρη του 1944 ο ΕΛΑΣ οργανώνει τη “γιορτή της Ελευθερίας”, έναν πάνδημο εορτασμό για την απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης από τους Γερμανούς με την συμμετοχή δεκάδων χιλιάδων κατοίκων αποδεικνύοντας το εύρος της αποδοχής του αντιστασιακού κινήματος από την πλειοψηφία των μαζών.

Οι μετεμφυλιακές και δικτατορικές δημοτικές αρχές μαζί με τους διάφορους Ψωμιάδηδες και Παπαγεωργόπουλους όχι μόνο δεν τίμησαν, όπως έπρεπε, τους απελευθερωτές αποκρύβοντας στην ουσία την πραγματική ιστορία της πόλης, αλλά αντιθέτως έδωσαν σε δρόμους ονόματα συνεργατών που προϋπάντησαν και

κατευόδωσαν τους ναζί, όπως των κατοχικών δημάρχων Κ. Μερκουρίου και Γ. Σερεμέτη, που τα πορτρέτα τους κρέμονται ακόμα στο δημαρχείο.

Επτά δεκαετίες μετά δεν πρέπει μόνο να ανασύρουμε και να αναδείξουμε την αλήθεια για το πώς και από ποιους απελευθερώθηκε η πόλη της Θεσσαλονίκης από τους Ναζί, αλλά να αναζητήσουμε και τις εξηγήσεις για το τι ακολούθησε και να πάρουμε τα μηνύματα από την “χαμένη επανάσταση”.

Ήδη το πάνελ αποτελούμενο από ιστορικούς και δημοσιογράφους έχει συζητηθεί στα θετικά σημεία της εκδήλωσης που θέλουμε να γίνει κεντρική πολιτική εκδήλωση για όλο τον κόσμο της αριστεράς και των κινημάτων.

70 χρόνια από την απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης από τους ναζί, μιας πόλης που είδε σχεδόν το σύνολο του Εβραϊκού της πληθυσμού να εκτοπίζεται και να εξολοθρεύεται στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, σε μια περίοδο που οι νοσταλγοί του Χίτλερ και του ναζισμού προσπαθούν να σηκώσουν ξανά κεφάλι, οφείλουμε να οργανώσουμε μια εκδήλωση αντάξια της τόσο σημαντικής επετείου. Όχι απλά μια εκδήλωση τιμής και μνήμης αλλά περισσότερο απ’ όλα για να μάθουμε από τα λάθη του παρελθόντος που δεν επέτρεψαν να φτάσει η απελευθέρωση μέχρι το τέλος.

Φύλλια Πολίτη

Οι Εβραίοι και η αντίσταση

“Ένας διωγμός χωρίς προηγούμενο στην Ελλάδα προχωρεί στο ξεκλήρισμα μιας φυλής ανυπεράσπιστης. Ένας διωγμός, που οι Νέρωνες όλων των αιώνων θα τον ζήλευαν. Εκατοντάδες στοιβάχτηκαν σε φορτηγά βαγόνια για την Πολωνία”. Αυτά γράφει τον Απρίλη του 1943 η προκήρυξη της Εθνικής Αλληλεγγύης Αθήνας, ένα από τα σπάνια ντοκουμέντα της ιστορικής έκθεσης “Συναγωνιστής: Έλληνες Εβραίοι στην Εθνική Αντίσταση” που πήρε παράταση μέχρι τις 15 Γενάρη στο Εβραϊκό Μουσείο της Θεσσαλονίκης, οπότε και θα μεταφερθεί στο Βόλο και αργότερα στα Γιάννενα.

Έγγραφα, επιστολές, προκηρύξεις, αντιστασιακές εφημερίδες, πλήθος φωτογραφιών, μαζί με 11 προσωπικές ιστορίες Εβραίων ανδρών και γυναικών που πήραν τα όπλα μέσα στις δύσκολες και σκοτεινές μέρες της Κατοχής, είναι ανάμεσα στα σημαντικά εκθέματα, ενώ το δίγλωσσο (ελληνικά – αγγλικά) ντοκιμαντέρ μαζί με τον κατάλογο της έκθεσης δίνουν μια ολοκληρωμένη εικόνα για τους Έλληνες Εβραίους της αντίστασης.

Όπως εξήγησε στην παρουσίαση ο επιμελητής της έκθεσης **Ιάσωνας Χανδρινός**, “αν και τα διαθέσιμα στοιχεία είναι περιορισμένα και αποσπασματικά, υπολογίζεται ότι περίπου 650 άνδρες και γυναίκες, από όλες σχεδόν τις εβραϊκές κοινότητες της χώρας, εντάχθηκαν σε αντιστασιακές οργανώσεις από την έναρξη της Κατοχής έως την απελευθέρωση. Η συντριπτική πλειονότητα εντάχθηκε στο ΕΑΜ, τον ΕΛΑΣ, την ΕΠΟΝ και την Εθνική Αλληλεγγύη. Τουλάχιστον 63 Εβραίοι έπεσαν πολεμώντας ως αντάρτες και 67 ακόμα εκτελέστηκαν σε αντίποινα ή εκκαθαριστικές επιχειρήσεις, την περίοδο 1941-1944”.

Με την εβραϊκή κοινότητα της Θεσσαλο-

νίκης να αριθμεί πάνω από 55.000 άτομα πριν από τον πόλεμο, η Θεσσαλονίκη είναι φυσικό να κατέχει ιδιαίτερη θέση στην έκθεση. Περίπου 400 Εβραίοι της Θεσσαλονίκης βρέθηκαν στην ανταρτοκρατούμενη Ελλάδα.

Όπως εξηγεί στον κατάλογο της έκθεσης ο Ιάσωνας Χανδρινός, “Εβραίοι αναμίχθηκαν από την αρχή της Κατοχής σε μορφές αντίστασης στα σχολεία, τα πανεπιστήμια, τις γειτονιές τους. Όσοι ήταν πολεμικά μέλη ή συμπαθούντες του ΚΚΕ συνέχισαν τις παράνομες επαφές τους. Στην Θεσσαλονίκη, το Βόλο, τη Λάρισα και τα Ιωάννινα, η συμμετοχή στο ΕΑΜ Νέων και αργότερα την ΕΠΟΝ υπήρξε έντονη. Από τις αρχές του 1943 νεαροί Εβραίοι φοιτητές στην Αθήνα είχαν συγκροτήσει έναν άτυπο πυρήνα νεολαίας που συνδεόταν οριζόντια με την ΕΠΟΝ.

Το ΕΑΜ ήταν η μόνη οργάνωση που απευθυνόταν μαζικά σε όλες τις κοινωνικές ομάδες και η πρώτη που ασχολήθηκε με το θέμα του αντιεβραϊκού διωγμού. Όταν ξεκίνησαν οι εκτοπισμοί της Θεσσαλονίκης (Μάρτιος 1943) η Εθνική Αλληλεγγύη Αθήνας κυκλοφόρησε προκήρυξη η οποία καλούσε τον κόσμο να διαμαρτυρηθεί για τους μαζικούς εκτοπισμούς ανυπεράσπιστων οικογενειών, παιδιών και ηλικιωμένων αντιπαλεύοντας όχι μόνο την παθητικότη-

τα αλλά και λανθάνουσες αντισημιτικές και ρατσιστικές αντιλήψεις.

Στις αρχές Οκτωβρίου του 1943 εκατοντάδες Εβραίοι των Τρικάλων, της Καρδίτσας, του Βόλου, της Λάρισας, του Αγρινίου, της Χαλκίδας και της Πάτρας, ηλικιωμένοι και γυναικόπαιδα, διασκορπίστηκαν με την προστασία του ΕΑΜ σε χωριά του Πηλίου, του Κισσάβου, του Ολύμπου, στα Άγραφα, την Εύβοια και τα βουνά της Αχαΐας. Εκατοντάδες Αθηναίοι κατέφυγαν στην ορεινή Στερεά Ελλάδα.

“Στην Αντίσταση έγινε πραγματικότητα κάποιου είδους έμπρακτης υπέρβασης του αντισημιτισμού. Γραπτές και προφορικές μαρτυρίες επιβεβαιώνουν πως, παρά την αγραμματοσύνη και τις προκαταλήψεις που επιβίωναν στον αγροτικό κόσμο της υπαίθρου, κυριαρχούσε ένα πνεύμα αγωνιστικής αλληλεγγύης που ενσωμάτωνε τους καταδικασμένους και ακύρωνε αποκλεισμούς που ήταν βαθιά ριζωμένοι στις συνειδήσεις. Η κοινωνική δυναμική που αναπτύχθηκε την περίοδο της Κατοχής αξίωσε και σχεδόν κατέστησε ορατό έναν κόσμο χωρίς διαχωρισμούς. Κι αυτό ένα μήνυμα που οφείλουμε να κρατήσουμε από αυτή την ξεχασμένη σελίδα της νεότερης ιστορίας μας”.

Κ. Μ.

Ανοιχτές εκδηλώσεις του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα κάτω

ΑΘΗΝΑ
22 Οκτώβρη,
Αμφιθέατρο 9.84 στο Γκάζι, 7μμ
Ομιλητές

Δημήτρης Λιβιεράτος
Ιστορικός του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα, βετεράνος πολλών αγώνων

Μιχάλης Λυμπεράτος
Ιστορικός, συγγραφέας του βιβλίου “απο το ΕΑΜ στην ΕΔΑ”

Λεάνδρος Μπόλαρης
Συγγραφέας του βιβλίου “Αντίσταση, η επανάσταση που χάθηκε”

Προκόπης Παπαστράτης
Ιστορικός, συγγραφέας στο βιβλίο “Ιστορία της Ελλάδος του 20ου Αιώνα”

Μαρία Στύλλου
περιοδικό “Σοσιαλισμός απο τα κάτω”

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
29 Οκτώβρη, Εργατικό Κέντρο, 7μμ
Ομιλητές

Σπύρος Κουζινόπουλος
δημοσιογράφος

Αθανάσιος Σφήκας
ιστορικός ΑΠΘ

Λεάνδρος Μπόλαρης
Συγγραφέας του βιβλίου “Αντίσταση, η επανάσταση που χάθηκε”

Μαρία Στύλλου
περιοδικό “Σοσιαλισμός απο τα κάτω”

Από το αφιέρωμα στην Απελευθέρωση στο τελευταίο τεύχος του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω

Στις 12 Οκτώβρη του 1944 γίνεται η απελευθέρωση της Αθήνας από τους Ναζί. Ποιο είναι το πολιτικό σκηνικό εκείνο το διάστημα;

Από το καλοκαίρι του '44 και όσο προχωράει η απελευθέρωση, ο κόσμος της Αθήνας δεν ξέρει πότε ακριβώς θα συμβεί το ίδιο και εδώ. Υπάρχει ανησυχία από τη μεριά της αστικής τάξης και των αστών πολιτικών ηγετών, ενώ από τη μεριά του λαού υπάρχει προσμονή, ανυπομονησία και ελπίδα.

Η κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας εκείνη την περίοδο μετακομίζει από το Κάιρο σε ένα μικρό χωριό της Ιταλίας έξω από τη Νάπολη, κρυμμένο από λόφους, ουσιαστικά για να είναι πλήρως ελεγχόμενη από τους Εγγλέζους. Εκεί δεν κάνουν απολύτως τίποτα. Με εντολή του Τσώρτσιλ, θα πρέπει να το μάθουν μια μέρα πριν ξεκινήσουν να έρχονται στην Ελλάδα, κι αυτό γιατί υπάρχουν φόβοι. Από την Αθήνα έρχονται ανησυχητικές αναφορές ότι το ΕΑΜ ετοιμάζεται να σφάξει τον κόσμο, συγκεκριμένα προτίθεται να σφάξει 60 με 80 χιλιάδες κόσμο τη μέρα της Απελευθέρωσης. Αυτή η πληροφορία έρχεται από συνταγματάρχη του στρατού που είναι στον ΕΔΕΣ. Το αναφέρω αυτό για να δούμε με ποιο τρόπο ήδη δημιουργείται κλίμα ενάντια στο ΕΑΜ. Προφανώς η σφαγή αυτή δε συνέβη ποτέ.

Αυτός είναι ο πρώτος μύθος γύρω από εκείνες τις μέρες. Ο δεύτερος μύθος υποστηρίζει ότι η Ελλάδα απελευθερώθηκε από τους Άγγλους. Πρόκειται για ένα ακόμα ψέμα. Από τις αρχές του '44 οι Εγγλέζοι έχουν καταλήξει στην απόφαση ότι δεν έχουν τις δυνάμεις να συγκρουστούν με τους Γερμανούς κάνοντας επί της ουσίας απόβαση. Οπότε θα γυρίσουν στην Ελλάδα μαζί με την κυβέρνηση και θα συνεργαστούν όταν οι Γερμανοί αποχωρήσουν. Αυτά είναι καταγεγραμμένα σε Αγγλικά έγγραφα. Όλα τα υπόλοιπα υπάρχουν λόγω πολιτικών σκοπιμοτήτων.

Οι Γερμανοί αρχίζουν και υποχωρούν ξεκινώντας από την Πελοπόννησο. Την ίδια στιγμή οι Άγγλοι φοβούνται πως σε αυτή τη φάση το ΕΑΜ μπορεί να καταλάβει την εξουσία. Όμως αυτό δε συμβαίνει. Το ΕΑΜ αναλαμβάνει τη διοίκηση σε διάφορες πόλεις, αλλά μέχρι εκεί.

Ποιες είναι οι τακτικές που ακολουθούν οι Άγγλοι προκειμένου να αποδυναμώσουν το ΕΑΜ;

Η Αθήνα είναι πολύ κομβικό σημείο. Αποφασίζουν λοιπόν ότι πρέπει να φτιάξουν ένα αντίπαλο δέος στον ΕΛΑΣ για να αποφύγουν το ενδεχόμενο της βίαιης κατάληψης της εξουσίας. Είναι ένα σενάριο που τρομοκρατεί την κυβέρνηση εξορίας και στη συνέχεια την κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας. Θα πρέπει η μετάβαση να είναι ομαλή. Οι ανησυχίες αυτές υπάρχουν από το καλοκαίρι του '43 όπου γίνεται εμφανής η δύναμη του ΕΛΑΣ πανελλαδικά.

Στην αρχή το σχέδιο των Άγγλων ήταν να πείσουν το βασιλιά Γεώργιο να διορίσει αντιβασιλέα ένα πρόσωπο κοινής αποδοχής για να καμφθούν οι αντιτάσεις. Συγκεκριμένα προτείνουν τον αρχιεπίσκοπο Δαμασκηνό ο οποίος είχε συμβάλλει στο να αποτραπούν εκτελέσεις. Ταυτόχρονα όμως είναι ένας σκληρός αντικομμουνιστής. Όσα

Ο Προκόπης Παπαστράτης μιλάει για την Απελευθέρωση του '44

κάνει είναι γιατί απλά φροντίζει το ποίμνιό του. Με αυτό τον τρόπο θα προσπαθούσαν να συσπειρώσουν τον κόσμο γύρω από την κυβέρνηση και να κατηγορήσουν και να απομονώσουν το ΕΑΜ για να το διασπάσουν. Ο Γεώργιος αρνείται. Χρειάζεται λοιπόν ένας πολιτικός ελιγμός. Αυτός είναι το να βάλουν το ΕΑΜ μέσα στην κυβέρνηση σε μειοψηφική θέση, χωρίς πολλά υπουργεία. Το ΕΑΜ θα αναγκαστεί να στηρίξει τις πλειοψηφικές θέσεις της κυβέρνησης και αυτό θα το εξουδετερώσει.

Αυτή η πρόταση γίνεται στο συνέδριο του Λιβάνου όπου αντιπροσωπεία του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ συμμετέχει με συγκεκριμένες αποφάσεις της ηγεσίας του ΚΚΕ και του ΕΑΜ. Εκεί όμως βρίσκονται σε ένα σκληρό κλίμα, χωρίς να έχουν επικοινωνία με την κυβέρνηση του βουνού και δέχονται τρομερές πιέσεις. Οι σοσιαλιστές της ομάδας, αποφασίζουν να συμμετάσχουν για να μην υπάρξει διάσπαση. Μια λογική εξήγηση είναι πως ήδη έχουν καταλήξει πως δεν πάνε για να καταλάβουν την εξουσία. Το ζήτημα είναι πως όπως απέδειξαν τα γεγονότα μετέπειτα, θα μπορούσαν να την πάρουν αν το ήθελαν. Τελικά δέχεται και η ηγεσία του βουνού να μπουν στην κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας. Το αν αυτό σχετίζεται κάπως με εντολές από τη Ρωσία, δε θα το μάθουμε μάλλον ποτέ. Η ηγεσία του ΚΚΕ το έχει αρνηθεί.

Όσο πλησιάζει η απελευθέρωση χτίζεται το αντίπαλο δέος, το οποίο το αποτελούσαν οι δυνάμεις της αστυνομίας και η φρικτή οργάνωση Χ που συνεργαζόταν με τους Γερμανούς και την εξόπλιζαν οι Εγγλέζοι από τη Μέση Ανατολή, μέσα από τα λιμανάκια της Ραφήνας, του Κάλαμου κλπ.

Οι Γερμανοί φεύγουν στις 12 Οκτώβρη. Η κυβέρνηση επιστρέφει από την Ιταλία στις 18. Για 6 μέρες η Αθήνα είναι ελεύθερη. Αυτές τις μέρες την τάξη στην πόλη τη διατηρούν η αστυνομία και οι περίπολοι του εφεδρικού ΕΛΑΣ Αθήνας. Η αγωνία των Εγγλέζων στη Μέση Ανατολή κορυφώνεται το βράδυ 11 προς 12 Οκτώβρη. Έχουν μπει κρυφά στην πόλη Άγγλοι αξιωματικοί που παρακολουθούν την κατάσταση και ψάχνουν για σημεία όπου μπορεί να κρύβονται συγκεντρωμένες δυνάμεις του ΕΛΑΣ, αλλά δεν εντοπίζουν τίποτα. Ούτε καν στην "κόκκινη" Καισαριανή.

Οι οργανώσεις του ΚΚΕ ακολουθούν εκείνη την περίοδο τις αποφάσεις της ηγεσίας. Ότι υπήρχανε διαφορετικές απόψεις μέσα στο κόμμα, πόσο μάλλον στον ΕΛΑΣ όπου είναι μέτωπο και συμμετέχουν και τροτσκιστές όπως ο Δημήτρης Λιβιεράτος, είναι σίγουρο. Επικρατεί όμως η γραμμή της αναμονής, ενώ οι αντίπαλες δυνάμεις ετοιμαζόντουσαν για το χτύπημα, το οποίο ήρθε το Νοέμβρη. Αυτό ήταν προβλέψιμο καθώς έδωσαν όλο το χρόνο στην κυβέρνηση για

να ανασυγκροτηθεί. Ένα από τα πρώτα θέματα που θίγουν οι Εγγλέζοι ντύνοντάς το με ένα σωρό φιοριτούρες, είναι ο αφοπλισμός του ΕΛΑΣ. Γνωρίζουν ότι όλη η ύπαιθρος είναι στα χέρια του ΕΛΑΣ. Γνωρίζουν επίσης ότι δεν μπορούν να κάνουν κάτι γι' αυτό καθώς θα χρειαζόντουσαν πολύ μεγάλες δυνάμεις την ώρα που ο πόλεμος συνεχιζόταν στα υπόλοιπα σημεία. Άρα η μάχη της Αθήνας αποκτά εξαιρετικά μεγάλη σημασία.

Πως υποδέχθηκε ο κόσμος της Αθήνας την απελευθέρωση;

Ο κόσμος κατεβαίνει στους δρόμους έξαλλος από τη χαρά. Έχει υποστεί τέσσερα χρόνια κατοχής, σκληρής πείνας αλλά και συγκρούσεις σε πάρα πολλές γειτονιές με ταγματασφαλίτες, Γερμανούς και χίτες. Έχει δει μαζικές εκτελέσεις. Περιμένει λοιπόν μια πραγματική απελευθέρωση. Ο λαός να μπορεί πλέον να αποφασίζει, και αυτό είναι διάχυτο. Και όταν έρχεται η κυβέρνηση στις 18 πάλι χαρούμενος κατεβαίνει ο κόσμος. Η πλατεία Συντάγματος είναι ασφυκτικά γεμάτη. Βγαίνει τότε ο Παπανδρέου εκεί που τώρα είναι το Public, και λέει μεταξύ άλλων ότι η κυβέρνηση είναι με τη λαοκρατία και πως οι συνεργάτες των Ναζί θα τιμωρηθούν. Αναγκάζεται να τα πει αυτά φοβούμενος μια εξέγερση. Όχι μόνο δεν πιστεύει στη λαοκρατία αλλά ετοιμάζει και την αντεπίθεση. Μάλιστα από αυτούς που πρέπει να τιμωρηθούν, οι περισσότεροι επιστρέφουν μέσα στον ελληνικό στρατό.

Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης σε όλη την Ευρώπη μιλάνε για την ανατροπή, για μια νέα Ευρώπη. Ουσιαστικά όμως ξανάρχεται η παλιά Ευρώπη. Ξαναγυρίζει το ίδιο κοινωνικό καθεστώς και μάλιστα για να αναστείλει την έξαρση του λαού παίρνει σκληρά μέτρα. Αυτά αρχίζουν αμέσως μετά τη Βάρκιζα. Το πρόβλημα είναι πως όσα έκαναν οι Εγγλέζοι, τα έκαναν γιατί βρήκαν πρόσφορο έδαφος.

Πρέπει να δούμε και τα δικά μας λάθη και πως δε θα επαναληφθούν.

Υπάρχουν κοινά στοιχεία σήμερα με την περίοδο της Ναζιστικής κατοχής και την αντίσταση του κόσμου;

Το κοινό του τότε και του τώρα είναι ο ιμπεριαλισμός. Εκείνη την εποχή οι από πάνω είχαν να αποκρούσουν τον αντίπαλο, το λαό που είχε πάρει τα όπλα. Και κατάλαβε τη δύναμή του μέσα από την επιβολή του στην ύπαιθρο και τις επιτροπές λαού στην Αθήνα που δουλεύανε οργανώνοντας τα πάντα. Τώρα χτυπάνε μεθοδευμένα την οικονομία και το κράτος πρόνοιας που κέρδισε ο λαός με τους αγώνες του. Το χτύπημα στο κοινωνικό κράτος ξεκινάει από πάρα πολύ νωρίς για να αντιστρέψουν την πορεία των κατακτήσεων. Από τότε ξεκίνησε η επίθεση στο συνδικαλισμό που κορυφώθηκε τη δεκαετία του '50. Σπείρανε δεξιούς μέσα στα συνδικάτα. Ο λαός όμως δεν το έβαλε κάτω. Ξανά και ξανά από τότε έπρεπε να κάμψουν το κίνημα. Αυτή η επιμονή του λαού είναι το δεύτερο κοινό χαρακτηριστικό.

Ο Προκόπης Παπαστράτης μίλησε στην Έλλη Πανταζοπούλου

ΠΡΕΜΙΕΡΕΣ

Δεκάδες είναι οι παραστάσεις που κάνουν πρεμιέρα την εβδομάδα που διανύουμε αποδεικνύοντας πως και η φετινή χρονιά βάζει δημιουργικές παρακαταθήκες για τις παραστατικές τέχνες.

Ανάμεσά τους ξεχωρίζουμε την παράσταση **"Από πρώτο χέρι"** σε σκηνοθεσία της **Γεωργίας Μαυραγάνη** που ανεβαίνει στην σκηνή του Bios, κάνοντας πρεμιέρα την Πέμπτη 16 Οκτωβρίου και για 8 μόνο παραστάσεις. (Πέμπτη έως Κυριακή – 8.30μμ). Με υλικά τις πραγματικές μνήμες και αφηγήσεις των ανθρώπων που εργάστηκαν ως καπνεργάτες ή ως αγρότες-καλλιεργητές στα καπνά του Αγρινίου, συντίθεται μια παράσταση εστιασμένη στον καθημερινό μόχθο των ανθρώπων. Παίζουν: Κατερίνα Καραδήμα, Μαντώ Κεραμυδά, Δανάη Σπηλιώτη.

Μεγάλη επιτυχία είχε και η πρεμιέρα για δεύτερη χρονιά της παιδικής παράστασης **"Τζέλα, Λέλα, Κόρνας και Κλεομένης"** σε σκηνοθεσία **Βασίλη Κουκαλάνι**. Οι Τζέλα, Λέλα και Κόρνας μένουν στην οδό Σκουπιδοπόλεως. Στη γειτονιά δεν υπάρχει πουθενά ένα παρκάκι για να παίξουνε. Ούτε αλάνα ή γηπεδάκι υπάρχει, τα στενά είναι όλα παρακαρισμένα με αυτοκίνητα. Οι τέσσερις φίλοι δημιουργούν χώρο εκεί που δεν υπάρχει. Μεταμορφώνουν το φιλόξενο και εχθρικό για παιδιά αστικό τοπίο σε ένα απέραντο φανταστικό παιχνιδότοπο. Η παράσταση σε κείμενο του Volker Ludwig θα παίζεται στο Θέατρο Πορεία (Τρικόρφων 3-5) κάθε Κυριακή στις 12μ. Παίζουν: Πολυξένη Ακλίδη, Βασίλης Κουκαλάνι, Χάρης Χαραλάμπους, Δημήτρης Μυλωνάς, Πέτρος Σπυρόπουλος, Νάνσυ Σιδέρη, Μιχάλης Τιτόπουλος.

Για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά στο Θέατρο Παραμυθίας έκανε πρεμιέρα η εξαιρετική παράσταση **Ψύχωση [4.48 psychosis]** της Sarah Kane σε σκηνοθεσία **Τάσου Σαγρή**. Καθώς όλες οι ανθρώπινες ανάγκες και οι επιθυμίες γίνονται εμπορεύσιμες οι άνθρωποι μετατρέπονται σε εμπορεύματα και αριθμητικές μονάδες, μια παράσταση που ανεβαίνει κάθε Πέμπτη, Παρασκευή και Σάββατο.

Μια πολύ ενδιαφέρουσα Θεατρική Εγκατάσταση, μια πειραματική εικαστική δράση με τις φωνές της Αμαλίας Μουτούση και του Αντώνη Μυριαγκού συνθέτουν ηχητικά τοπία, κάτω από την σκηνοθετική καθοδήγηση της **Νίκης Ορφανού** στην παράσταση **«Πόλη με ξύλινα παντζούρια»** (από τη Δευτέρα 20 Οκτωβρίου έως Τρίτη 11 Νοεμβρίου 2014) στο Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης.

“Οι απλοί καθημερινοί άνθρωποι...”

Πες μας λίγα λόγια για την παράσταση.

Δουλεύουμε το κείμενο δυο χρόνια. Έχουμε προσπαθήσει να ξαναδιαβάσουμε με ένα καινούριο τρόπο την νεότερη ελληνική ιστορία μέσα από τη θεατρική δράση. Στην ουσία δημιουργούμε κείμενα αφού δεν υπάρχει δραματολογία για την περίοδο της επανάστασης του '21.

Η μόνη δραματολογία ήταν αυτές οι φολκλόρ ταινίες που οι μισοί τις μισούν και οι άλλοι μισοί νιώθουν ένα πατριωτικό αίσθημα που αγγίζει τα όρια του γραφικού. Ήθελα να ξεκινήσω από εκεί, αλλά με ιδιαίτερο φόβο αφού είναι πολύ επικίνδυνο να προσπαθείς να πιάσεις εκείνη την περίοδο χωρίς να πέσεις σε εθνικοπατριωτισμούς.

Ταυτόχρονα προσπαθήσαμε να πειραματιστούμε με τη θεατρική φόρμα. Η παράσταση έχει πολλή κίνηση χρησιμοποιώντας φόρμες του σωματικού θεάτρου. Ξεκινάμε την προσέγγιση από το σώμα του ηθοποιού και από την προσωπικότητά του. Η ίδια η προσωπικότητα του ηθοποιού οδηγεί στο ρόλο. Σε αντίθεση με το “παλιό” θέατρο που μέσα από τα κείμενα των συγγραφέων οι ηθοποιοί προσπαθούν να προσεγγίσουν το ρόλο, εδώ έχουμε την προσωπικότητα του ηθοποιού, τις ανάγκες και το σώμα του που οδηγούν στην προσέγγιση του ρόλου.

Το αφηγηματικό θέατρο έχει μια κοινή προσέγγιση με το επικό θέατρο του Μπρεχτ, ο ηθοποιός δεν είναι ο ρόλος αλλά αφηγείται μια ιστορία. Έχουμε κάποια κομμάτια που οι ηθοποιοί τραγουδούν και κινούνται. Ξεκινάμε από τα ιδεώδη της γαλλικής επανάστασης Ελευθερία-Ισότητα-Αδελφότητα και μετουσιώνουμε σε κάτι εντελώς διαφορετικό.

Συνεργαστήκατε με γυναίκες της αντίστασης και εστιάζετε στην γυναικεία οπική. Θες να μας πεις δυο κουβέντες γι' αυτό;

Η παράσταση προσπαθεί να αναδείξει την παρουσία των γυναικών σε έναν ανδροκρατούμενο κόσμο. Ξεκινήσαμε από πέρσι την προσπάθεια να φωτίσουμε το πώς νιώθουν και πόσο επηρεάζονται οι γυναίκες δίπλα σε άντρες με πολύ ισχυρή εξουσία. Δηλαδή να είσαι πάντα και με το ζόρι δευτεραγωνιστής. Και τώρα θέλησα να συνεχίσω την ίδια ιδέα. Μόνο που τώρα είναι πολύ πιο πολιτική. Για μένα η αύξηση της παρουσίας της γυναίκας έχει να κάνει με την πρόοδο. Ακόμα και σήμερα βλέπουμε αυτή η προσέγγιση να έχει αντανάκλαση και στην πραγματική πολιτική. Η δεξιά είναι πιο ανδροκρατούμενη από την αριστερά. Αυτό πήρε σάρκα και οστά και στην παράσταση. Π.χ. για την περίοδο της επανάστασης του '21, αποφεύγοντας την αναφορά στους κλασσικούς “ήρωες” της επανάστασης, μέσα από κείμενα ευρωπαίων φιλελλήνων που αναφέρονται στη θέση της γυναίκας.

Καθώς περνάμε στην νεότερη ιστορία αφήνουμε το αφηγηματικό θέατρο και πλησιάζουμε στο θέατρο ντοκουμέντο, π.χ. για την περίοδο της δεκαετίας του '40 έχουμε πραγματικές μαρτυρίες. Καταλήγουμε στην τελευταία σκηνή να ανεβαίνουν μη ηθοποιοί, η **Κατίνα Σηφακάκη** και η **Ζωή Πετροπούλου**, αγωνίστριες της αντίστασης. Εκτός της θεατρικής φόρμης, είναι και ένα πειραματικό στοιχείο για την ίδια τη φόρμα. Το ζωντανό στοιχείο ενός πραγματικού ανθρώπου που δεν είναι ηθοποιός μας οδηγεί κατ' ευθείαν στο θέατρο ντοκουμέντο, που δικαιώνει και την υπόλοιπη παράσταση, αφού μπροστά

Συνέντευξη με την Ρουμπίνη Μοσχοχωρίτη σκηνοθέτιδα της παράστασης “Εξοδος”

στο αληθινό ακόμα και το θέατρο κοιτάζει με δέος την πραγματικότητα.

Πώς βλέπεις αυτή τη θεατρική άνηψη τα τελευταία χρόνια; Θεωρείς ότι η τέχνη μπορεί να αλλάξει πράγματα;

Είμαι ρομαντική και δεν θέλω να το χάσω αυτό στην τέχνη μου. Ξέρω όμως πως ένας άνθρωπος δεν μπορεί μόνος του να αλλάξει τα πράγματα. Παρόλα αυτά δεν πιστεύω πως θα πρέπει να βλέπουμε τα πράγματα μόνο σε επίπεδο συστήματος. Να περιμένουμε πρώτα να καταστραφεί ένα κοινωνικό πλαίσιο για να χτίσουμε πάνω στα συντρίμια του κάτι άλλο. Είμαι κάπου ανάμεσα. Πρέπει να διεκδικήσουμε, να αντισταθούμε να πιέσουμε για όλα όσα έχουμε ανάγκη, αλλά ταυτόχρονα πρέπει να χτίσουμε με σύνεση πάνω στην καθημερινότητα που ζούμε.

Ταυτόχρονα βλέπω και ένα διδακτικό στοιχείο μέσα από τα πραγματικά παραδείγματα γυναικών που έδρασαν σε τέτοιες περιόδους. Για μένα η συνάντησή μου ακόμα και για αυτό το μικρό χρονικό διάστημα με την Κατίνα και την Ζωή μου άλλαξαν πάρα πολλά πράγματα. Όταν βλέπεις έναν άνθρωπο να έχει διαψεύσει το ίδιο το DNA, να έχει διαψεύσει τις δυσκολίες της ζωής, τους καθημερινούς πόνους, τις φοβίες, και ξέρεις ότι πάλεψε μόνος του χωρίς τα εύκολα και συνεχίζει να υπάρχει με τόσο δυνατή αγωνιστική διάθεση και ένα τόσο καθαρό μυαλό στα μεγάλα ζητήματα της συνεννόησης, της συνύπαρξης των λαών, προφανώς και παίρνεις δύναμη και αλλάζεις άποψη.

Για μένα όλο αυτό περνάει και ένα μήνυμα. Πως αυτοί οι απλοί καθημερινοί άνθρωποι και όχι οι μεγάλοι ηγέτες είναι αυτοί που αλλάζουν τελικά τα πράγματα, με απλούς εσωτερικούς τρόπους και χωρίς τεράστιες φανφάρες. Γι' αυ-

τό και έκανα αυτή τη παράσταση. Δεν πιστεύω πως μια παράσταση μπορεί να αλλάξει τον κόσμο, όμως πιστεύω πως μπορεί να προσθέσει μια επιπλέον ψηφίδα σε ένα ολόκληρο πλαίσιο αλλαγών.

Συνολικότερα το βλέπει κανείς αυτό. Πυκνώνουν οι εναλλακτικές παραστάσεις και οι φωνές. Παραστάσεις μικρότερων ομάδων που προσπαθούν να αρθρώσουν κάτι καινούριο. Είναι όμορφο που νέοι άνθρωποι προσπαθούν να χτίσουν θεατρικές φόρμες πιο πειραματικές. Και είναι προφανές πως όλες αυτές οι ομάδες προσπαθούν να αρθρώσουν ένα λόγο και σε σχέση με την κρίση που ζούμε.

Όμως όπως για όλους έτσι και για εμάς τα πράγματα γίνονται όλο και πιο δύσκολα στην προσπάθεια να επιβιώσεις. Χρειάζεται να πληρωθούν οι εργαζόμενοι ηθοποιοί, χρειάζονται χρήματα για την παραγωγή. Στην δική μας την περίπτωση εγώ εργάζομαι αλλού και με τα χρήματα εκείνα κάνω αυτή την παραγωγή. Και μπορώ εγώ να μην πάρω τα χρήματα πίσω, όμως δεν μπορεί να μην πληρωθούν οι συντελεστές. Να μην έχουν ένσημα. Δεν γίνεται να αναπαράγουμε το παλιό μοντέλο της εκμετάλλευσης. Πρέπει να επιβιώσει και ο κόσμος που δουλεύει μέσα στο θέατρο. Γι' αυτό πλέον βρισκόμαστε σε ένα σημείο που χρειαζόμαστε ενός είδους ένωση, έναν συντονισμό που θα μας βοηθήσει να αρθρώσουμε πιο μαζικά αυτό το λόγο και θα βοηθήσει επίσης να επιβιώσουμε.

Το πρότυπο ευημερίας των τελευταίων δεκαετιών είχε δημιουργήσει και μια εύπεπτη μεριά στην τέχνη. Τώρα δεν είναι το ίδιο, πρέπει κάτι να πεις. Το σίγουρο είναι πως το θεατρικό τοπίο έχει αλλάξει.

Η Ρ. Μοσχοχωρίτη μίλησε στον Κυριάκο Μπάνο

Επιτυχημένη εκδήλωση στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

Την Τρίτη 7/10 πραγματοποιήθηκε στο χώρο του βιβλιοπωλείου η παρουσίαση της τελευταίας έκδοσης του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου "Μιλιταρισμός και Αντιμιλιταρισμός". Η παρουσίαση ήταν επιτυχημένη αφού συμμετείχαν περίπου 40 άτομα, αρκετοί από αυτούς φοιτητές.

Το βιβλίο γράφτηκε από τον Καρλ Λίμπκνεχτ το 1906, οκτώ χρόνια πριν από το ξέσπασμα του Α΄ Παγκόσμιου Πολέμου (προφητικό από αυτήν την άποψη) και προσπαθούσε να σταματήσει τον "πατριωτικό" κατήφορο της ηγεσίας του SPD εκείνη την περίοδο, αναλύοντας το ρόλο του μιλιταρισμού στον καπιταλισμό αλλά και τα αντιμιλιταριστικά και διεθνιστικά καθήκοντα της επαναστατικής Αριστεράς. Όμιλητές στην παρουσίαση ήταν ο **Τάσος Κωστόπουλος** (δημοσιογράφος, ιστορικός και συγγραφέας του βιβλίου "Πόλεμος και Εθνικάθαρση") και ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** (συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και δημοτικός σύμβουλος Αθήνας).

Αρχικά ο Τ. Κωστόπουλος έδωσε έμφαση στην αντιμιλιταριστική και διεθνιστική στάση του Λίμπκνεχτ που ερχόταν σε αντιπαράθεση με τις ηγεσίες των κομμάτων της Δεύτερης Διεθνούς πριν αλλά και κατά τη διάρκεια του σφαγείου του Α΄ Παγκόσμιου Πολέμου. Επιπλέον, επισήμανε τις ομοιότητες εκείνης της περιόδου, δηλαδή την εποχή πριν από το ξέσπασμα του Πολέμου το 1914, με τη σημερινή περίοδο όσον αφορά την κρίση του ιμπεριαλισμού, τους στρατιωτικούς ανταγωνισμούς και τις επεμβάσεις σε διάφορα σημεία του πλανήτη. Από την πλευρά του ο Π. Κωσταντίνου ανέφερε τη σημασία του βιβλίου όταν είχε πρωτοεκδοθεί στις αρχές της δεκαετίας του 1980 για το κίνημα της νεολαίας τότε για τα δικαιώματα των φαντάρων στο στρατό, ενώ τόνισε ότι αντιμιλιταρισμός είναι η μάχη ενάντια στο "αξιόμαχο" του στρατού. Τελειώνοντας, αφιέρωσε την εισήγησή του στα σημερινά καθήκοντα της Αριστεράς που απαιτούν απαντήσεις στα ζητήματα του ιμπεριαλισμού, του εθνικισμού και του ρατσισμού.

Στη συνέχεια, ακολούθησε πλούσια συζήτηση από τους παρευρισκομένους με ερωτήσεις και τοποθετήσεις που περιστράφηκαν γύρω από τα θέματα των αντιρρησιών συνείδησης και της άρνησης στράτευσης, για το αν μπορούν να δώσουν συνολική απάντηση στη στρατοκρατία, της κρίσης του ιμπεριαλισμού σήμερα αλλά και το ρόλο που έχει να παίξει το μαζικό κίνημα και η εργατική τάξη μέσα στην οικονομική και ιμπεριαλιστική κρίση που βιώνουμε. Μετά από αυτήν την επιτυχημένη παρουσίαση το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο θα σας καλέσει στην επόμενη που θα πραγματοποιηθεί στα τέλη Νοέμβρη με αφορμή την καινούργια έκδοση που ετοιμάζουμε για την κρίση στην Ουκρανία.

Ραφαήλ Καστρίτσας

Καταγγελία

Την Δευτέρα 13 Οκτώβρη εμφανίστηκε στο βιβλιοπωλείο δικαστικός επιμελητής κατόπιν παραγγελίας του διευθυντή οικονομικών του Δήμου Αθηναίων κ. Σπύρου Χαμακιώτη προκειμένου να κάνει ...αναγκαστική κατάσχεση για χρέος 1.000 ευρώ. Πρόκειται για πρόστιμο το οποίο είχε επιβληθεί στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο από το Δήμο για ...παράνομη αφισκοκόλληση πριν μερικά χρόνια. Η «παράνομη» αφισκοκόλληση αφορούσε αφίσες που προπαγάνδιζαν μία βιβλιοπαρουσίαση και την έκδοση ενός λευκάματος με τις αφίσες του Μάη 1968!

Καταγγέλλουμε την απαράδεκτη αντιδημοκρατική ενέργεια του Δήμου που ισοδυναμεί με απόπειρα καταστολής της διακίνησης των ιδεών, καλούμε τις δημοτικές παρατάξεις της Αριστεράς στο Δήμο να καταδικάσουν αυτή την απαράδεκτη ενέργεια και δηλώνουμε ότι κανένα πρόστιμο και καμιά δίωξη δεν πρόκειται να φимώσει το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο.

Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας Φτώχεια, ένδεια και δυστυχία

Το ΚΕΠΑ (Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας) από την πρώτη στιγμή λειτουργίας του έχει καταστεί Κέντρο που παράγει φτώχεια, ένδεια και δυστυχία και έχει οδηγήσει σε αναξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης χιλιάδες συμπολίτες μας με αναπηρία και χρόνια πάθηση. Ενάμιση χρόνο μετά την έναρξη λειτουργίας του ο αριθμός των «φυλακισμένων» στις λίστες αναμονής αυξάνεται με ταχείς ρυθμούς παρά τις συνεχείς διαβεβαιώσεις για επίλυση των προβλημάτων λειτουργίας του.

Οι 59.000 «φυλακισμένοι» της παρούσας περιόδου ήταν 50.000 τον Ιούλιο του έτους 2012, ενώ τον Απρίλιο του ιδίου έτους 41.000. Σημαντικότερο είναι αυτό

που κρύβεται πίσω από αυτούς τους αριθμούς: υπάρχουν άνθρωποι που προσπαθούν να επιβιώσουν με μηδενικά οικονομικά μέσα λόγω του ότι κατά τους μήνες αναμονής της εξέτασης/επανεξέτασής τους από τις Υγειονομικές Επιτροπές έχει ανασταλεί η χορήγηση της σύνταξής τους ή του αναπηρικού επιδόματός τους.

Καθημερινά στην Ε.Σ.Α.μεΑ. κατατίθενται καταγγελίες από άτομα με αναπηρία που βρίσκονται στις λίστες αναμονής επί μήνες. Πολλοί από αυτούς στέλνουν κραυγή αγωνίας αφού επί μήνες προσπαθούν να ζήσουν χωρίς τη σύνταξη αναπηρίας τους ή το αναπηρικό επίδομα το οποίο για την πλειονότητα αποτελεί και το

μοναδικό μέσο επιβίωσης. Παράλληλα, σωματεία ατόμων με αναπηρία στη νησιωτική Ελλάδα καταγγέλλουν με επίσημες επιστολές τους ότι εδώ και ένα χρόνο δεν έχει λειτουργήσει υγειονομική επιτροπή με αποτέλεσμα στη λίστα αναμονής να προστίθενται νέα άτομα με αναπηρία.

Η κατάσταση γίνεται ολοένα και πιο εκρηκτική. Το ΚΕΠΑ εξελίσσεται πλέον σε νέο σύγχρονο Καιάδα για τα άτομα με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις και τις οικογένειές τους.

Αντώνης Ρέλλας,

Κίνηση Χειραφέτησης ΑμεΑ: Μηδενική Ανοχή

Εύλογα ερωτήματα

“Είναι η απεργία εκβιασμός; Είναι κάθε απεργία εκβιασμός; Είναι μερικές απεργίες εκβιασμός και ποιες είναι αυτές; Τι πρέπει να κάνει ένα πρωτοβάθμιο Σωματείο κατά την αντίληψη του κυρίου Αρβανίτη, όταν τα απλήρωτα μέλη του περιέρχονται σε αδυναμία να αντεπεξέλθουν στις ποικίλες και ασφυκτικές οικονομικές υποχρεώσεις της καθημερινότητάς τους; Πρέπει να απεργεί ή να μην απεργεί, ανάλογα με τις εκάστοτε κοινοβουλευτικές συζητήσεις; Ή μήπως δεν πρέπει να απεργεί κανείς ποτέ σε ραδιοσταθμό που διευθύνει ο κύριος Αρβανίτης, διότι σε αντίθετη περίπτωση κινδυνεύει να χαρακτηριστεί εκβιαστής;”

Αυτά είναι κάποια από τα εύλογα ερωτήματα που έθεσε η ΕΤΕΡ μετά το σχόλιο που έκανε στην εκπομπή του ο διευθυντής του ραδιοσταθμού «ΣΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ», Κώστας Αρβανίτης, σχετικά με την 48ωρη απεργία των τεχνικών που είχε εξαγγείλει η Ένωση στο χώρο για απλήρωτα δεδουλευμένα δύο μηνών. “Υπήρξε θέμα με απεργία στο Κόκκινο”, είπε ο Κ. Αρβανίτης. “Εννέα τεχνικούς έχουμε εδώ, οι οποίοι αποφάσισαν να κλείσουν το Κόκκινο και βεβαίως αποφασίσαμε να προωθηθεί η πληρωμή αυτών... Εκβιαστικό ήταν, οπότε πληρώθηκαν οι εννέα τεχνικοί και το Κόκκινο δεν έκλεισε. Και δεν πληρώθηκαν οι άλλοι... Φαντάζομαι και το σωματείο τους έκρινε ότι ...πάνω στην επερώτηση στη Βουλή και τα λοιπά, θα έπρεπε να υπάρξει ένα θέμα... Εκβιασμό δεν το λες. Αλλά το λες, ρε παιδί μου! Πώς να το πω;...”. Δυστυχώς, ούτε οι διορθωτικές δηλώσεις του μετά τις μεγάλες αντιδράσεις που προκάλεσε το σχόλιό του, έπεισαν.

Θα θυμήσουμε μόνο μια παλιότερη ανακοίνωση, του 2012, που μάλλον ο σταθμός, ο ΣΥΡΙΖΑ και προσωπικά ο Κ. Αρβανίτης έχουν ξεχάσει. “Σε έκτακτη γενική συνέλευση οι δημοσιογράφοι της ΕΡΤ αποφάσισαν ομόφωνα να προχωρήσουν από τις 30 Οκτωβρίου σε 24ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες και κινηματικές δράσεις μέχρι την ανάκληση της απόφασης καρατόμησης των συναδέλφων Κ. Αρβανίτη και Μ. Κατσίμη, διαμαρτυρόμενοι για τα πολλαπλά κρούσματα λογοκρισίας, αποκορύφωμα των οποίων υπήρξε η ‘αναστολή μέχρι νεωτέρας’ της παρουσίασης της εκπομπής ‘Πρωινή Ενημέρωση’ από τους συναδέλφους”.

Έτσι επέστρεψε ο Αρβανίτης και η συμπαρουσιάστριά του δυο βδομάδες περίπου μετά στην οθόνη της ΕΡΤ. Με έναν “εκβιασμό” όπως θα έλεγε ο Αιμίλιος Λιάτσος, ο Γενικός Διευθυντής Ενημέρωσης τότε της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης. Με μια πράξη αλληλεγγύης όπως έλεγαν οι χιλιάδες εργαζόμενοι της ΕΡΤ αλλά και οι συμπαραστάτες που χαιρέτισαν εκείνο τον πολυήμερο αγώνα. Όπως το πει κανείς.

Α. Β.

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

Συγκέντρωση και συζήτηση κατοίκων, γονέων, μαθητών οργανώνει την Τετάρτη 15 Οκτωβρίου, στο πάρκο ΚΑ-ΠΑΨ (Τριφυλλίας και Λάμψα), 6μμ, το Συντονιστικό Φορέων Αμπελοκήπων, στο οποίο συμμετέχουν πολιτιστικοί και περιβαλλοντικοί σύλλογοι, σύλλογοι εκπαιδευτικών και ενώσεις γονέων, σωματεία εργαζόμενων όπως των οικοδόμων και του γηροκομείου Αθήνας, επιτροπές αγώνα κατοίκων και αθλητικοί όμιλοι της γειτονιάς.

Με την κινητοποίηση, οι φορείς απαιτούν από τον ΟΣΚ και το Δήμο Αθηναίων να ολοκληρώσουν άμεσα τη διαδικασία απαλλοτρίωσης του οικοπέδου της ΔΕΗ επί της οδού Λάμψα που κινδυνεύει να χαθεί οριστικά.

“Αν μέχρι τέλος Ιανουαρίου 2015, δεν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία απαλλοτρίωσης, η ΔΕΗ θα αναγκάσει μεγαθήριο

κάλυψης εδάφους 4,5 στρεμ. ύψους 28μ με δυο υπόγεια γκαράζ, βυθίζοντας στην υποβάθμιση την περιοχή μας” αναφέρει η ανακοίνωση του Συντονιστικού, θυμίζοντας ότι αυτό που έχει κατοχυρωθεί με τους αγώνες των κατοίκων της γειτονιάς είναι τα 6 στρέμματα του οικοπέδου να αξιοποιηθούν από τον Οργανισμό Σχολικών Κτηρίων ώστε να επαναλειτουργήσει το 58ο Γυμνάσιο-Λύκειο και τα υπόλοιπα 3 στρέμματα να αξιοποιηθούν ως χώρος πρασίνου από το Δήμο Αθηναίων σύμφωνα με ομόφωνη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου. Μετά από αίτημα του **Πέτρου Κωνσταντίνου**, η συνεδρίαση του τελευταίου δημοτικού συμβουλίου Αθήνας επαναβεβαίωσε την απόφαση για απαλλοτρίωση του οικοπέδου, χωρίς ωστόσο να προσδιορίσει συγκεκριμένα τις διαδικασίες.

“Ένα τυχαίο, τροχαίο ατύχημα”

Για τις 22 Οκτωβρίου διεκόπη η δίκη του αστυνομικού της ομάδας ΔΕΛΤΑ, Θεμιστοκλή Ποιμενίδη, ο οποίος, κατά τη διάρκεια δολοφονικής επίθεσης της ομάδας του στη διαδήλωση της 6ης Δεκέμβρη 2009 για την επέτειο της δολοφονίας του Αλέξη Γρηγορόπουλου, χτύπησε και τραυμάτισε βαρύτατα με τη μηχανή του περνώντας από πάνω της, την Αγγελική Κουτσουμπού, μέλος του ΕΕΚ.

Μετά από απανωτές αναβολές όλα αυτά τα χρόνια, η υπόθεση που βρίσκεται κοντά στην παραγραφή, έχει καταλήξει να εκδικάζεται ως “τροχαίο ατύχημα” με τον κατηγορούμενο αστυνομικό να αντιμετωπίζει την κατηγορία της “απλής σωματικής βλάβης εξ αμελείας”. Στο αίτημα της πολιτικής αγωγής, την πρώτη μέρα της δίκης στις 13/10, να μετατραπεί η κατηγορία σε “βαριά σκοπούμενη σωματική βλάβη με ενδεχόμενο δόλο” και ν’ ασκηθεί ποινική δίωξη και στους ηθικούς αυτουργούς που έδωσαν την εντολή της δολοφονικής επίθεσης, το δικαστήριο επιφυλάχθηκε...

ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 Στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ
Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο για το σοσιαλισμό;
Ομιλήτης: Αποστόλης Κατσάνας

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 αϊθ. «Εκτός των τει-χών» 7μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτρια: Δήμητρα Τζάκου

ΦΙΛΑΔΕΛΦΘΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ Ερνέστο 6μμ
Αναρχισμός – μια μαρξιστική κριτική
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Η σοσιαλδημοκρατία πριν το 1914
Ομιλήτης: Γιάννης Σταθόπουλος

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ Τριώτα 7.30μμ
Πώς συνεχίζουμε ενάντια σε κυβέρνηση και νεοναζί
Ομιλήτρια: Ιλιαν Μπουρίτη

ΑΙΓΑΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ Στέκι 8μμ
Η εργατική τάξη σήμερα
Ομιλήτης: Μιχάλης Θεοδωράκης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 Στέκι (Κ. Βάρναλη 66) 7.30μμ
Μεταρρύθμιση ή επανάσταση
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 Κίνημα στην Πόλη (Τραυλαντώνη & Καλλιστράτους) 7μμ
Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο για το σοσιαλισμό;
Ομιλήτρια: Σύλβια Κατρινάκη

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ Άνω Πουρνα-ρούσα 7.30μμ
Ουκρανία: η σύγκρουση δυο ιμπεριαλι-σμών
Ομιλήτης: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ Quiz 7μμ
1944 – Η Απελευθέρωση
Ομιλήτης: Κώστας Κοντογιάννης

ΗΡΑΚΛΕΘ (ΒΟΡΘΟ ΚΕΝΤΡΟ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ Έχουμε και Λέμε 7.30μμ
Πώς νίκησε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλήτρια: Νίκη Ζουγανέλη

ΗΡΑΚΛΕΘ (ΝΟΤΙΟ ΚΕΝΤΡΟ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ Τσιου 8μμ
Κίνα 1927 – 1997
Ομιλήτρια: Στέλλα Κωστάκη

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 Στέκι πολιτιστικών ομάδων Πανεπιστημίου Κρήτης 8μμ
Εργατική αντίσταση και Αριστερά στην Ευρώπη

Μαρξιστικά Φόρουμ

Ομιλήτης: Δημήτρης Καρατζάς

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ Άνεμος 6μμ
Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλήτης: Γιάννης Στάσης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 Στέκι Νεολαίας 7μμ
Μέση Ανατολή – νέες ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις
Ομιλήτης: Νίκος Χατζάρας

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 ΕΔΟΘ 7.30μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτρια: Νένα Παμπουκίδου

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ Γιώτης 8μμ
Ο απολογισμός του διημέρου της ΚΕΕΡΦΑ και πώς συνεχίζουμε
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Σιαφάκα

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Αθήνα, Οκτώβρης 1944 – Η Απελευθέ-ρωση και η Αριστερά
Ομιλήτης: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 Στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγ-καβή 69) 7.30μμ
Μέση Ανατολή – νέες ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις
Ομιλήτης: Χρήστος Μάραντος

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ Κοσμικών 7.30μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτης: Ηλίας Κολοβός

ΑΝΘ ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ πλ. Αγ. Ελευθε-ρίου 7μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ πλ. Αγ. Νικολάου 7μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτρια: Μάνια Καρτελιά

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ

Οι εξελίξεις στη Μέση Ανατολή
Ομιλήτης: Γιάννης Μαραβελάκης

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ Δολίχη (Δημη-τρακοπούλου 51) 7.30μμ
Μαρξισμός – θεωρία και πράξη
Ομιλήτης: Νεκτάριος Δαργάκης

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΤΑΥΡΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ Σπιρτόκουτο 8μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτρια: Λένα Βερδέ

ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΘ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ 65-67 (Τριών Ιε-ραρχών) 7.30μμ
Ο Λένιν και η επαναστατική εφημερίδα
Ομιλήτης: Αντώνης Σκαρπέλης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ 1968 (Θησέως και Αγ.Πάντων) 7μμ
Μέση Ανατολή – Νέες ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις
Ομιλήτης: Νικηφόρος Παπαδόπουλος

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 κοινωνικός χώρος (Κο-λοκοτρώνη 32Α) 7μμ
Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο για το Σοσιαλισμό;
Ομιλήτης: Στέλλα Σαμούκου

ΠΕΡΑΜΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφετέρια Καφενέον 7μμ
Ο νέος πυρήνας στο Πέραμα
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Αλ Ασσάντ

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 κυλικείο δημαρχείου 7μμ
Εργατική αντίσταση και Αριστερά στην Ευρώπηη
Ομιλήτης: Παναγιώτης Ζουγανέλης

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 δημαρχείο 7.30μμ
Ο ρόλος της επαναστατικής εφημερί-δας.
Ομιλήτρια: Ιωάννα Σωκελιάδου

ΚΑΛΛΙΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 κοινωνικός χώρος (Κο-λοκοτρώνη 32Α) 7μμ

Κόμμα, Τάξη, Κίνημα.
Ομιλήτης: Μιχάλης Πέππας

ΞΕΑΡΧΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 καφέ Κούνια (Θεμιστο-κλέους 43) 7.30μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτρια: Πωλίνα Γρυσμπολάκη

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 ΕΛΜΕ Γκράβα 7μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτης: Γιώργος Πίττας

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΒΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 καφέ Ανάδυση (Σφα-κτηρίας & Πλαταίων) 8.30μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;
Ομιλήτρια: Γιώτα Αντωνιάδου

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 καφέ ΕΙ Viaje 7μμ
'89 – «Οικουμενική» ΝΔ – ΠΑΣΟΚ – ΚΚΕ – ΣΥΝ!
Ομιλήτης: Κυριάκος Αλίσσαβάκης

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 Σύλλογος Ιμβρίων 7μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτης: Μάνος Νικολάου

ΑΝΘ ΛΙΟΣΙΑ – ΜΕΝΙΔΙ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 καφέ Μαγαζί 6μμ
Η εργατική τάξη σήμερα
Ομιλήτης: Βασίλης Καταραχιάς

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 καφέ Blue 8μμ
Αναρχισμός – μια μαρξιστική κριτική
Ομιλήτης: Λευτέρης Τενεκίδης

ΑΠΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 ΕΡΤ-open 7.30μμ
Η σοσιαλδημοκρατία πριν το 1914
Ομιλήτης: Οδυσσέας Κατσούλης

ΛΑΜΠΡΑΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Πώς νίκησε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 Στοά Σάρκα, Α' κτίριο, Β' ορ., 6μμ
Η σοσιαλδημοκρατία πριν το 1914
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 καφέ Κύτταρο 7.30μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου

ΞΑΝΘΗ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 καφέ Βυζάντιο 7μμ
Μεταρρύθμιση ή επανάσταση
Ομιλήτης: Νίκος Παραφέστας
ΠΕΜΠΤΗ 23/10 καφέ Βυζάντιο 7μμ
Ουκρανία: η σύγκρουση δυο ιμπεριαλι-σμών
Ομιλήτης: Γιάννης Πατζανακίδης
ΠΕΜΠΤΗ 6/11 καφέ Βυζάντιο 7μμ
Τρότσκι: το ενιαίο μέτωπο
Ομιλήτης: Τζεμαλή Μηλιαζήμ

ΚΟΜΟΤΗΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 φουαγιέ Νομικής Σχο-λής 7.30μμ
Ο ρόλος της επαναστατικής εφημερί-δας
Ομιλήτης: Σωκράτης Ταγκόπουλος
ΠΕΜΠΤΗ 23/10 φουαγιέ Νομικής Σχο-λής 7.30μμ
Μεταρρύθμιση ή επανάσταση
Ομιλήτης: Σωκράτης Ταγκόπουλος

ΒΟΛΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/10 Θόλος 8μμ
Η σοσιαλδημοκρατία πριν το 1914
Ομιλήτης: Δημήτρης Στεφανάκης

Στις σχολές

ΝΟΠΕ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 κυλικείο 2.30μμ
Πως νίκησε η ρώσικη επανάσταση;
Ομιλήτρια: Μυρτώ Μαγνιώρου

ΑΣΚΤ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 κυλικείο 1μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;
Ομιλήτρια: Ελίζα Κρικωνή

ΦΜΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/10 μαθηματικό Γ21, 1μμ
Η πάλη ενάντια στον ρατσισμό σήμερα.
Ομιλήτης: Κυριάκος Αλίσσαβάκης

ΤΕ ΠΕΡΑΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/10 κυλικείο ΣΤΕΦ 12.30μ
Η παιδεία στη σοσιαλιστική κοινωνία
Ομιλήτης: Γιάννης Πετρόπουλος

ΤΕ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/10 αίθριο ΣΓΓΚΣ 3μμ
Αναρχισμός - μια μαρξιστική κριτική
Ομιλήτης: Λούκας Χμιελέφσκι

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/10 εντευκτήριο 10πμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;
Ομιλήτρια: Σύλβια Κατρινάκη

ΠΑΝΘΕΟ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/10 αίθριο 3μμ
Πως νίκησε η ρώσικη επανάσταση;
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυη

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10

ΜΕΤΡΟ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΚΟΠΕΙΟ 7:30πμ
ΗΣΑΠ Νεα Ιωνία 7:30πμ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΜΕΤΡΟ ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλ. Αγ.Θωμά Γουδί 6.30μμ
ΧΑΝΙΑ πλ. Αγοράς 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/10

ΜΕΤΡΟ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ 7:30πμ
ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Αμπελοκήπων 6μμ
ΑΝΘ ΛΙΟΣΙΑ Βερόπουλος 6μμ
ΙΛΙΟΝ πλατεία 6.30μμ
ΑΝΘ ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τσαλδάρη 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Ταξιάρχων – Κωτσόβολος 6.30μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάνετ 7μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 6.30μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6.30μμ
ΞΑΝΘΗ πλατεία Αντίκα 7.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 6μμ
ΡΕΘΥΜΝΟ Παλιά Πόλη 6.30μμ
ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 6μμ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ Δημαρχείο 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 18/10

ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ πεζόδρομος Σωτήρος 11πμ
ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 11:30πμ
ΠΕΡΑΜΑ Πλ. Ηρώων 11πμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Βερόπουλος 12μ
ΚΟΥΚΑΚΙ πεζόδρομος Γ. Ολυμπίου 12μ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαρωϊτάκη & Θησέως 11πμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 11πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 12πμ
ΚΥΨΕΛΗ πλατεία – Γερμανός 11.30πμ
ΑΙΓΑΛΕΟ Μετρό 12μ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου και Γαλατσίου 12πμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ πλατεία 11.30πμ Everest
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος 12μ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλ. Γορδένια 11πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης Ιασωνίδου 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11πμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 11.30πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλατεία 11.30πμ
ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ Μετρό Δουκ. Πλακεντίας 11.30πμ
ΠΑΤΡΑ πλ. Όλγας 10.30πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ. Επταλόφου 11πμ
ΚΑΤΩ ΤΟΥΜΠΑ πάρκο Αγ. Θεράποντα 11πμ
ΚΕΝΤΡΟ Τσιμισκή και Ναυαρίνου 11πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ πλ. Οσίας Ξένης 11πμ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ πλατεία 11.30πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Ερμού 11.30πμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 20/10

ΜΕΤΡΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ 7.30πμ

εργατική αλληλεγγυη

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα, τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργγκάνας Παναγιώτης, Αναεγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης, Έλλη Πανταζοπούλου, Γιώργος Πίττας

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Π. Γαραντζιώτης

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναεγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatiki@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση: **Αλληλογραφία:** ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την **ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης**
Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ-σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλ-λαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλι-σμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη δια-νομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέ-πει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια

τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κρά-τος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέ-ροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντι-προσώπων απ’ τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επα-νάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθε-στώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατο-

λικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότη-τα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης. Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτι-κά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπερια-λιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδί-νο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρα-τσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρί-ζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργά-

τες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειο-νοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμέ-τους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυ-τή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμ-μα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική πα-ρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμα-στε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστα-σης της τάξης, απ’ όπου και αν προέρχεται.

Όταν ο δικτάτορας Πρίμο ντε Ριβέρα παραιτήθηκε το Γενάρη του 1930 μετά από εξήμισι χρόνια στην εξουσία, ήταν ήδη μια τεράστια αλλαγή. Γρήγορα φάνηκε ότι ήταν μόνο η αρχή. Τον Απρίλη του 1931 εγκατέλειψε τη χώρα ο βασιλιάς Αλφόνσος ΙΓ'. Η Ισπανία κηρύχθηκε αβασίλευτη δημοκρατία ανοίγοντας μια περίοδο μεγάλων ελπίδων.

Σε μια χώρα που παρέμενε σε μεγάλο βαθμό αγροτική και όπου η καθολική εκκλησία έλυνε και έδενε, οι γυναίκες θα αποκτήσουν το δικαίωμα ψήφου (κάτι που στη γειτονική και πιο ανεπτυγμένη Γαλλία θα γίνει το 1945). Ξεκινάει αγροτική μεταρρύθμιση, επιβάλλονται όρια στην εξουσία και τον πλούτο της εκκλησίας, νομιμοποιούνται οι απεργίες και ο συνδικαλισμός. Ήταν η κοινοβουλευτική δημοκρατία το τέλος του δρόμου; Τα γεγονότα του 1936, με το πραξικόπημα του Φράνκο και το ξέσπασμα της επανάστασης, θα αποδείξουν πως όχι. Όμως, ήδη πριν από το '36, η εργατική τάξη της Ισπανίας είχε δείξει πως δεν ήταν διατεθειμένη να μείνει με τα χέρια σταυρωμένα. Η Κομμούνια στις Αστούριες τον Οκτώβρη του 1934 είναι το κορυφαίο σημείο αυτής της πορείας.

Η απεργία που ξεκίνησε στις 5 Οκτώβρη από τα ορυχεία και απλώθηκε παντού κράτησε δυο βδομάδες. Για μια βδομάδα, όμως, οι εργάτες όχι μόνο απεργούσαν αλλά είχαν στον έλεγχό τους την πρωτεύουσα των Αστουριών, Οβιέδο, αφοπλίσαν και έδωξαν τις δυνάμεις καταστολής, επιβάλλοντας τη δική τους “τάξη” και τις δικές τους προτεραιότητες. Οι Αστούριες θα παραμείνουν απομονωμένες και η κυβέρνηση ως τις 19 του Οκτώβρη θα έχει ανακαταλάβει τις εξεγερμένες περιοχές.

Παρά τα επαναστατικά της χρώματα, η “Ρεπούμπλικα” (η αβασίλευτη δημοκρατία) είχε δείξει τα όρια της από πολύ νωρίς. Η “προοδευτική” αστική τάξη δεν ήταν διατεθειμένη να τα βάλει σοβαρά με τους γαιοκτήμονες, ούτε με την κάστα των στρατιωτικών τους οποίους σε αριθμό και σε προνόμια τους ανταγωνίζονταν μόνο οι παπάδες και οι καλόγριες (γύρω στις 115.000 ρασοφόροι). Η κεντροαριστερή κυβέρνηση που ανέλαβε την εξουσία, εξάλλου, είχε να αντιμετωπίσει τις ίδιες αντικειμενικές συνθήκες που οδήγησαν έναν δικτάτορα και έναν βασιλιά σε φυγή -τη διεθνή οικονομική κρίση, τον πληθωρισμό και τις αυτονομιστικές τάσεις σε διάφορα σημεία της χώρας.

Φρένα

Γρήγορα μπαίνουν τα πρώτα φρένα στις μεταρρυθμίσεις. Για να μην “προκληθεί” η εκκλησία γίνονται συμβιβασμοί και για να μην “προκληθούν” οι καπιταλιστές το δικαίωμα της απεργίας μπαίνει υπό όρους. Οι αναρχο-συνδικαλιστές ηγέτες που οργανώνουν τις πρώτες εξεγέρσεις αρχίζουν να πυκνώνουν στις “δημοκρατικές” φυλακές.

Όμως, τα πράγματα θα επιταχυνθούν στα τέλη του 1933. Η Δεξιά βλέπει την εξέγερση να έρχεται καταπάνω της και αποφασίζει να παρέμβει στις πολιτικές εξελίξεις. Το πρόσωπο που θα αναλάβει τη δουλειά είναι ο **Χοσέ-Μαρία Χιλ-Ρόμπλες**, ή αλλιώς “το αφεντικό”, ο οποίος θα ενώσει κομμάτια της Δεξιάς στην “Ισπανική Συνομοσπονδία Αυτόνομης Δεξιάς” (CEDA) με το σύνθημα “όλη η εξου-

Αστούριες 1934

σία στο αφεντικό” και θα κάνει εκστρατεία για να σωθεί η Ισπανία από το “μαρξισμό” και να επιστρέψει στις χριστιανικές αξίες. Μιμούμενος το Μουσολίνι, απειλεί να κάνει “πορεία προς τη Μαδρίτη” και δεν διστάζει να πει ότι θα καταργήσει το κοινοβούλιο όταν παραστεί ανάγκη. Η Νεολαία της CEDA είναι η οργάνωση που αργότερα θα στελεχώσει τη Φάλαγγα του Φράνκο. Με όλο το συντηρητικό μηχανισμό στο πλευρό του και μετά τις αποτυχίες της κεντροαριστεράς, η CEDA θα βγει πρώτο κόμμα στις εκλογές του '33 (με 31%).

Η άρχουσα τάξη γνωρίζει πως αν δώσει την κυβέρνηση στην άκρα δεξιά μπορεί να προκαλέσει εξέγερση κι έτσι η CEDA μένει εκτός της δεξιάς κυβέρνησης που σχηματίζεται. Οι ειδήσεις που έρχονται από διάφορα σημεία της Ευρώπης για την άνοδο των φασιστών φέρνουν την εργατική τάξη της Ισπανίας σε επιφυλακή. Τον Φλεβάρη οι φασίστες του Ντολφους αρχίζουν την τελική τους επίθεση στην Αυστρία για να ελέγξουν την εξουσία. Η αντίσταση των εργατών της Βιέννης θα γίνει σύνθημα στα στόματα των Ισπανών εργατών: “καλύτερα Βιέννη, παρά Βερολίνο”. Η φασιστική απειλή λειτουργεί σαν μαστίγιο που ξυπνάει την Αριστερά. Σε όλες της τις αποχρώσεις υπόσχεται πως θα αναλάβει δράση για να μπλοκάρει την έφοδο των φασιστών. Σχηματίζονται οι “Εργατικές συμμαχίες”, ενιαία μέτωπα της Αριστεράς με τη συμμετοχή και της UGT, της εργατικής συνομοσπονδίας που ελέγχεται από το σοσιαλιστικό PSOE, που συσσωρεύουν οπλισμό και υπόσχονται το συντονισμό της αντίστασης.

Ο Οκτώβρης είναι η στιγμή που ανακοινώνεται πως μπαίνουν στην κυβέρνηση τρεις υπουργοί της CEDA και η είδηση μετατρέπεται σε σήμα εκκίνησης της γενικής απεργίας. Όμως στην πράξη, μόνο σε δύο περιοχές θα δωθεί πραγματική μάχη, στην Καταλωνία και τις Αστούριες. Στην Καταλωνία η έκρηξη των

εργατών θα οδηγήσει τον πρόεδρο της αυτόνομης περιφέρειας, **Λιούις Κομπάνις** να κηρύξει την Καταλωνία αυτόνομο κράτος και να αρνηθεί να υπακούσει στην “φασιστική κυβέρνηση”. Ο Κομπάνις, μέλος της Ρεπουμπλικανικής Αριστεράς, δεν θα είχε κάνει αυτό το βήμα αν δεν είχε πίεση από τα κάτω. Όμως η εμπιστοσύνη που του δόθηκε δεν αρκούσε. Πολύ γρήγορα εισέβαλε ο ισπανικός στρατός και ανέτρεψε την τοπική κυβέρνηση. Η αυτονομιστική πτέρυγα της καταλανικής άρχουσας τάξης δεν έδωσε καμία μάχη. Ήταν έτοιμη για έναν νέο συμβιβασμό με την κεντρική κυβέρνηση. Έτσι τα συνδικάτα βρέθηκαν ξεκρέμαστα, χωρίς τους συμμάχους που ανέμεναν.

Εργατικός έλεγχος

Στις Αστούριες, οι εργάτες δεν περίμεναν κανένα σύμμαχο. Οι ανθρακωρύχοι ήταν έτοιμοι από καιρό. Όλη η ζώνη των ορυχείων πέρασε εύκολα στα χέρια τους και από εκεί έστειλαν ένα σώμα χιλίων εργατών να “καθαρίσει” το Οβιέδο. Αφόπλισαν τη χωροφυλακή, συνέλαβαν τους μαυραγορίτες και διάφορα στελέχη της δεξιάς που ήταν πιθανό να οργανώσουν προβοκάτσιας. Η οργάνωση ολόκληρης της πόλης πέρασε σε εργατικό έλεγχο, από τα νοσοκομεία ως τη διανομή των τροφίμων, τα μέσα μεταφοράς και τις επικοινωνίες.

Τα εργοστάσια έβαλαν μπρος για να παράγουν οπλισμό που χρειαζόταν για την άμυνα της πόλης. Ακόμη και υποκατάστατο της βενζίνης παρήγαν χρησιμοποιώντας άνθρακα. Ιδρύθηκε η “**Κόκκινη φρουρά**”, αποτελούμενη από εργάτες, για να αναλάβει την τήρηση της τάξης στην πόλη. Ελλείψει ισχυρού οπλισμού, ο δυναμίτης που χρησιμοποιούσαν στα ορυχεία έγινε το βασικό εργαλείο κατάληψης για να φύγουν οι εγκάθετοι της κυβέρνησης και να καταληφθούν τα δημόσια κτίρια.

Ο ενθουσιασμός ήταν τέτοιος ώστε όταν έφταναν οι ειδήσεις ότι στην υπόλοιπη χώρα δεν εξελισσόταν εξέγερση, οι περισσότεροι εργάτες πίστεψαν πως πρόκειται για κατασκευασμένα ψέματα της κυβέρνησης. Αυτό δεν σημαίνει πως η άρχουσα τάξη δεν είχε τρομοκρατηθεί. Το αντίθετο, οι δεξιές εφημερίδες στη Μαδρίτη έφτασαν να φαντάζονται ότι στις Αστούριες έχει μπει κρυφά ο εξόριστος Τρότσκι και ηγείται της εξέγερσης.

Χωρίς συμπαράσταση

Γιατί όμως η εξέγερση περιορίστηκε εκεί; Μια πρώτη εξήγηση είναι ότι οι αναρχοσυνδικαλιστές της μαζικής συνομοσπονδίας CNT αρνήθηκαν τη συμμετοχή στις “Εργατικές Συμμαχίες” και στην απεργία. Μόνο στις Αστούριες το τοπικό τμήμα της CNT κράτησε διαφορετική στάση και έτσι όλα τα μαχητικά τμήματα της εργατικής τάξης βρέθηκαν μαζί. Από την άλλη, όλους τους προηγούμενους μήνες του 1934 είχαν προηγηθεί απεργιακές δράσεις και εξεγέρσεις σε άλλα σημεία της χώρας (Αραγονία, Ανδαλουσία, Εξτρεμαδούρα) οι οποίες είχαν αφεθεί χωρίς συμπαράσταση και σε αυτές τις περιοχές οι σημαντικότεροι ηγέτες του κινήματος βρίσκονταν στη φυλακή και ο κόσμος σε σύγχυση.

Η ριζοσπαστικοποίηση των εργατών στη διάρκεια της Ρεπούμπλικα είχε βρει μια αναπάντεχη έκφραση στην αριστερή στροφή του PSOE. Ο ηγέτης του, **Λάργγο Καμπαιέρο**, από μετριοπαθής σοσιαλδημοκράτης άρχισε να παρουσιάζεται ως ο “Ισπανός Λένιν”. Η πραγματικότητα ήταν πως η μεταστροφή αυτή ήταν αποτέλεσμα της αριστερής στροφής της βάσης του PSOE, ιδιαίτερα της νοελαίας, αλλά και της πόλωσης της κατάστασης με την άνοδο των φασιστών. Όμως, η στρατηγική του PSOE και των συμμάχων του, όπως το ΚΚ, ήταν να κηρύττουν την υπομονή μέχρι να έρθει η “κατάλληλη στιγμή”. Έτσι όταν οι άκληροι αγρότες, κάτω από το φάσμα της πείνας, βγήκαν σε αγώνες το '34, οι ρεφορμιστές ηγέτες έλεγαν πως σπαταλιούνται δυνάμεις εν όψει της κρίσιμης αναμέτρησης. Το παν ήταν να συσσωρευτεί οπλισμός. Όμως τα όπλα από μόνα τους δεν κάνουν τις επαναστάσεις. Ο μεγαλύτερος οπλισμός της εργατικής τάξης είναι οι ίδιες της οι εμπειρίες και η οργάνωση από τα κάτω. Γι'αυτό και η εξέγερση στις Αστούριες έγινε σύμβολο για τους εργάτες. Ήταν το μεγαλύτερο μάθημα ενόψει της μεγάλης αναμέτρησης που θα ερχόταν σε δύο χρόνια.

Οι κυβερνητικές δυνάμεις ήθελαν να δώσουν το αντίθετο μάθημα. Μπήκαν στις Αστούριες, όταν τελείωσε ο δυναμίτης και τα πυρομαχικά των ανθρακωρύχων. Χωρίς εξεγέρσεις στην υπόλοιπη χώρα, τους ήταν εύκολο να συγκεντρώσουν δυνάμεις. Τρία χρόνια πριν την Γκερνίκα, το Οβιέδο βομβαρδίστηκε με τα κυβερνητικά αεροπλάνα να στοχεύουν ιδιαιτέρως τις γυναίκες και τα παιδιά που περίμεναν στις ουρές για τρόφιμα. Τουλάχιστον δυο χιλιάδες εργάτες δολοφονήθηκαν. Επικεφαλής των δυνάμεων καταστολής ήταν κάποιος **Φρανθίσκο Φράνκο** που μετά την ήττα της επανάστασης θα καθόταν στο σβέρκο της ισπανικής εργατικής τάξης για 35 χρόνια.

Νίκος Λούντος

Αντίσταση - η επανάσταση που χάθηκε

Εβδομήντα χρόνια συμπληρώνονται από την Απελευθέρωση της Αθήνας από τα ναζιστικά στρατεύματα κατοχής το 1944 και, όμως, είναι μια επέτειος θαμμένη. Μπορεί αφιερώματα, εκπομπές, παλιές ελληνικές ταινίες, δωρεάν DVD και εκδόσεις να συνοδεύουν κάθε χρόνο τις παρελάσεις της 28ης Οκτώβρη και τις εθνικιστικές κορώνες για το “ένδοξο ΟΧΙ” που έβαλε την Ελλάδα στον Β’ Παγκόσμιο Πόλεμο – το ίδιο θα γίνει σίγουρα ξανά σε λίγες μέρες. Αλλά για την Απελευθέρωση από τη ναζιστική κατοχή δεν υπάρχουν επίσημες εκδηλώσεις. Η σχετική πρόταση του Πέτρου Κωνσταντίνου στο Δημοτικό Συμβούλιο θα εξεταστεί...του χρόνου.

Διαβάζοντας το βιβλίο του Λέανδρου Μπόλαρη “Αντίσταση –Η επανάσταση που χάθηκε” καταλαβαίνουμε γιατί. Γιατί το κίνημα της Αντίστασης έγινε ο φόβος και ο τρόμος της κυρίαρχης τάξης στην Ελλάδα. Γιατί αυτό το κίνημα έφτασε, ενάμιση μήνα μετά την αποχώρηση των ναζί, το Δεκέμβριο του 1944, να συγκρουστεί κατά μέτωπο και με τους “απελευθερωτές συμμάχους”.

“Αυτό που συνέβη εκείνα τα χρόνια, και όχι μόνο στην κατεχόμενη Ελλάδα, ήταν μια διαδικασία μετατροπής του πολέμου σε επανάσταση. Αυτό είχε γίνει στον Α’ Παγκόσμιο Πόλεμο, που τέλειωσε μέσα σε ένα κύμα επαναστάσεων. Η ίδια δυναμική ξετυλίχτηκε σε πολλές χώρες και στη διάρκεια του Β’ Παγκόσμιου Πόλεμου” τονίζει ο συγγραφέας.

Αυτή η διαδικασία, της ταξικής σύγκρουσης, ξετυλίγεται στις σελίδες του βιβλίου. Από τις εμπειρίες του “Αλβανικού Έπους” το ‘40 όταν για χιλιάδες φαντάρους “ο εφιάλτης της κρεατομηχανής των χαρακωμάτων γκρέμισε τις αυταπάτες” και φούντωσε την οργή ενάντια στους στρατηγούς και τους πολιτικούς που παρίσταναν ότι δίνουν έναν αντιφασιστικό πόλεμο, μέχρι τους εργατικούς αγώνες της Κατοχής ενάντια στις δωσίλογες κυβερνήσεις και τους βιομήχανους που, με ελάχιστες εξαιρέσεις, “συνέχιζαν τις «κανονικές» δραστηριότητές τους”. Και από το κίνημα του στρατού στη Μέση Ανατολή ενάντια στην “εξόριστη” εκεί κυβέρνηση και τους αξιωματικούς που “δεν είχαν καμιά διάθεση να πολεμήσουν” αλλά περίμεναν την αποχώρηση των στρατευμάτων κατοχής για να επιβάλλουν “την τάξη”, μέχρι τα Δεκεμβριανά και την αντίσταση στην προσπάθεια των συμμαχικών δυνάμεων και της άρχουσας τάξης να διαλύσουν το ΕΑΜ και τον ΕΛΑΣ για να ξαναπάρουν “το πάνω χέρι στην κοινωνία”.

Δώδεκα χρόνια μετά την πρώτη του έκδοση, το πιο δυνατό στοιχείο του βιβλίου παραμένει ότι είναι στραμμένο “στην κοινωνική δύναμη που συνήθως απουσίαζε από όλες τις αναφορές και τις αναλύσεις της Αντίστασης: την εργατική τάξη και το κίνημά της”. Για ολόκληρες δεκαετίες, αλλά ακόμα και σήμερα, Αντίσταση σημαίνει κατά κύριο λόγο «το βουνό». “Η πληθώρα των εκατοντάδων βιβλίων και των χιλιάδων άρθρων, μελετών, αναφορών έλκεται από τα εντυπωσιακά φασεκλίκια του αντάρτικου. Δεν εντυπωσιάζει η καθημερινή, παράνομη δράση της αντίστασης των

πόλεων, της εργατικής αντίστασης. Αυτή δεν έχει το εντυπωσιακό στοιχείο, ούτε την αναμνηστική φωτογραφία της λεβεντιάς” έγραφε ο ιστορικός του εργατικού κινήματος, **Δημήτρης Λιβιεράτος**, στο πρόλογο της πρώτης έκδοσης.

Στις πόλεις

Για τον συγγραφέα “οι αποφασιστικές μάχες δόθηκαν στις πόλεις. Εκεί χτυπούσε η καρδιά της οικονομίας, εκεί βρίσκονταν συγκεντρωμένα τα επιτελεία και οι βασικοί μηχανισμοί του κράτους. Το εργατικό κίνημα ήταν η ραχοκοκαλιά της Αντίστασης. Όχι μόνο γιατί ανέτρεψε φοβερά σχέδια των φασιστικών αρχών κατοχής”, όπως την επιστράτευση που την τσάκισε με τη μεγαλειώδη απεργία του Μάρτη του 43. “Αλλά γιατί, πολιτικά πρόβαλε ένα εναλλακτικό πόλο οργάνωσης της κοινωνίας με διαμετρικά αντίθετες επιλογές για τη μεταπολεμική τάξη πραγμάτων από αυτή που ονειρεύονταν οι καπιταλιστές και ο «πολιτικός κόσμος» τους, είτε στην Αθήνα είτε στη Μέση Ανατολή”.

Οι “διαμετρικά αντίθετες επιλογές” δεν είχαν πέσει από τον ουρανό. Το υπόβαθρο της ταξικής σύγκρουσης βρισκόταν στα χρόνια του Μεσοπολέμου. Όπως εξηγεί ο συγγραφέας “Οι νέοι και παλιότεροι εργάτες και εργάτριες που αναζωγόνησαν τα συνδικάτα και επέβαλαν την κοινή δράση από το 1932 και πέρα, που συγκρούστηκαν με τους φασίστες της ΕΕΕ και των άλλων τέτοιων συμμοριών, που οργάνωσαν την απεργία του 1936, ήταν η «μαγιά» της Αντίστασης. Χωρίς αυτές τις διαδικασίες δεν μπορούμε να εξηγήσουμε ούτε την ταχεία ανασυγκρότηση των οργανώσεων του ΚΚΕ από την άνοιξη του 1941 και

μετά, ούτε την ταχύτητα με την οποία ξεσπάνε οι απεργίες και άλλες εργατικές κινητοποιήσεις από την άνοιξη του 1942”.

Έτσι έφτασαν, τη στιγμή της απελευθέρωσης, τα μέλη του ΚΚΕ να ξεπερνούν τις 400.000 και το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ να ελέγχει τα 2/3 της χώρας. Γι’ αυτό “στο σύντομο διάστημα που μεσολάβησε από την αποχώρηση των Γερμανών μέχρι τα Δεκεμβριανά, δεκάδες επιχειρήσεις βρέθηκαν στα χέρια των εργατών, μιας και τα αφεντικά αρνιόνταν να τις λειτουργήσουν ή απλά είχαν εξαφανιστεί”.

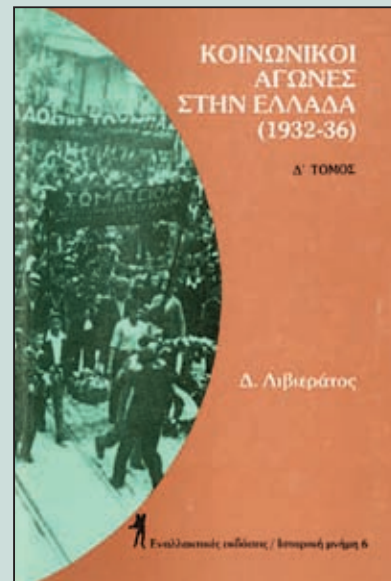
Είναι αυτή η εικόνα του μεγάλου εργατικού κινήματος που απείλησε την εξουσία της άρχουσας τάξης, που εξηγεί και το γιατί μέχρι σήμερα υπάρχει από τη μεριά της τόσο μεγάλη προσπάθεια συκοφάντησης και διαστρέβλωσής του. Όπως λέει ο συγγραφέας η ανάγκη να εξετάσουμε τη συγκεκριμένη περίοδο και τις μάχες του εργατικού κινήματος είναι τεράστια γιατί “Οι πολιτικές και ιδεολογικές επιθέσεις στην Αριστερά που έχουν κλιμακωθεί όλη την προηγούμενη περίοδο, τροφοδοτούν τον ιστορικό αναθεωρητισμό για τη δεκαετία του ‘40 και ταυτόχρονα αναζητούν σ’ αυτόν ιδεολογικά πυρομαχικά με επιστημονικό επίχρισμα... Η μαύρη βία των Ταγμάτων Ασφαλείας και των συνεργατών των ναζί εμφανίζεται ως απάντηση στην κόκκινη βία ενός ΕΑΜ – ΚΚΕ που είχε στόχο να καταλάβει πραγματικά την εξουσία. Μ’ αυτό τον τρόπο νομιμοποιούνται όλοι οι εγκληματίες συνεργάτες των ναζί”.

Η ίδια εικόνα, του μαζικού κινήματος που έφτασε να διεκδικεί τον έλεγχο της κοινωνίας, εξηγεί και την τόσο μεγάλη πολιτική συζήτηση μέσα στην Αριστερά για τις αιτίες που οδήγησαν στην ήττα του, στις συμφωνίες του Λιβάνου, της Καζέρτα, της Βάρκιζας και από εκεί στον εμφύλιο και την οριστική καταστολή του. Με αυτή την έννοια αν κάποιος θέλει να καταλάβει για ποιες στιγμές και επιλογές γίνεται η αντιπαράθεση στην Αριστερά, κρατάει το σωστό βιβλίο.

Ο συγγραφέας δε διστάζει να απαντήσει σε όλα τα επιχειρήματα που είτε αμφισβητούν την επαναστατική ευκαιρία της περιόδου είτε αποδίδουν τους συμβιβασμούς σε “αντικειμενικές συνθήκες” όπως τη διεθνή κατάσταση ή την υπεροπλία των βρετανικών στρατευμάτων. Όπως εξηγεί ο Λέανδρος Μπόλαρης, το βασικό πρόβλημα σε κάθε κρίσιμη καμπή ήταν η αντίληψη της πολιτικής ηγεσίας του κινήματος “ότι στη διάρκεια ενός τέτοιου πολέμου η ταξική πάλη περνάει σε δεύτερη μοίρα μπροστά στην πάλη για την εθνική απελευθέρωση. Το κέντρο της πολιτικής οπτικής του ΚΚΕ δεν ήταν η τάξη αλλά το έθνος. Η πολιτική, δηλαδή, που έλεγε ότι καπιταλιστές και εργάτες έχουν κοινά συμφέροντα και επιδιώξεις και ότι αυτό που χρειάζεται είναι η πιο πλατιά εθνική ενότητα”. Είναι ένα δίδαγμα πολύτιμο και για σήμερα.

Λένα Βερδέ

Διαβάστε επίσης

Θα τα βρείτε στο μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14 πίσω από Τιτάνια-ΡΕΞ
τηλ. 2105247584

www.marxistiko.gr

ΤΟΥΡΚΙΑ

Στη δίνη της κρίσης

Με μαζικές διαδηλώσεις, συγκρούσεις με την αστυνομία και επιθέσεις σε δημόσια κτήρια απάντησαν οι Κούρδοι της Τουρκίας στην κυβέρνηση των Ερντογάν – Νταβούτογλου. Τουλάχιστον 25 διαδηλωτές έχουν μέχρι σήμερα χάσει τη ζωή τους από τη βίαιη καταστολή της αστυνομίας και του στρατού.

Σε πολλές Κουρδικές πόλεις της Νοτιοανατολικής Τουρκίας η αστυνομία επέβαλλε την περασμένη βδομάδα απαγόρευση κυκλοφορίας σε μια προσπάθεια να περιορίσει και να ελέγξει την εξέγερση. Η κρίση που μαστίζει τα τελευταία χρόνια τη Μέση Ανατολή έχει αρχίσει να μολύνει τώρα τη γειτονική Τουρκία και να προκαλεί εφιάλτες στην κυβέρνηση. Η επέλαση του ISIS στις κουρδικές περιοχές του Ιράκ και τη Συρία βάζει σε δοκιμασία τις στρατηγικές επιλογές της ίδιας της άρχουσας τάξης.

Το 2003 το τουρκικό κοινοβούλιο είχε αρνηθεί να δώσει άδεια στα αμερικανικά στρατεύματα να χρησιμοποιήσουν το τουρκικό έδαφος σαν ορμητήριο για την εισβολή τους στο Ιράκ. Η απόφαση εκείνη είχε επιβληθεί, είναι αλήθεια, στην κυβέρνηση από ένα τεράστιο κίνημα, που είχε περικυκλώσει την ημέρα της ψηφοφορίας τη Βουλή. Πα-

ρόλα αυτά ο Ερντογάν προσπάθησε -και σε ένα βαθμό κατάφερε- μέσα στα επόμενα χρόνια να χτίσει την εικόνα μιας Τουρκίας-προστάτη των μουσουλμάνων της Μέσης Ανατολής: προστάτη των Παλαιστινίων της Γάζας, προστάτη της επανάστασης στην Αίγυπτο, προστάτη του αγώνα για την ανατροπή της δικτατορίας του Άσαντ στη Συρία.

Υποκρισία

Αυτή η εικόνα ήταν πάντα υποκριτική. Στη Συρία, για παράδειγμα, η Τουρκία στήριξε τον “Συριακό Απελευθερωτικό Στρατό” (που δεν ήταν παρά το πiónι της Δύσης) και όχι πραγματικά τον κόσμο που είχε ξεσηκωθεί. Τώρα όμως αναγκάζεται να κάνει στροφή 180 μοιρών: το περασμένο Σαββατοκύριακο η Τουρκία έδωσε την άδεια στους Αμερικάνους να χρησιμοποιήσουν τη βάση του Ιντσιρλίκ για τις επιδρομές τους.

Ταυτόχρονα, όμως, η κρίση στη Συρία και το Ιράκ ανατρέπει την πολιτική του Ερντογάν απέναντι και στο “κουρδικό ζήτημα”. Τον περασμένο Μάρτη ο Ερντογάν γιόρτασε το Κουρδικό Νευρόζ (την κουρδική πρωτοχρονιά) στο Ντιάρμπακιρ, όπου δεν δίστασε να μιλήσει για “Κουρδιστάν” μπροστά σε ένα ενθουσιασμένο ακροατήριο

εκατοντάδων χιλιάδων Κούρδων. Δίπλα του στην εξέδρα στεκόταν ο Μεσούντ Μπαρζανί, ο πρόεδρος του Ιρακινού Κουρδιστάν. Και παρόλο που η κυβέρνηση της Τουρκίας δεν έπαψε ποτέ να θεωρεί το PKK, το Κουρδικό Εργατικό Κόμμα, “τρομοκρατική οργάνωση”, ο Αμπντούλάχ Οτσαλάν, ο φυλακισμένος ηγέτης του PKK κήρυξε τη λήξη του ένοπλου αγώνα ενάντια στην Τουρκία.

Πολλοί εκτιμούσαν ότι η πολιτική αυτή της ύφεσης θα έφερνε σταδιακά την ενσωμάτωση των Κούρδων. Την περασμένη βδομάδα οι προσπάθειες δέκα ετών έγιναν, μέσα σε λίγες μέρες, σμπαράλια. “Σύμφωνα και με την τουρκική εφημερίδα H rrivet”, μετέδιδαν την Τρίτη τα ειδησεογραφικά πρακτορεία, “τουρκικά μαχητικά απογειώθηκαν από τις βάσεις στη Malatya και το Ντιαγιάρμπακιρ και βομβάρδισαν στόχους του Τουρκικού Εργατικού Κόμματος, PKK, στη νοτιοανατολική Τουρκία, στα εδάφη του Κουρδιστάν, μετά τις συνεχιζόμενες επιθέσεις σε τουρκικά φυλάκια”.

Ο πόλεμος των ΗΠΑ «κατά της τρομοκρατίας» έχει μετατρέψει ήδη μεγάλα τμήματα της Μέσης Ανατολής και της βόρειας Αφρικής σε περιοχές “εκτός ελέγχου”. Η πυρκαγιά έχει αρχίσει να φτάνει την πόρτα της Τουρκίας.

Ο αγώνας των Κούρδων

Υποστηρίζουν οι Κούρδοι τους αμερικανικούς βομβαρδισμούς, όπως γράφουν τα φερέφωνα της Δύσης; Η απάντηση είναι όχι: δεν υποστηρίζουν όλοι οι Κούρδοι τους βομβαρδισμούς. Οι Κούρδοι δεν είναι “ένα”. Όπως σε κάθε λαό υπάρχουν φτωχοί και πλούσιοι, εργάτες και αφεντικά, αριστεροί και δεξιοί.

Ο Μπαρζανί, ο ηγέτης του Ιρακινού Κουρδιστάν, είναι ένθερμος θιασώτης των βομβαρδισμών. Δεν έγινε τώρα που το “Χαλιφάτο” του ISIS απειλεί τις περιοχές του. Στον πόλεμο του 2003 ήταν με τη μεριά του Μπους: οι Αμερικάνοι τον αντάμειψαν μετά την ανατροπή του Σαντάμ για τη στήριξη που τους είχε δώσει “εκλέγοντάς” τον πρόεδρο της αυτόνομης Επαρχίας του Ιρακινού Κουρδιστάν. Ο Ταλαμπανί, ο άλλος διάσημος ηγέτης των Κούρδων -και αυτός στήριξε τον Μπους το 2003- έγινε πρόεδρος του Ιράκ.

Οι κυνικοί ισχυρίζονται συχνά ότι και ο Μπαρζανί και ο Ταλαμπανί δικαιώθηκαν από την ιστορία για τις επιλογές τους αυτές. Το Ιρακινό Κουρδιστάν, λένε, ήταν ένας παράδεισος σε σχέση με το υπόλοιπο Ιράκ. Η σεχταριστική βία ήταν ανύπαρκτη. Και υπήρχε ραγδαία ανάπτυξη.

Αλλά ο “παράδεισος” δεν ήταν για όλους: η ανεργία και η φτώχεια έκαναν θραύση στο Ιρακινό Κουρδιστάν. Και αυτοί που είχαν δουλειά δούλευαν συχνά σε συν-

θήκες που θύμιζαν τα εργοστάσια κάτεργα στα σύνορα του Μεξικού με τις ΗΠΑ: 12 ώρες βάρδιες, χωρίς σαββατοκύριακα και αργίες και αντί για σπίτι παραπήγματα στο προαύλιο του εργοστασίου, όπου ζούνε και κοιμούνται σε κουκέτες, τέσσερις, έξι ή οχτώ εργάτες μαζί.

Προδοσία

Ακόμα χειρότερα, ο παράδεισος αυτός χτίστηκε πάνω στην προδοσία των Κούρδων της Τουρκίας. Τον Σεπτέμβρη του 1998 ο Μπαρζανί και ο Ταλαμπανί υπέγραψαν, με τη μεσολάβηση των ΗΠΑ, μια συμφωνία που προέβλεπε ανάμεσα στα άλλα τον αποκλεισμό του PKK από τις περιοχές του Ιρακινού Κουρδιστάν. Η συμφωνία αυτή άνοιξε ουσιαστικά το δρόμο για την εκδίωξη του PKK από τη Συρία και τη σύλληψη του Οτσαλάν (με τη βοήθεια και της ελληνικής κυβέρνησης) ένα χρόνο αργότερα.

Στις 2 Οκτώβρη στο Τουρκικό Κοινοβούλιο οι εκπρόσωποι των Κούρδων καταψήφισαν την πρόταση του Ερντογάν με την οποία το Κοινοβούλιο εξουσιοδότησε την κυβέρνηση να συμμετέχει στις στρατιωτικές επιχειρήσεις των “προθύμων” του Ομπάμα.

Σωτήρης Κοντογιάννης

100.000 στους δρόμους στο Δουβλίνο για το νερό

Πάνω από 100.000 διαδηλωτές πλημμύρισαν τους δρόμους του Δουβλίνου το περασμένο Σάββατο ενάντια στα σχέδια της Ιρλανδικής κυβέρνησης να χαρταλώσει τον κόσμο για το νερό. Στην Ιρλανδία τα σπίτια δεν έχουν μετρητές για το νερό, παραδοσιακά θεωρείται δημόσιο αγαθό σε μια χώρα πλούσια σε βροχοπτώσεις. Τώρα, στα πλαίσια της λεγόμενης «εξόδου» από τα μνημόνια, κυβέρνηση και ΕΕ προσπαθούν να επιβάλουν την πληρωμή.

Η καμπάνια Right2Water (Δικαίωμα στο Νερό) στηρίζεται από συνδικάτα, το Σιν Φέιν, τη Συμμαχία κατά της Λιτότητας και την κίνηση Οι Άνθρωποι Πάνω από τα Κέρδη, όπου συμμετέχει και το ΣΕΚ Ιρλανδίας. Η συμμετοχή στο συλλαλητήριο του Σαββάτου ξεπέρασε και τις προσδοκίες των οργανωτών. Ήταν το μεγαλύτερο ξέσπασμα εργατικής οργής από τότε που η Ιρλανδία μπήκε στα μνημόνια, όπως η Ελλάδα.

Οι μαχητικές διαθέσεις των διαδηλωτών που ήρθαν κύρια από τις φτωχές εργατογειτονίες εκφράστηκαν με ζητωκραυγές όταν ένας από τους ομιλητές, ο βουλευτής και μέλος του ΣΕΚ Ρίτσαρντ Μπόιντ-Μπάρετ δήλωσε ότι αυτό που χρειάζεται είναι μια επανάσταση στην Ιρλανδία.

STOP στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στη Μέση Ανατολή

Τα μάτια του πλανήτη συνεχίζουν να είναι στραμμένα πάνω στο Κομπανί, την πόλη του Συριακού Κουρδιστάν που βρίσκεται εδώ και τέσσερις σχεδόν βδομάδες πολιορκημένη από τις συμμορίες του "Ισλαμικού Κράτους" (ISIS). Παρά την αριθμητική τους υπεροχή, οι δυνάμεις του ISIS δεν έχουν μέχρι αυτή τη στιγμή καταφέρει να πάρουν την πόλη. Στο Κομπανί έχουν απομείνει μόνο μερικές εκατοντάδες μαχητές, η πλειοψηφία των κατοίκων της έχει αναζητήσει εδώ και πολλές μέρες καταφύγιο στους προσφυγικούς καταυλισμούς της Τουρκίας.

Το περασμένο Σαββατοκύριακο η Τουρκία, που βρίσκεται αντιμέτωπη με μια μαζική εξέγερση στις νοτιοανατολικές κουρδικές επαρχίες, αποφάσισε, σύμφωνα με τις δηλώσεις του υπουργείου Εξωτερικών των ΗΠΑ (η τουρκική κυβέρνηση επίσημα διέψευσε την ανακοίνωση) να δώσει την άδεια στην αμερικανική αεροπορία να χρησιμοποιήσει τις Τουρκικές στρατιωτικές βάσεις για τις επιχειρήσεις της ενάντια στο ISIS.

Βομβαρδίζουν

Οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους έχουν αρχίσει από τον Αύγουστο να βομβαρδίζουν τις θέσεις του ISIS στο Ιράκ και (από τα τέλη Σεπτεμβρίου) στη Συρία. Όπως γράφει η βρετανική εφημερίδα The Guardian "Οι ΗΠΑ εξαπέλυσαν έξι αεροπορικές επιθέσεις κοντά στη Συριακή πόλη Κομπανί το περασμένο Σάββατο, σε βάρος μαχητών του ISIS που πολιορκούν την πόλη... Η κεντρική στρατιωτική αμερικανική διοίκηση είπε επίσης ότι αμερικανικά και ολλανδικά αεροπλάνα εκτέλεσαν την Παρασκευή και το Σάββατο τρεις επιχειρήσεις ενάντια σε στόχους του ISIS στο Ιράκ κοντά στις πόλεις Ταλ Αφάρ και Χιτ...".

Τα βομβαρδιστικά που πραγματοποιούν αυτές τις επιθέσεις χρησιμοποιούν μέχρι τώρα αεροδρόμια των συμμαχικών χωρών του περσικού κόλπου. Η τουρκική βάση του Ιντσιρλίκ, που βρίσκεται κοντά στα συριακά σύνορα, θα δώσει στις ΗΠΑ τη δυνατότητα για πολύ πυκνότερους βομβαρδισμούς.

15 Φεβράρη 2003. Πρέπει να θυμίσουμε τις μεγάλες αντιποδημικές διαδηλώσεις του 2003

Οι βόμβες, όμως, ούτε έχουν σταματήσει, ούτε μπορούν να σταματήσουν το μακελειό και τη βαρβαρότητα στο Ιράκ και τη Συρία. Το μόνο που μπορούν να καταφέρουν είναι να κάνουν την κατάσταση ακόμα χειρότερη.

Η ISIS είναι προϊόν της απόγνωσης, του θρησκευτικού σχεταρισμού και του μίσους που άφησε πίσω του ο αποτυχημένος "πόλεμος κατά της τρομοκρατίας" του Μπους στην περιοχή. Το μόνο που φέρνει η νέα "συμμαχία των προθύμων" του Ομπάμα είναι μεγαλύτερη απόγνωση, χειρότερο σχεταρισμό και ακόμα μεγαλύτερη εξάπλωση του μίσους. Αυτό φάνηκε καθαρά στην περίπτωση του Αμερλί, μιας Ιρακινής πόλης που "απελευθερώθηκε" από την κατοχή των Τζιχαντιστών στις αρχές του Σεπτεμβρίου. Στις 9 Σεπτεμβρίου η ανταποκρίτρια του Ρόιτερς στο Ιράκ περιέγραφε με αυτά τα λόγια τα αποτελέσματα της "επιτυχίας":

"Η μέχρι πριν από λίγο αδιανόητη συμμαχία των Κούρδων μαχητών πεσμεργκά, των πολιτοφυλάκων των Σιιτών και της αεροπορίας των ΗΠΑ σημείωσε την περασμένη βδομάδα μια σημαντική νίκη σπάζοντας την πολιορκία της Σιιτικής Τουρκμανικής πόλης

Αμερλί και εκδιώκοντας το Ισλαμικό Κράτος από 25 περίπου γειτονικές Σουνιτικές πόλεις και χωριά.

Αυτό που ακολούθησε, όμως, απέχει κατά πολύ από αυτό που είχαν οι Αμερικάνοι κατά νου. Πυκνός καπνός υψώνεται τώρα πάνω από αυτά τα Σουνιτικά χωριά, όπου πολλά σπίτια έχουν πυρποληθεί από τις δυνάμεις των Σιιτών. Άλλα σπίτια είναι εγκαταλελειμμένα, με τους τοίχους τους λερωμένους με σχεταριστικά συνθήματα. Δεν υπάρχει δρόμος επιστροφής για αυτούς: θα ισοπεδώσουμε τα σπίτια τους" λέει ο Αμπού Αμπντούλάχ, ο διοικητής των Σιιτών...

Άμαχοι

Πολλοί Σουνίτες άμαχοι εγκατέλειψαν τα σπίτια τους όταν εκδιώχθηκε ο ISIS, φοβούμενοι για τη ζωή τους. Έχουν ελάχιστα μέρη στα οποία μπορούν να καταφύγουν και φοβούνται να γυρίσουν πίσω. Κυκλοφορεί τουλάχιστον ένα βίντεο στο διαδίκτυο που δείχνει Σιίτες μαχητές να επιδεικνύουν κομμένα κεφάλια μαχητών του ISIS..."

Σύμφωνα με την ιρακινή εφημερίδα Σαμάν 18 Σουνίτες κρεμάστηκαν και αποκεφαλίστηκαν. Στη Δύση η είδηση πέρασε στα Μέσα

Μαζικής Ενημέρωσης στα ψιλά.

Οι ΗΠΑ συνεργάζονται τώρα σε αυτόν το νέο "πόλεμο κατά της τρομοκρατίας" με δυνάμεις που μέχρι πριν από λίγα χρόνια -για να μην πούμε μήνες- κατάγγελλαν σαν τρομοκρατικές. Ο πρωταγωνιστής των αγριστήτων στο Αμερλί ήταν η "Λίγκα των Ορθών" (Asaib al Haq), μια σιίτικη συμμορία που έχει ένα μεγάλο παρελθόν απαγωγών και δολοφονιών ομήρων στο Ιράκ.

Οι αεροπορικές επιδρομές των "προθύμων" στο Κομπανί, στον εναέριο χώρο της Συρίας δηλαδή, δεν θα μπορούσαν να γίνουν χωρίς την ανοχή (αν όχι και τη σιωπηρή συνεργασία) με το καθεστώς του Άσαντ -που η Δύση μέχρι τώρα προσπαθούσε να ανατρέψει. Ο Άσαντ έχει τεράστιο μερίδιο ευθύνης και για την σημερινή κατάσταση στη Συρία και για την ίδια την άνοδο του ISIS.

Για να αντιμετωπίσει την "Αραβική Άνοιξη" στη Συρία ο Άσαντ στράφηκε από την πρώτη κιόλας στιγμή στην πιο σκληρή και ανελέητη καταστολή. Άοπλοι και ειρηνικοί διαδηλωτές αντιμετωπίστηκαν με σφαίρες, τανκς και αεροπλάνα. Το αποτέλεσμα ήταν να επισκιαστεί η επανάσταση πολύ γρήγορα

από έναν άγριο εμφύλιο πόλεμο, όπου διάφοροι "πολέμαρχοι" -με τη στήριξη, ο καθένας και κάποιας άλλης ξένης κυβέρνησης βύθισαν τη Συρία στο αίμα. Εκατοντάδες χιλιάδες απλοί άνθρωποι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους και τα χωριά τους για να γλυτώσουν τη ζωή τους.

Καταστολή

Όπως έγραφε πριν μερικές μέρες η εφημερίδα Guardian: "Περίπου 200.000 Σύροι έχουν χάσει τη ζωή τους στον εμφύλιο πόλεμο, ενώ η καταστολή συνεχίζεται. Τώρα η κρίση έχει φθάσει σε ένα φοβερό σημείο καμπίης. Ενώ ο διεθνής συνασπισμός πλήττει το ISIS, τα αεροπλάνα του Άσαντ βομβαρδίζουν τους κατοίκους του Χαλεπίου, προπυργίου της αντιπολίτευσης. Όσο κι αν υπάρχει μυστικός συντονισμός ανάμεσα στη Δαμασκό και τον αμερικανικό στρατό κατά του ISIS, θα ήταν στρατηγικό σφάλμα να αφαιρεθεί ο Άσαντ να συνεχίζει τη σφαγή αιμώρητος, πιστεύοντας ότι έγινε σύμμαχος και ότι τα εγκλήματά του θα αποσιωπηθούν από τις δυτικές πρωτεύουσες..."

Το να επιτραπεί στον Άσαντ να γίνει αυτό που οι Αμερικανοί αποκαλούν «το δικό μας κάθαρμα» θα κάνει το ISIS πιο ελκυστικό στους απλούς σουνίτες στη Συρία και αλλού, ενισχύοντας τις δυνάμεις που ο συνασπισμός θέλει να καταστρέψει".

Οι λαοί του Ιράκ και της Συρίας δεν έχουν να περιμένουν τίποτα ούτε από τους τοπικούς δικτάτορες, ούτε από τις Μεγάλες Δυνάμεις ούτε από τις συμμορίες που έχει αναθέσει τώρα η "συμμαχία των προθύμων" το ρόλο των χερσαίων δυνάμεων. Ακόμα και αυτή τη δύσκολη ώρα η μοναδική ρεαλιστική λύση για όλους -Κούρδους, Σιίτες, Σουνίτες, Χριστιανούς, Γιεζίντι- είναι να ξαναπιάνουν το νήμα της Αραβικής Άνοιξης. Η λύση μπορεί να έρθει μόνο από τα κάτω, μέσα από μια ενότητα στηριγμένη στο όραμα ενός ειρηνικού και δίκαιου κόσμου.

Οι αμερικανικοί βομβαρδισμοί και ο Άσαντ δεν είναι τα "μικρότερα" κακά. Είναι οι ρίζες του κακού.

Σωτήρης Κοντογιάννης